

Ex gratia Admodum Rndi Patris Constantini Chodynski S.T.D. Patris Surinaid. vtae Conventus Lesnanensis. 1728.

REVERENDISSIMO PATRI

NICOLAO
STASEWSKI

Religionis S. Pauli Primi Eremitæ Priori Generali Dignissimo.

JO: DOMINICUS VERUSIUS F. P.

ADeò misera mortalium est conditio, ut Divino attestante eloquio, sensus, & cogitatio humani cordis in malum prona sint ab ado-

lescentia sua: hinc necesse est leges hominibus ponere, ut secundùm legem vivant: nam si absque his viverent, ut inquit Plato, nihilo à feris atrocissimis discreparent. Quod quidem potiori jure in illustriori Republica exigitur, quo enim splendidior, & pulchrior, eò majori ratione leges ad sui conservationem, & decorem expostulat. Quapropter rationi semper consentaneum, imò necessarium apud rerum publicarum Rectores fuit, ut commissam sibi universitatem variis institutis, legibus ac præceptis fulcirent, ac veluti munitioni vallarent.

Quo spiritu ducti vestri antiqui Patres, hoc in primis labore, Religioni vestræ consulendum esse putarunt, ut quas Leges, seu Constitutiones ipsi proficuas ac necessarias crederent eas unico volumine per partes, capitaque distinctas toti Ordini observandas proponerent. Verùm cùm à Paternitate Tua Reverendissima animadversum fuerit in prædictis Constitutionibus nonnulla

repe-

reperiri subobscura omittique alia, quæ pro præsenti statu congruentiora videbantur, meritò ad Sanctam Sedem recurrendum esse duxit, ut Constitutiones prædictæ, novâ limâ, novaque normâ restitutæ Apostolicæ Sedis robore firmarentur, Typisque ut faciliùs ad omnium Religiosorum manus devenire possent, mandarentur. Quod cum summa cura, & diligentia ad optatum exitum, de benignitate Apostolicæ Sedis, deductum sit, Constitutiones has emendatas, correctas, & approbatas, typisque elegantioribus excusas, Reverendissimæ Paternitati Tuæ ea quâ decet reverentia dedico, & offero, Deumque Optimum Maximum rogo, ut ad observantiam earundem cor tuum, ac omnium Religiosorum tuorum dirigere dignetur, ut angustam Cælorum portam, arctamque Domini viam, ipso duce ingredientes, in Sancta Dei Ecclesia fructus uberes proferatis, & non solùm militantis, sed & triumphantis Ecclesiæ inter cives electos numerari valeatis, ad

bono-

honorem Dei, & Deiparæ Virginis Mariæ, Sancti Pauli primi Eremitæ, cui ex instituto vestræ sacræ professionis famulantes in præsenti sæculo militatis.

URBA-

URBANUS

PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXPONI Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Modernus Prior Generalis, & Fratres Religionis Sancti Pauli primi Eremitæ, quod aliàs pro dictæ Religionis reformatione nonnullæ Conſtitutiones editæ fuerunt, quæ poſteà à triginta tribus Congregationibus particularibus deputatis à Nobis emendatæ, & correctæ fuerunt. Cùm autem ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, exponentes prædicti, quo Conſtitutiones prædictæ firmiores ſubſiſtant, & exactiùs ab omnibus obſerventur, illas Apoſtolicæ noſtræ Confirmationis robore communiri ſummopere deſiderent.

Nos igitur illos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet

in-

innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes. De Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Congregationis de Propaganda Fide Præpoſitorum Conſilio. Conſtitutiones prædictas, dummodò tamen licitæ ſint, & honeſtæ, Sacriſque Canonibus, ac Concilii Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis, dictæque Religionis Regularibus inſtitutis non adverſentur, Apoſtolica authoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tam juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint ſupplemus. Decernentes illas, nec non præſentes litteras ſemper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit inviolabiliter obſervari, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinatio-

nibus

nibus Apoſtolicis, ac dictæ Religionis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & Sigillo dicti Prioris Generalis munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die VII. Auguſti M.DC.XLIII. Pontificatus Noſtri Anno vigeſimo primo.

M. A. Maraldus.

Eminentiſſimi, & Reverendiſſimi Domini, Domini Cardinales, Prælati, & Viri Religioſi, à S. D. N. URBANO VIII. in Sacra Congregatione de Propaganda Fide Deputati pro reviſione, & emendatione harum Conſtitutionum.

Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Laudivius Zachias Card. S. Sixti.

Eminentiſſimus, & Reverendiſſimus D. Joannes

Baptiſta Pallotta Card. S. Silveſtri in Campo Martio.

R. D. Antonius Marullus, nunc Archiepiſcopus Sypontinus.

R. D. Horatius Juſtinianus, nunc Epiſcopus Montis Alti.

R. D. Abbas Papirius Silveſtrius, nunc Epiſcopus Maceratenſis.

R. D. Franciſcus Ingolus Secretarius Sac. Congregationis de Propaganda Fide.

R. P. Hilarion Abbas Ord. Ciſtercienſis.

R. P. Auguſtinus Maloſius Abbas S. Gregorii de Urbe.

R. P. Paulus Simon à Jeſu Maria Carm. Diſcalceatorum Generalis.

R. P. Lucas Wadingius Ord. Minorum S. Franciſci Strictioris Obſervantiæ.

R. P. Antonius Naldus Theatinus.

R. P. Franciſcus Nerii Procurator Generalis Capucinorum.

DE-

DECRETUM

Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide habitæ die 12. Martii 1725.

REFERENTE Eminentiſſimo, & Reverendiſſimo Domino, Domino Cardinali Alexandro Albano preces Patris Andreæ Muſar Procuratoris Generalis Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ humiliter ſupplicantis nomine ſuæ Religionis, ſibi concedi facultatem reimprimendi Conſtitutiones ejuſdem Ordinis, aliàs à San. mem. Urbano Papa VIII. de conſilio hujus Sacræ Congregationis anno 1643. approbatas, & confirmatas, ac de anno 1644. typis in Urbe editas, ac item de anno 1646. Viennæ in Auſtria denuò impreſſas: ita tamen, ut in tertia hac editione plures orthographici, typographicique errores corrigantur; & clariores, politioreſque voces, quæ tamen ſubſtantialia non immutent, in locum aliarum, quæ ſubobſcuræ erant, ſubrogentur; ac demùm aliqua ad melius Religionis regimen neceſſaria ſuperaddantur; Sacra Congregatio hujuſmodi correctionum, nec non additionum examen Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis D. D. Cardinalibus Buſſio, S. Agnetis, & præfato Albano Ponenti remiſit; quorum deinde auditis votis, Oratoris ſupplicationibus benignè annuendum cenſuit: eâ tamen lege, ut antedictæ correctiones, & additiones omninò fiant, juxta ea,

quæ à memoratis Eminentiſſimis Patribus præſcripta ſunt, prout in foliis, quæ habentur in Poſitione aſſervanda in Archivio ejuſdem Sacræ Congregationis: injuncto inſuper onere præfato Oratori, ut exemplaria ejuſmodi tertiæ editionis minimè publicentur, niſi poſtquam per R. P. D. Secretarium reviſa, cum præfatis foliis collata, & ipſius Sacræ Congregationis nomine approbata fuerint.

Datum Romæ die 27. Aprilis 1725.

Joſeph Cardinalis Sacripantes Præfectus.

L. S.

Bartholomæus Ruſpulus Secretarius.

AD

AD LECTOREM RELIGIOSUM.

EA est humanæ voluntatis ad malum facilitas, atque ad bonum tarditas, ut necesse omninò sit, eam certis vitæ legibus alligare, ne vel ad illicita effræni cupidine abripiatur, vel noxio torpore ab amore honesti retardetur. Quod probè olim exploratum habuêre SS. Patres nostri, cùm enim Divino complurium Stellarum in unum coëuntium ostento admoniti, vitam Eremiticam Cænobiticâ commutassent, continuò novam ejuscemodi vivendi formam, novis quoque vallare legibus sunt aggressi; in quibus sanctè servandis cum aliquamdiu sese eximiè probassent, magno studio à B. Patre Eusebio Romæ laboratum est, ut iisdem legibus opportunum stabilimentum adderet, ac pro recens à se intra septa monastica coadunatâ familiâ, certam aliquam Regulam à Sancta Sede Apostolicâ obtineret, in quo negotio insignem Divi Thomæ Aquinatis operam expertus fuit. Post hæc optimi Patris non degeneres Filii, cum in celeberrimo quondam Divi Laurentii propè Budam Monasterio in Hungaria, comitia generalia celebrarent, Anno nimirum 1309. feriâ 6. post Festum Pentecostes, iisdem legibus, non ex novo editis, aut inventis, sed ex diversis particulariter recollectis, magno animorum consensu, nec minore zelo colla submisere, easque communibus studiis per se ac posteros suos æternum inviolabiliter observandas recepêre; quæ res postmodùm complurium Summorum Pontificum authoritate firmata fuit. Et verò, quàm exactè ad memoratarum Sacrarum legum normam, mores suos vitamque composuerint, S. Joannes Ca-

pistra-

piſtranus teſtis locupletiſſimus oſtendit, qui noſtros Patres, dum adhuc corporeâ mole circumdati inter mortales degerent, illuſtri teſtimonio Sanctos nominare non dubitavit; Sanctus etiam Antoninus quaſi laudum compendio vitam illorum deſcripturus, eos regulariter vixiſſe, hominesque in vita, & poſt mortem in ſui amorem traxiſſe commemorat. Quin & ipſi Romani Pontifices, ſuavitate odoris, quem electa myrrha auſteræ illorum vitæ diffundebat, attracti, ſingularibus eos Privilegiis, & ſpiritualibus gratiis cumularunt, ut ipſorum Bullæ ſuper his editæ luculenter teſtantur. Cæterùm uti nihil fermè intactum ſinit edax temporum diuturnitas, ita nec huic ſancto rigori ex toto pepercit, ſed modò hanc, modò illam rigidiorem conſtitutionem ſubſtringere, & langueſcentibus ſenſim hominum animis diminuere cæpit, ut tandem Sacra Paulinorum familia, à primævo illo vivendi inſtituto non parùm remiſerit. Verùm ſe ipſam accuratiùs diſpiciens, zelo divini honoris inflammata, nec non ſublimioris profectûs deſiderio (ſicut & pleroſque alios Religioſorum cætus videmus, magnis niſibus ad majorem perfectionem contendere) cælitùs impulſa, mox adjecit animum, arcum nonnihil remiſſum denuò intendendi, & priſtinas ſuas leges ac ſanctiones pro viribus reſumendi, nec non aliquas, temporum ſtatu, atque animorum bono ſic ſuadente, veteribus adjungendi. Quas tandem ſedulo filiorum ſuorum labore ac operâ in meliorem formam redactas, Urbanus VIII. Pont. Max. diligentiſſimè reviſas approbavit, & Anno 1643. Apoſtolicæ authoritatis robore firmavit. Quapropter nos Majorum noſtrorum veſtigiis inſiſtentes, cum Anno 1644. in Capitulo Generali legitimè eſſemus congregati in Monaſterio Sanctiſſimæ Dei

Ge-

Genitrici, & Divo Wolffgango dicato, propè Sopronium in Hungaria, die Dominicâ, post ejusdem Deiparæ Natalem, imploratâ Divini Numinis gratiâ, præfatas Constitutiones sic approbatas, ac Romæ typo editas, communibus votis acceptavimus, easque Deiparæ Virginis, singularis Ordinis Protectricis, & Advocatæ, nec non S. Pauli Patris nostri confisi patrocinio, simulque erecti spe boni zeli præsentium, & subsequentium Fratrum nostrorum, perpetuò inviolabiliter observandas commendavimus. Proinde omnes in Domino hortamur, ut in earum sedulam ac indefessam observationem totis viribus incumbant, sic enim fiet, ut Deo, Angelis, & hominibus futuri simus amabiliores, prout de antiquis nostris Patribus traditum accepimus, eos nempè propter vitæ cum Sanctis eorum legibus conformitatem, Summis Pontificibus, Regibus, Principibus, & Ecclesiæ Catholicæ Prælatis, magnæ fuisse venerationi. Quod si quid austeriùs, aut rigidiùs in iis occurrerit, id totum à Sanctis nostris Patribus traxisse originem sciendum est, quorum sensui, in earundem revisione, Sacra Romana Sedes unicè voluit insistere. Aderit nobis Divina bonitas per suam auxiliatricem gratiam, ut cunctas obviaturas difficultates fortiter vincamus, & in viros secundùm Cor Dei evadamus. Et sanè Sancti Patres nostri, vel ideò audivêre, & fuêre Sancti, quia sibi præfixas ad sanctè vivendum leges, vitâ ac moribus tenuerunt. Neminem viæ asperitas terreat; ea namque ad patriam nos deducet; monitum Domini est: *Arcta est via, quæ ducit ad vitam*: & ut dixit non nemo: *per angusta ad augusta*. Intueamur Authorem familiæ nostræ DIVUM PAULUM, qui vivens ac moriens mirabilis austeritatis nobis exempla proposuit, id ipsum fecêre ejusdem

dem Filii, (ut Annalium nostrorum produnt monumenta) à quibus & nos non decet esse degeneres. Porrò totum volumen trifariam partimur. Prima ejus Pars Religiosum Tyronem instruit. Secunda, docet modum vitam in commune instituendi. In postrema, Officiorum norma describitur. Qui Ordo sanè perquàm ordinatissimus censeri debet, siquidem nemo facilè rectè præerit aliis, qui non fuerit priùs tyro humilis, ac subditus probatus.

Ad

Ad R. R. Patres, & Fratres Ordinis S. Pauli primi Eremitæ.

TERTIO prælo Conſtitutiones Ordinis noſtri oraculo Sacræ Congregationis de Propaganda Fide in publicum permiſſas, ante oculos mentis veſtræ repono Dilectiſſimi. Vitam illæ cunctis qualis eſſe debeat præſentant, non tam obſcurè ſicut in primæva vitæ Eremiticæ ſequela, authoritate ordinariorum probatæ præſeferebant; ſed congregatis ad lumen cælicum in cænobia ſuprema authoritate illuſtratæ, & approbatæ clarè viam Religioſam quâ ad aſtra eundem eſt monſtrant. Profectò recta, & Magiſtra hæc via eſt, quam Sacrorum Canonum ſpecialiter Sacroſancti Concilii Tridentini paſſim ſparſa firmant decreta, ita ut recto tramite gradiendum, nec ab eis ullatenus declinandum ſit; adeſt & deſiderata in hac editione tertia exactior Capitum coordinatio, politiorum terminorum ſuppoſitio, errorum orthographicorum, & typographicorum correctio, ut undequaque ſecuri promptè ad omnium introcontentorum obſervantiam currere valeatis; nec terreamini renovatis, verius reimpreſſis, nihil enim de antiqua earundem ſubſtantia deperditum, nihil immutatum, eandem ſed melius adaptatam, imò veluti conditam, atque guſtui veſtro accomodam exhibent vitæ Religioſæ portionem, adeòque ferventi animo ſumite, & viam mandatorum Regulari motu decurrite. Tandem verbis vos exhortor Apoſtoli 1. ad Theſſal. cap. 4. *De cetero ergo Fratres, rogamus*

vos & obsecramus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis à nobis, quomodo oporteat vos ambulare, & placere Deo, sic & ambuletis, ut abundetis magis.

Devoveo.

Vester infimus in Christo Servus
Fr. Chrysostomus Kozbialowicz
Prior Generalis indignus.

REIMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro Sacri Palatii Apostolici.

N. Baccarius Episcopus Bojanen. Vicesgerens.

REIMPRIMATUR,

Fr. Gregorius Selleri Ordinis Prædicatorum, Sacri Palatii Apostolici Magister.

INDEX

INDEX CAPITUM

Harum Conſtitutionum.

PARTIS PRIMÆ.

PARTIS SECUNDÆ.

PARTIS TERTIÆ.

PARS PRIMA.

CAPUT PRIMUM.

De Inſtitutione Vitæ Regularis.

1. QUAMVIS in omnibus Monaſteriis noſtris eadem Inſtituti ſit ratio, aliquod tamen in eis oportet eſſe diſcrimen, & Religioſorum profectui conſentaneum, ac proximorum utilitati accommodatum.

2. Monaſteria igitur noſtra in tres ordines, ſeu claſſes diſtinguenda eſſe decernimus, quorum alia Novitiorum educationi, alia Studiis litterarum, quædam denique Profeſſorum progreſſui, ac Sæcularium utilitati, & ſaluti deſtinentur.

3. In prædictis autem Monaſteriis Religioſos, Novitiis, Profeſſis, Choriſtis, & non Choriſtis computatis, non pauciores duodecim, neque plures, quàm quot annui Monaſteriorum redditus commodè alere poſſint, commorari præcipimus.

4. Et quia in novis Monaſteriorum erectionibus compertum eſt, regularem diſciplinam plurimùm detrimenti capere, ac mirum in modum, ſive ob rerum penuriam, ſive ob locorum in-

commoditates tepescere, ac laxari; ideò districtè prohibemus, ne Religiosi ad dicta loca se transferant permansuri, quousque Ecclesia, & domus habitationi, & regularibus Instituti nostri functionibus accommodata fuerint ædificata, nisi aliter Capitulo Generali in aliquo casu visum fuerit expedire.

5. Loca autem pro fundandis Monasteriis non recipiantur, nisi à Priore Generali pro tempore existenti, aut ab eo Provinciali, intra cujus Provinciæ fines reperientur visitata, ac maturius considerata, ab eodem fuerint approbata.

6. Ecclesiarum, & Monasteriorum fabricæ ita ædificentur, ut religiosam modestiam, & decentiam instituto nostro conformem præseferant.

CAPUT II.

De Monasteriis ubi Novitii sunt educandi.

1. NOVITIORUM Monasteria ab iis omnibus, quæ mentem illorum à rerum divinarum contemplatione distrahere, ac animi tranquillitatem perturbare possunt, oportet esse segregata.

2. Propterea Novitiatus deputentur in majoribus Monasteriis dissitis aliquantulùm ab oppidis, nisi aliter Capitulo Generali ex rationabili causa visum fuerit expedire. In iis verò Generalem, ejusve Vicarium, & Provinciales commorari, studia litterarum exerceri, & hospites frequenter admitti prohibemus.

3. Curent Generalis, & Provinciales, ut Prior Monasterii pro Novitiatu deputati, eligatur ex iis, qui Novitiorum Magistri in Religione laudabiliter fuerint, ejusque electio in Capitulo Provinciali, ante aliorum Priorum electionem fiat. Noverit autem in eo munere constitutus de bona Monachorum educatione sollicitum se esse debere, quod planè præstabit, si ob-

observantiæ regularis veluti exemplar sese omnibus præbeat; communibus eorum actibus intersit, singulos visitet, ac soletur, & publicis, ac privatis exhortationibus, prout opus fuerit, eos in religiosa vocatione confirmet.

4. Novitiorum Magister ætate convenienti, ac religione, pietate, ac prudentiâ singulari præditus, in Capitulo Provinciali instituatur, ejusque officium usque ad Capitulum proximè futurum perduret, & Monasterii Novitiatûs Supprior existat; Et si Novitiorum numerus ita augeatur, ut solus dicto muneri satisfacere nequeat, illi socius ætate ac moribus similis, qui eum fideliter, ac diligenter adjuvet, in eodem Capitulo adjungatur.

5. Ne reverentia Magistro Novitiorum debita minuatur in Novitiis, sed ejus existimatio, & auctoritas apud illos conservetur, caveat Prior Monasterii, ne ipsum coram Novitiis aliquando corripiat, aut corrigat; Sed si quid reprehensione, aut correctione dignum commiserit, eum secretò admoneat, & corripiat, si opus fuerit.

6. Nihil prætereà circa Novitios Prior disponat, nisi re priùs cum eorum Magistro communicatâ, quo cum amanter admodum sese gerere debebit.

7. Professi quicumque ibidem commoraturi, singulari virtutum exemplo, ac regulari observantiâ ita præstent, ut ipsorum vita sit institutio Novitiorum. Ex Fratribus verò laicis, ii tantùm ibi degant, qui domesticis exercitiis erunt necessarii, & insuper idonei, humilesque, ac laboris amatores. Novitii etiam postremis præsertim anni probationis mensibus, in humilibus ministeriis, & officiis domûs exerceantur, ut eorum ingenium, ac virtus probetur.

8. Si Novitiorum Magister obierit, aut amotus fuerit, Provincialis in illius locum sufficiat, quem magis idoneum, re diligenter perpensâ, judicaverit; isque ejusdem Provincialis, aut successoris illius arbitrio sit amovibilis.

CAPUT III.

De Fratrum Laicorum Receptione, & Educatione.

1. LAICI Fratres de Generalis, aut Provincialis licentia, & Presbyterorum in Monasterio commorantium assensu admittantur; præmisso tamen eorum vitæ, ac morum per aliquot dies examine, & antequam ad habitum recipiantur, domi maneant per quatuor menses, ut probentur; nisi Pater Generalis, vel Provincialis cum aliquo dispensaverit, quod rarò, & non nisi ex rationabili causa fieri debet.

2. Ii verò firmâ valetudine, ac viribus, & decenti corporis habitudine recipiantur, nec plures quàm Religioni videbuntur necessarii.

3. Si Monasterium, ubi Novitii educantur, eos receperit, Prior tempus opportunum illis assignet, quo cum Novitiis ad eorum exercitia conveniant; neque permittantur è Monasterio exire per annum, ut eo tempore in regulari disciplina proficiant.

4. VI. XII. XV. & XXIV. Mense post ingressum proponantur Capitulo Monasterii, eorumque vita, ac mores diligenter examinentur, qui si fideles, devoti, simplices, ac laboris patientes, & amatores, prout oportet, reperti fuerint, & digni qui ad professionem admittantur; eam expleto biennio sub eadem verborum forma, quâ Fratres Choristæ emittant, quam habes infrà cap. 9. num. 1.

5. Diebus Festivis plures audiant Missas, nec quisquam sine rationabili causa se absentet à sermone vulgari: in diebus laborum sufficiet eis unam audire Missam. Suas Orationes possunt perficere sub matutino Patrum, cui interesse (nisi gravioribus laboribus in die retineantur) debebunt: præsentes similiter aderunt, dum ante Completorium fit communis Confessio,

nec

nec recedant, nisi factâ aspersione. Res aliorum, quæ communitatis labores impediunt, sine licentia Superioris nullo modo suscipiant; non tamen sint faciles ad excusandum, quod possunt commodè præstare Fratribus; pauca loquantur inter Presbyteros, aut Seniores, quin potiùs inter se ament silentium.

6. Ubique revereantur dignitatem Sacerdotalem in quacumque persona, sive Regulari, sive Sæculari; caveant ne exhibeant aliquid insolitum sine scitu Superioris: Diebus festivis discant spiritualia, præsertim Catechismum, modum meditandi, aliasque devotiones Clericis in communi præscriptas. Ipsorum est advertere, ad familiæ modestiam, cui exemplo præire debent, errataque ostendere Superiori.

7. Inter laborandum meminerint præsentiæ Dei, cum pio ad eum affectu; laboresque suos ita dirigant, acsi soli Christo laborarent, cui defacto in persona Fratrum, vel in persona Religionis inserviunt: undè labores suos fideliter sine intermissione usque ad mortem exerceant, attendentes in omnibus devotionem, & gravitatem morum. Reliqua eis applicentur ex norma provisoris.

8. Nullus Superiorum, etiamsi Generalis existat, alicui Converso coronam Clericalem dare possit, juxta Clementis VIII. decreta.

9. Iisdem Professis assignetur à Provinciali, vel Priore, Sacerdos, qui eorum confessiones audiat, & singulis hebdomadis publicam exhortationem ad eos habeat, ut in regulari disciplina juxta Constitutiones nostras dirigantur, & proficiant.

CA-

CAPUT IV.

De Novitiorum Examine Receptioni præmittendo.

1. QUI alterius Religionis Novitius, aut habitu Monastico usus, vel Eremita fuerit, in nostram Religionem non admittatur, neque qui regularibus oneribus ferendis ineptus extiterit, vel membro aliquo, aut ejus usu caruerit, vel morbo obscæno, aut aliqua corporis deformitate, aut infamiâ ex ejus, aut parentum gestis laboraverit, aut cujus parentes sunt adeò pauperes, ut absque illius auxilio seipsos verisimiliter alere non possint; super his tamen defectibus Capitulum Generale, vel Provinciale, si ei in Domino videbitur, poterit dispensare.

2. Hæreticos quoque, schismaticos, & infideles, seu de hæresi, schismate, aut infidelitate suspectos, illegitimos, conjugatos, alterius religionis professos, criminosos, de aliquo delicto inquisitos, aut suspectos, infirmitate incurabili, aut habituali laborantes, ære alieno gravatos, aut rationibus reddendis obnoxios, irregularitate indispensabili, aut non sine difficultate dispensabili irretitos, in nostram Religionem recipi prohibemus; nisi Capitulum Generale habitâ priùs à Sede Apostolica super aliquo prædictorum defectuum, si opus fuerit dispensatione eos admiserit.

3. Si quis tacito aliquo ex defectibus proximè recensitis malitiosè Professus fuerit, Professio illius nulla sit.

4. Amentes etiamsi dilucida habeant intervalla, morbo comitiali laborantes, & servos ad habitum, & professionem recipi prohibemus, declarantes intentionem Religionis esse, eos nullo modo admittere; nec admissioni consensum præbere: quod ingressuris, & professuris significari præcipimus, & significatum esse volumus coram testibus; eosdemque moneri non habituros vo-

votum, ſeu vocem in Capitulo niſi poſt ſuſceptum Sacerdotium, ac poſt lapſum triennii à profeſſione computandi, nec in noſtra Religione per quemvis actum Profeſſis ſolitum, aut temporis lapſum tacitam induci profeſſionem.

5. Quicumque ad habitum noſtræ Religionis erunt recipiendi, ante omnia examinentur, quâ mente, quove ſpiritu hujuſmodi vitæ inſtitutum elegerint; an ſcilicet, ut Deo commodius inſerviant, an potiùs aliquo alio humano affectu?

6. Prætereà, qui inter Choriſtas erunt adſcribendi, non admittantur ad habitum, niſi per examen conſtiterit, eos in linguæ latinæ ſtudio ita profeciſſe, ut ſtatim poſt annum probationis ſuperioribus ſcientiis operam dare poſſint; ſi tamen ob perſpicax eorum ingenium ſuper hoc defectu diſpenſatione digni viſi fuerint, Generalis inſtante Conventu, ubi recipiendi erunt, illam concedere poterit.

7. Conſiderent examinatores recipiendorum ingenium, ac voluntatem, an ſint faciles, mites, compoſiti, ad virtutes propenſi? an potiùs difficiles, melancholici, propriæ ſententiæ, vel inconſtantes, aut malâ conſuetudine, aut habituali vitio præditi, & ſine ſpe emendationis?

8. Ætatem quoque attendant, nam minores annis XVIII. & majores XL. inter Choriſtas recipi prohibemus niſi Generalis, vel Provincialis juſta de cauſa cum aliquo eorum diſpenſandum eſſe cenſuerit, cum eo verò, qui annum XV. nondum expleverit, Capitulum Generale, vel Provinciale tantùm diſpenſare poterit. Laicos verò ſicut ante XXI. ætatis annum admitti nolumus, ita poſt XXXIV. inhabiles judicamus.

9. Quicumque ergo Religionis noſtræ habitum petierit, examinetur ante omnia à Priore loci circa vocationem, quam, ſi à Deo eſſe exiſtimaverit, ac petentem idoneum judicaverit, eum uni ex Patribus tradet examinandum, nunquam verò aliquis recipiatur, niſi Provinciali, aut alteri ab eo deputato ſe præſentaverit, ab eoque poſt diligentem perquiſitionem fuerit approbatus. Deinde antequam in Monaſterium admittatur, examinetur ſuper corporis valetudine, ſcientiâ, & aliis omnibus quorum cognitio haberi poterit ante probationem in Novitiatu futu-

futuram. Informationes præterea juxta Constitutiones Apostolicas, & Nostras supra relatas fiant, quæ unà cum recipiendo proponantur Monasterii Novitiatûs Capitulo, ab illis Patribus approbandæ. Quod si habitum suscepturus ab aliquo Monasterio ad Monasterium Novitiatûs mittendus fuerit, prædicta omnia in illo Monasterio fiant, & de singulis certiores reddantur Patres Monasterii Novitiatûs, & aliter non admittatur.

10. His ita peractis assignetur ei Cella in Monasterio, in qua per dies aliquot commoretur, & Constitutiones Religionis diligenter perlegat, & perpendat; ut & habitum suscepturus illius onera coram perspicere, & religio ipsa illius virtutem, ac vocationem experiri possit; & ne de illarum dispositione præsertim quoad effectum validitatis ignorantiam allegare valeat.

11. Tandem Capitulo iterum proponatur, à quo si per secreta suffragia majoris partis Capituli, ut opus est, approbatus fuerit, ad habitum admittatur, eoque de Generalis, aut Provincialis licentia induatur. Novitiorum verò vestes, libri, & quidquid ad ipsos pertinet etiam pecuniæ, seorsum in loco tuto ponantur, & usque ad Professionis tempus asserventur, ita ut nemo de illis, aut aliqua earum parte disponere possit, exceptis quæ ab iisdem ante habitûs receptionem donata fuerint, & omnia in libro Novitiorum cum expressione anni, mensis, diei, & horæ annotentur.

12. Novitius ubi semel expulsus fuerit nunquam in posterum recipiatur, nisi apertè constiterit, causas ejectionis cessasse; quod etiam servari volumus in reprobatis à Capitulo, quamdiù Generalis, & Provincialis arbitrio declaratum fuerit causas reprobationis desiisse. Qui verò spontè recesserit, perpetuò sit exclusus, nisi ipsius conversio certa futuræ perseverantiæ argumenta præseferret, ac de consensu Prioris, & Capituli illius Monasterii, unde recessit: si tamen ibi iidem Patres adhuc permanserint, alioquin iis immutatis non recipiatur, nisi præmisso diligenti illius veræ conversionis examine. Expulsus denique ob culpas, in quas frequenter labi consueverat, omni spe dispensationis perpetuò careat.

CA-

CAPUT V.

De modo, quo Novitii Ordinis Nostri habitum suscipiunt.

CUM Novitius debet indui, præmissis omnibus, & suo ordine observatis, quæ supra Cap. 4. & alibi de Novitiorum examine, & receptione præscribuntur; priùs radatur in eadem veste sæculari; tempore verò designato facto signo campanâ, Fratres conveniant, & Superior accipiat Stolam, & benedicat habitum isto modo:

℣. *Adjutorium nostrum in nomine Domini.*

℟. *Qui fecit cælum, & terram.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DOmine Jesu Christe, qui tegmen mortalitatis induere dignatus es: obsecramus immensam tuæ largitatis abundantiam; ut hoc genus vestimenti, quod Sancti Patres ad innocentiæ, & humilitatis indicium abrenunciantibus sæculo ferre sanxerunt, tu ita bene ✝ dicere digneris, ut hic famulus tuus N. qui hoc usus fuerit vestimento, te induere mereatur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre &c.

℟. *Amen.*

Tunc Superior aspergat vestes aquâ benedictâ; & faciat exuere vestimenta Novitii, dicens:

Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis.

Cum verò induitur habitu Ordinis, dicatur:

Induat te Dominus novum hominem, qui secundùm Deum creatus est, in sanctitate & justitia veritatis.

Tunc prosternat se Novitius, & incipiatur Hymnus.

Veni Sancte Spiritus, & emitte cælitùs lucis tuæ radium.
Veni Pater pauperum, veni Dator munerum, veni lumen cordium.
Consolator optime, dulcis Hospes animæ, dulce refrigerium.
In labore requies, in æstu temperies, in fletu solatium.
O lux beatissima! reple cordis intima tuorum fidelium.
Sine tuo Numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.
Lava quod est sordidum, riga, quod est aridum, sana quod est saucium.
Flecte, quod est rigidum, fove, quod est frigidum, rege quod est devium.
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, Sacrum Septenarium.
Da virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium. Amen.

Finito Hymno dicantur Litaniæ de omnibus Sanctis.

Kyrie eleison.
Kyrie eleison.
Christe eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.
Kyrie eleison.
Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de cælis Deus. Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi Deus. Miserere nobis.
Spiritus Sancte Deus. Miserere nobis.
Sancta Trinitas unus Deus. Miserere nobis.
Sancta Maria. Ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix. Ora.
Sancta Virgo Virginum. Ora.
Sancte Michaël. Ora.
Sancte Gabriel. Ora.
Sancte Raphael. Ora.
Omnes Sancti Angeli & Archangeli. Orate pro nobis.
Omnes Sancti Beatorum Spirituum Ordines. Orate.
Sancte Joannes Baptista. Ora.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophetæ. Orate pro nobis.
Sancte Petre. Ora.
Sancte Paule. Ora.
Sancte Andrea. Ora.
Sancte Jacobe. Ora.
Sancte Joannes. Ora.
Sancte Thoma. Ora.
Sancte Jacobe. Ora.
Sancte Philippe. Ora.
Sancte Bartholomæe. Ora.
Sancte Matthæe. Ora.
Sancte Simon. Ora.

San-

Sancte Thaddæe. Ora.
Sancte Mathia. Ora.
Sancte Barnaba. Ora.
Sancte Luca. Ora.
Sancte Marce. Ora.
Omnes Sancti Apostoli & Evangelistæ. Orate.
Omnes Sancti Discipuli Domini. Orate.
Omnes Sancti Innocentes. Orate pro nobis.
Sancte Stephane. Ora.
Sancte Laurenti. Ora.
Sancte Vincenti. Ora.
Sancti Fabiane & Sebastiane. Orate.
Sancti Joannes & Paule. Orate.
Sancti Cosma & Damiane. Orate pro nobis.
Sancti Gervasi & Protasi. Orate.
Omnes Sancti Martyres. Orate.
Sancte Silvester. Ora.
Sancte Gregori. Ora.
Sancte Ambrosi. Ora.
Sancte Augustine. Ora.
Sancte Hieronyme. Ora.
Sancte Martine. Ora.
Sancte Nicolae. Ora.
Omnes Sancti Pontifices, & Confessores. Orate.
Omnes Sancti Doctores. Orate.
Sancte Paule prime Eremita. Ora.
Sancte Antoni. Ora.
Sancte Benedicte. Ora.
Sancte Bernarde. Ora.
Sancte Dominice. Ora.
Sancte Francisce. Ora.
Omnes Sancti Sacerdotes & Levitæ. Orate.
Omnes Sancti Monachi & Eremitæ. Orate.
Sancta Maria Magdalena. Ora.
Sancta Agatha. Ora.
Sancta Lucia. Ora.
Sancta Agnes. Ora.
Sancta Cæcilia. Ora.
Sancta Catharina. Ora.
Sancta Anastasia. Ora.
Omnes Sanctæ Virgines & Viduæ. Orate.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei. Intercedite pro nobis.
Propitius esto. Parce nobis Domine.
Propitius esto. Exaudi nos Domine.
Ab omni malo. Libera nos Domine.
Ab omni peccato. Libera.
Ab ira tua. Libera.
A subitanea, & improvisa morte. Libera.
Ab insidiis diaboli. Libera.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate. Libera.
A spiritu fornicationis. Libera.
A fulgure, & tempestate. Libera.
A morte perpetua. Libera.
Per mysterium Sanctæ Incarnationis tuæ. Libera.
Per Adventum tuum. Libera.

Per Nativitatem tuam. Libera.
Per Baptiſmum, & Sanctum jejunium tuum. Libera.
Per Crucem, & Paſſionem tuam. Libera.
Per mortem, & ſepulturam tuam. Libera.
Per Sanctam Reſurrectionem tuam. Libera.
Per admirabilem Aſcenſionem tuam. Libera.
Per Adventum Spiritûs Sancti Paracliti. Libera.
In die Judicii. Libera.
Peccatores. Te rogamus audi nos.
Ut nobis parcas. Te rogamus.
Ut nobis indulgeas. Te rogam.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris. Te rog.
Ut Eccleſiam tuam Sanctam regere & conſervare digneris. Te rogamus.
Ut Domnum Apoſtolicum & omnes Eccleſiaſticos Ordines in Sancta Religione conſervare digneris. Te rogamus.
Ut inimicos Sanctæ Eccleſiæ humiliare digneris. Te rogamus.
Ut Regibus & Principibus Chriſtianis, pacem & veram concordiam donare digneris. Te rogamus.
Ut cuncto populo Chriſtiano pacem, & unitatem largiri digneris. Te rogamus.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervitio confortare & conſervare digneris. Te rogamus.
Ut mentes noſtras ad cæleſtia deſideria erigas. Te rogam.
Ut omnibus Benefactoribus noſtris ſempiterna bona retribuas. Te rogamus.
Ut animas noſtras, Fratrum, propinquorum, & Benefactorum noſtrorum ab æterna damnatione eripias. Te rog.
Ut fructus terræ dare, & conſervare digneris. Te rogam.
Ut præſentem Fratrem viſitare, & conſolari digneris. Te rog.
Ut ſpatium pœnitentiæ, & emendationem vitæ ei dones. Te rogamus.
Ut mentem ejus ad cæleſtia deſideria erigas. Te rogamus.
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris. Te rogamus.
Ut nos exaudire digneris. Te rogamus.
Fili Dei. Te rogamus.
Agnus Dei qui tollis peccata Mundi. Parce nobis Domine.
Agnus Dei qui tollis peccata Mundi. Exaudi nos Domine.
Agnus Dei qui tollis peccata Mundi. Miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte exaudi nos. Kyrie eleiſon.
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon.

Pater noster &c.

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*

℟. *Sed libera nos à malo.*

℣. *Salvum fac servum tuum.*

℟. *Deus meus sperantem in te.*

℣. *Mitte ei auxilium de Sancto.*

℟. *Et de Sion tuere eum.*

℣. *Nihil proficiat inimicus in eo.*

℟. *Et filius iniquitatis non noceat ei.*

℣. *Esto ei Domine turris fortitudinis.*

℟. *A facie inimici.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DEus indulgentiarum Pater, qui severitatem districtionis temperans indulsisti, ne filius portaret iniquitatem Patris; & mirâ dispositione etiam malis benè utens, tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris: quæsumus clementiam tuam, ut huic famulo tuo N. non obsistat, quod habitum Religionis per nos, tantâ ac tali re indignos acceperit; sed ministerium, quod per nos exteriùs exhibetur, tu interiùs per donum Sancti Spiritûs exequaris. Per Dominum nostrum &c. ℟. *Amen.*

Oremus.

DOmine Jesu Christe, qui es via, sine qua nemo venit ad Patrem: quæsumus clementiam tuam, ut hunc famulum tuum N. à carnalibus desideriis abstractum, per iter Regularis disciplinæ deducas, & qui peccatores vocare dignatus es, dicens: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos: præsta, ut hæc vox invitationis tuæ, ita in eo convalescat, quatenùs peccatorum onera deponens, & quàm dulcis es gustans, tuâ refectione sustentari mereatur: & sicut attestari de tuis ovibus dignatus es, agnosce eum inter oves tuas, & ipse te agnoscat, ut alienum non sequatur, sed te; neque audiat vocem alienorum, sed tuam, quâ dicis: qui mihi ministrat, me sequatur. Qui cum eodem Patre, & Spiritu

ritu Sancto vivis & regnas Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. *Amen.*

Tunc surgat Novitius, & aspergatur aquâ Benedictâ, & recipiat eum Prior ad osculum pacis, deinde omnes Fratres, & locetur in Choro in novissimo loco, similiter & in mensa.

CAPUT VI.

De Novitiorum Educatione.

1. PLURIMUM refert, Fratres Novitios perfectè instrui, propterea Magistri Novitiorum conscientiam onerantes præcipimus, ut eos exactè doceat, omnia, quæ ad rerum spiritualium notitiam, virtutum acquisitionem, vitiorum fugam, passionum mortificationem, monasticæ vitæ perfectionem, Sacramentorum frequentiam, votorum, & regulæ (quam memoriæ mandent) Constitutionum observantiam, Congregationis mores, & cæremonias pertinent, ad quem finem quotidie ad illos sermonem habeat, & privatis etiam admonitionibus frequenter erudiat.

2. Attentè etiam consideret, quem quisque Novitiorum referat fructum ex frequentia confessionis, & communionis, ex sacra lectione, atque oratione, eosque ad conscientiam suam, animique propensiones, ac motus sive bonos, sive malos, candidè aperiendos inducat, ut cognitis cujusque affectibus, faciliùs, ac meliùs ad finem instituti Religionis eos dirigere, ac perducere valeat; quod certiùs consequetur, si actiones, & exercitia quæcumque tam spiritualia, quàm corporalia singulis distribuat, & tempus ad ea præstanda opportunum præscribat.

3. Confessiones illorum in Choro, seu in Oratorio frequenter excipiat, & Venerabilis Eucharistiæ sumptionem, prout illis magis expedire judicaverit, permittat. Præter Magistrum Novitiorum, Prior alium iis Confessarium à Provinciali approbandum assignet, illisque interdum rarò tamen, & non sine speciali

ciali Prioris licentia singulis vicibus obtinenda concedat, ut ad aliquem ex Confessariis Monasterii accedere possint.

4. Novitios exerceri prohibemus in officiis, quæ commercium cum Sæcularibus requirunt, sed ipsemet Magister eos in domesticis occupet exercitiis; Prior verò non permittat, ut aliquis alius præter Magistrum prædictum, & alium, qui culpas audit, cum Novitiis familiariter conversetur, eosve reprehendat.

CAPUT VII.

De Novitiorum Approbatione.

1. UBI Novitiorum aliquis ad professionem erit admittendus, Patres Dei gloriam in primis, & deinde commune Religionis bonum præ oculis habentes, diligenter advertant, quantum ille in sui abnegatione, obedientiâ, humilitate, rerum spiritualium, cæterarumque virtutum studio profecerit, qui si inquietus, aut inconstans, aut duræ cervicis, infirmus, religioni inutilis, aliisve hujusmodi defectibus reperiatur obnoxius, rejiciatur.

2. Novitii Choristæ ter in anno proponantur Capitulo, 4. videlicet 8. & 10. mense; ubi verò ad id convenerint Prior, Magister, & cæteri Patres suffragaturi, quid de illis sentiant, priùs dicant, & deinde suffragia ferant.

3. Novitii ubi 1. 2. & 3. vice à majori parte Capituli fuerint approbati, domi remaneant debito tempore professuri; nisi aliquid posteà in iis fortè detectum fuerit, quò professione indigni judicentur. Quod si verò è converso à majori parte Capituli reprobati fuerint; etiamsi id primâ vice contigerit, statim ejiciantur.

4. Si tamen primâ vice suffragia æqualia sint, domi remaneant usque ad secundæ probationis tempus, si fortè proficiant, si verò secundâ, vel tertiâ vice suffragia sint æqualia, mox expellantur.

5. Si

5. Si Novitiorum aliquis in eas inciderit culpas, quæ ſcandalum aliis, & occaſionem præbeant delinquendi, ſtatim non expectato tempore, quo proponendus eſſet Capitulo, expellatur: imò ſi aliàs eidem propoſitus, ab eoque approbatus hujuſmodi culpas deinde commiſerit, coacto ſtatim Capitulo iterum proponatur, & veluti nunquam approbatus, rejiciatur. Si verò Novitius aliquis expellendus ſit ob culpas, quæ ſine infamiæ nota exponi nequeant Capitulo, Prior habitâ priùs de re hujuſmodi cum Magiſtro, ejuſque ſocio conſultatione, ex communi eorum ſententia negotium ad Provincialem, ſi adſit, deferat, ſin abſit, per litteras moneat, & de illius conſenſu Novitius expellatur.

6. Verùm in rejiciendis Novitiis aliquâ ægritudine non habituali laborantibus maturè procedatur, ubi de vitæ eorum integritate, atque ad Religionem aptitudine conſtiterit; de conſenſu Prioris, ac Novitiorum Magiſtri, obtentâ priùs à Generali, ſeu à Provinciali licentiâ, termini ad proponendos Capitulo Novitios, ac ad profeſſionem per eos emittendam præſtituti, prorogari poterunt, ne Novitius alioquin Religioni idoneus, ac utilis dimittatur.

7. Profeſſionem tacitam neque temporis lapſu, neque ex habitûs delatione, neque aliquorum actuum profeſſis peculiarium exercitio, neque aliâ ratione, induci volumus, ſed ſolam expreſſam admittimus, propter eà ſi quis eam non emiſerit, & liberum illi erit, ſi maluerit Monaſterium deſerere, & Patribus illum dimittere.

8. Nemo Novitiis, aut cuiquam alteri præſertim extraneo, quid in Capitulo dictum, aut decretum de illis fuerit, referat, ſub pæna arbitrio Superioris imponenda; at Magiſter Novitiorum ubi decimo menſe propoſiti, & approbati fuerint, approbationem ipſam illis ſignificet, moneatque, ut rebus quiſque ſuis diſpoſitis ad profeſſionem, cùm tempus venerit, emittendam ſe præparent.

9. Ubi decretum fuerit, ut Novitius aliquis dimittatur, ſtatim è communi aliorum dormitorio ſegregetur, & alicui ex Patribus committatur, qui illi quid de eo decretum fuerit, ſignificet,

cet,

cet, eumque si opus fuerit, soletur, prudenterque rem agat, ne ille, eiusque consanguinei notam aliquam contrahant, aut minùs erga Religionem afficiantur, & ut etiam apud nostros Fratres benè audiat, culpæ, ob quas expellitur, nisi publicæ fuerint, sileantur.

10. Si anno Novitiatus expleto, Generalis, aut Provincialis de consensu Prioris, & Magistri Novitiorum, aut alterius senioris illius Monasterii, absolutè alicui Novitio licentiam ex causis supra num.5. expensis profitendi negaverit, statim dimittatur, etiamsi à Capitulo fuerit approbatus.

CAPUT VIII.

De modo Professionis faciendæ, tam à Fratribus Choristis, quàm Conversis.

1. CUM Novitius ad Professionem admittitur, omnibus præmissis, quæ immediatè supra descripta sunt, suo modo observatis, Prior Generalis, vel Provincialis, aut Prior loci, signo facto campanâ Fratribus suis capitulariter congregatis, dictum Novitium requirat: si ex animo devoto & spe perseverantiæ, optatæque salutis affectu petat ipsam Professionem? quô affirmante stet à Cornu Altaris in conspectu Fratrum, & dicat flexis genibus versum in Latino: *Suscipe me Domine secundùm eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea*. Si verò est Laicus, prædictus versiculus exponatur sibi in vulgari, & sic dicat, ut supra. Tunc dicant Fratres versum: *Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui. Gloria Patri, & Filio &c. Sicut erat &c.* Tunc Novitius legat chartam Professionis suæ, secundùm formam sequenti Capite præscribendam. Post formam Professionis à Novitio prolatam cantent, vel dicant Fra-

tres versum: *Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis: à templo Sancto tuo, quod est in Jerusalem. Gloria Patri, & Filio &c. Sicut erat &c.*

Tunc recitentur sequentes Psalmi.

M*Agnus Dominus, & laudabilis nimis:* in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.*

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion; latera Aquilonis, civitas Regis magni.*

Deus in domibus ejus cognoscetur: cum suscipiet eam.*

Quoniam ecce Reges terræ congregati sunt: convenerunt in unum.*

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: tremor apprehendit eos.*

Ibi dolores, ut parturientis; in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.*

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.*

Suscepimus Deus misericordiam tuam: in medio templi tui.*

Secundùm nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.*

Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ; propter judicia tua Domine.*

Circumdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus ejus.*

Ponite corda vestra in virtute ejus: & distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.*

Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum: & in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.*

Gloria Patri, & Filio &c. Sicut erat in principio &c.

M*Iserere mei Deus,* secundùm magnam misericordiam tuam. Et secundùm multitudinem miserationum tuarum:* dele iniquitatem meam.*

Ampliùs lava me ab iniquitate mea: & à peccato meo munda me.*

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.*

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum judicaris.*

Ecce

*Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum : * & in peccatis concepit me mater mea.*

*Ecce enim veritatem dilexiſti : * incerta, & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.*

*Aſperges me hyſſopo, & mundabor : * lavabis me, & ſuper nivem dealbabor.*

*Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam : * & exultabunt oſſa humiliata.*

*Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.*

*Cor mundum crea in me Deus : * & ſpiritum rectum innova in viſceribus meis.*

*Ne projicias me à facie tua : * & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.*

*Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: * & ſpiritu principali confirma me.*

*Docebo iniquos vias tuas : * & impii ad te convertentur.*

*Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſalutis meæ : * & exultabit lingua mea juſtitiam tuam.*

*Domine labia mea aperies : * & os meum annunciabit laudem tuam.*

*Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem utique : * holocauſtis non delectaberis.*

*Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus : * cor contritum, & humiliatum Deus non deſpicies.*

*Benignè fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut ædificentur muri Jeruſalem.*

*Tunc acceptabis ſacrificium juſtitiæ, oblationes, & holocauſta : * tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.*

Gloria Patri, & Filio &c. Sicut erat in principio &c.

*Ecce quàm bonum, & quàm jucundum : * habitare fratres in unum.*

*Sicut unguentum in Capite : * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron.*

*Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus : * ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.*

*Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem : * & vitam uſque in ſæculum.*

Gloria Patri, & Filio &c. Sicut erat in principio &c.

Quibus finitis dicat Prælatus.

Kyrie eleison. ℟. *Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster &c.*

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*

℟. *Sed libera nos à malo.*

℣. *Salvum fac servum tuum.*

℟. *Deus meus sperantem in te.*

℣: *Mitte ei auxilium de Sancto.*

℟. *Et de Sion tuere eum.*

℣. *Nihil proficiat inimicus in eo.*

℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.*

℣. *Esto ei Domine turris fortitudinis.*

℟. *A facie inimici.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

D*Eus, qui per coæternum tibi Filium cuncta creasti, quique mundum peccatis inveteratum per Mysterium Incarnationis ejus renovare dignatus es: te suppliciter exoramus; ut super hunc famulum tuum* N. *abrenunciationem sæculi profitentem, ejusdem Domini nostri Jesu Christi gratiam diffundere digneris, per quam in spiritu suæ mentis renatus, veterem hominem cum actibus suis exuat, & novum, qui secundùm Deum creatus est, induere mereatur. Per eundem Christum Dominum nostrum.* ℟. *Amen.*

Oremus.

D*Eus, qui renunciantibus sæculo, mansiones paras in Cælo, dilata congregationis hujus temporale habitaculum cælestibus donis: & præsta, ut fraternæ teneantur compagine Charitatis, unanimes continentiæ præcepta custodiant; sobrii, simplices sint, & quieti; gratis sibi datam Professionis gratiam fuisse cognoscant; concordet vita illorum cum nomine, & Professio sentiatur in opere. Per Dominum nostrum &c.* ℟. *Amen.*

Deinde dicatur:

℣. *Benedicite.* ℟. *Deus.*

℣. *Benedictum sit Nomen Domini nostri Jesu Christi in æternum,*

& ul-

& ultrà. ℟. *Amen.*
Et post Benedicatur Professus.
Et Benedictio Dei Patris Omnipotentis, & Filii, & Spiritûs Sancti descendat super te, & maneat semper. ℟. *Amen.*

Quibus finitis admittatur ad osculum pacis per ordinem ad singulos Fratres.

CAPUT IX.

De forma Professionis emittendæ, & de Professorum spirituali profectu.

1. NOvitii postquam transacto probationis tempore ad professionem se dispofuerint, eam solemniter emittant, vovendo Obedientiam, paupertatem, & castitatem in hæc verba, videlicet: In Nomine Domini nostri Jesu Christi. Amen. Anno Nativitatis ejusdem millesimo, &c. *tali die, talis mensis*. Ego Frater. N. N. *de S. N.* filius N. N. *talis loci, & talis Parochiæ*, facio professionem, & promitto obedientiam Deo Omnipotenti, & B. Mariæ semper Virgini; & B. Patri Paulo primo Eremitæ, & tibi Rev. Patri *de tali N. nomine*, & vice Reverendiss. Patris nostri N. Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Pauli primi Eremitæ, & Successorum ejus canonicè intrantium, & vivere sine proprio, & in Castitate secundùm Regulam S. P. Augustini, & Constitutiones Ordinis usque ad mortem. Si in manibus Generalis sit facienda professio, dicat absolutè, & tibi Reverendissimo Patri Generali, &c. tuisque Successoribus. &c.

2. Professionum liber in arca tribus clavibus munita asservetur, in eoque Novitiorum ætas, patria, nomina si ea mutentur, quibus in sæculo vocabantur, unà cum propriis Parentum nominibus, & hora Professionis annotentur. Singulorum autem professionibus Prior Monasterii, Magister Novitiorum, & Professus ipse

ipſe ſubſcribat, & Profeſſionis exemplar ab iiſdem ſubſcriptum tranſmittatur ad Archivium Provinciæ.

3. Ne ſpiritus devotionis, ac Religionis in Novitiatu conceptus, emiſsâ profeſſione tepeſcat, volumus in unaquaque Provincia unam, ſeu plures domus, in quibus regularis obſervantia vigeat, Profeſſorum educationi deſtinari, in eiſque Profeſſos omnes etiam Sacerdotes expleto Novitiatu collocari, ibidem quouſque ſtudiorum tempus advenerit, vel aliter de iis à Provinciali diſpoſitum fuerit, permanſuros. Ne verò eorum humilitas, obedientia, paſſionum mortificatio, cæteræque virtutes in Novitiatu acquiſitæ detrimentum, ac diminutionem patiantur, imò verò in dies augeantur, in dormitorio clauſo ſub regimine, ac directione Magiſtri, à Provinciali pro tempore eligendi detineantur, ibique in ſpiritualibus exercitiis inſtruantur. Præterea mandamus, ut Fratres Profeſſi, quamdiù ſacerdotali charactere inſigniti non fuerint, ſi in Monaſterio Novitiatûs manſerint, in omnibus Novitiorum miniſteriis ſe exerceant, & Magiſtro Novitiorum per omnia obediant; ſi verò in aliis Monaſteriis collocati fuerint, Suppriorem Monaſterii, Profeſſorum Magiſtrum agnoſcant. Is autem ſingulis hebdomadis unâ ſaltem vice exhortationem ad eos in unum coactos habeat, eorumque confeſſiones excipiat, corripiat, & inſtruat, de interioribus, atque exterioribus eorum exercitiis rationem exigat, detque operam, ut ad virtutum omnium culmen contendentes, ſingulas viciſſim ſibi quiſque proponat, quarum actibus peculiari ſtudio, ac frequentiâ repetitis, earum habitus acquirat, efficiatque, ut à Novitiorum fervore quoad fieri poterit, non deficiant.

4. Fratres Profeſſi ad Sacros Ordines non promoveantur, niſi triennio poſt eorum profeſſionem elapſo, tunc verò ante omnia quoad mores à Patribus Monaſterii, & quoad ſcientiam ab examinatoribus erunt approbandi, & de ſingulis certior fiat Provincialis, qui nunquam, niſi ex cauſis valdè urgentibus permittat aliquem ante id tempus promoveri.

5. Iidem Profeſſi quouſque Sacerdotes non fuerint, ſuffragium in Capitulo non ferant, qui verò ante ſuſceptum Religionis habitum Sacerdotes facti, vel ante triennium à profeſſione

elapſum ad Sacerdotium promoti fuerint, ante triennium à profeſſione expletum ſuffragia non conferant.

CAPUT X.

De Monaſteriis Studiorum.

1. DUo Monaſteria ſtudiis, Philoſophiæ unum, Theologiæ alterum, in unaquaque Provincia aſſignentur; hoc autem fieri volumus, ut noſtri, & regulari obſervantiâ, quam inter ſtudendum retineri mandamus, & litterarum ſcientiâ, proximis ad ſalutem exemplo pariter, ac doctrinâ prodeſſe valeant.

2. Curandum, ut prædictorum Monaſteriorum Priores tales eligantur, qui doctrinâ præſtanti, Monaſticoque regimini idonei ſint, & lectionibus, ſcholaſticiſque exercitiis modum præſcribere ſciant.

3. Priorem, ejuſque Suppriorem, alioſque Patres in iiſdem Monaſteriis collocandos Provincialis eligere ſtudeat virtute præſtantiores, qui, & conciones habere, & Sæcularium confeſſiones excipere valeant; Studentes enim in hujuſmodi exercitiis, ubi commodè fieri poterit, diſtrahi prohibemus.

4. Qui verò ſtudiorum cauſa eò mittendi fuerint, ingenio, ac virtute præditi eligantur, & anno, ab emiſſa eorum profeſſione tranſacto, niſi Generalis, aut Provincialis, quo ad hoc, cum aliquo diſpenſaverit. Adveniente porrò ſtudiorum tempore, ex Provincialis, aut Definitorum conſenſu, & prævio examine de vita, moribus, & ſcientiâ, illuc tranſmittantur omnes. Quod ſi redditus Monaſterii omnibus ibidem alendis non ſufficiant, cætera Monaſteria, quæ neceſſaria fuerint contribuant arbitrio Generalis, vel Provincialis cum conſilio Definitorum; ſtudiis verò incæptis nemo, niſi de licentia Provincialis, & unius ſaltem ex Definitoribus, prævio etiam examine illuc accedat.

CAPUT XI.

De Litterarum Exercitiis, quæ in Monasteriis studiorum fieri debent.

1. DUo saltem Professores Theologiæ, Philosophiæ unus seu plures, à Capitulo Provinciali deputentur, ita tamen ut in mortis, aut infirmitatis alicujus eorum casu, Provincialis alium in ejus locum sufficere possit, quo usque Definitorium Provinciale celebretur; horum autem non modò ingenium, ac doctrina spectetur; sed etiam pietas, & virtutes, quibus cæteros ad salutem possint erudire.

2. Professores, aliique omnes Ordinis nostri, quicumque ii fuerint, opiniones minùs communes, & novitatem præseferentes relinquant. Doctrinam verò Ecclesiæ Doctoris Sancti Thomæ Aquinatis, ejusque inconcussa tutissimaque dogmata, tam in Theologicis, quàm in Philosophicis sequantur.

3. Sacræ Scripturæ Professores textus Sacros breviter interpretentur, & quæ sese offerunt difficultates breviter quoque solvant, nec Sancti alicujus Patris expositionem, nisi opposita alterius Sancti Patris interpretatione rejiciant.

4. Casuum conscientiæ, ac Theologiæ moralis Professores tam in Monasteriis studiorum, quàm in omnibus aliis dubia breviter solvant, & sententiis minùs probabilibus relictis, tutiores, ac probabiliores sequantur.

5. Nemo ex nostris librum, aliudve opus quovis modo inscriptum typis mandare possit, nisi servatâ Constitutionum Apostolicarum formâ, & de Generalis licentia, in scriptis priùs obtinenda; Generalis verò opus in primis per se legat, aut alteri è nostris legendum committat. Qui secùs aliquid imprimendum curaverit, voce activâ, & passivâ ipso facto privatus existat.

6. Studium Philosophiæ duorum, Theologiæ verò quatuor

anno-

annorum ſpatio perficiatur; Sacræ Scripturæ, ac morali Theologiæ unus, & fidei controverſiis alter annus attribuatur; & in hujuſmodi temporibus, ſeu terminis, à quoquam, præterquam à Definitorio Generali, ſeu Provinciali in uno anno Theologiæ, idque in caſu neceſſitatis diſpenſari prohibemus: ſed Studentes per dictum annorum curriculum ſtudiis aſſiduam operam dare, eaque dicto tempore perficere jubemus.

7. Prior, & Profeſſores in fine curſûs ſtudiorum cujuslibet anni, Fratres ſtudentes examinent de iis, quæ illo anno didicerint, & unumquemque eorum per ſecreta ſuffragia quoad mores, & deinde quoad ſcientiam ſeparatim, ſi idoneum repererint, approbent, ſin minùs rejiciant.

8. In omnibus Monaſteriis, non tamen ubi Novitiatus exiſtit, reſolutio caſuum, cui Fratres omnes intereſſe debent, ab iis, quos Provincialis decrevit, habeatur.

9. Litteraria exercitia, alioſque ſtudiorum actus, diſtributionem temporis, horam matutini recitandi, & alia hujuſmodi prout in inſtructione peculiari præſcripta ſunt, ſervari mandamus.

CAPUT XII.

De Conferentiis Caſuum Conſcientiæ.

1. DEciſor Caſuum Conſcientiæ, Dubium unum, aut alterum, de quo ſunt futuræ conferentiæ, in loco per Superiorem deſignato in charta ſequenti die poſt ultimas conferentias publicè affiget cum nomine illius, qui dubium debet reſolvere. Porrò ipſe Præſidens conferentiarum poſtquam omnes convenerint, in primis difficultates dubii propoſiti indeciſas proponet. Tum deſignatus Pater quid ſibi de propoſito dubio viſum fuerit dilucidè ſolvat adductis in confirmationem Auctoribus probatis, & rationibus magis nervoſis, poſt alii Patres ordine ſuo, quæ ſibi ſupra propoſitam doctrinam occurrant non tam impugnando, quàm

dubitando illi proponent resolvenda, qui doctrinam propositam tractavit, ad quæ dubia si minùs idoneè responderit, ipse Præsidens responsiones fundamentales dabit cum decisione difficultatum à se in principio propositarum.

2. Materiæ autem parùm pudicæ, verbis abstractis, & honestioribus tractentur; contentiones autem, aut quæ ad rem non pertinent omninò Patres devitent, ad quæ tollenda Superior ipse conferentiis semper adesse curabit. Porrò prædicta omnia graviter, & ordinatè fiant omni confusione procul ablegatâ, ita ut nullus dubia alterius, vel dictiones impediat, irrideat, aut parvipendat.

3. Materia autem nulla sine sufficienti discussione sui, aut suarum circumstantiarum, rerumque se consequentium dimittatur.

CAPUT XIII.

De Meditatione.

1. OB Sacram meditationem, & contemplationem olim Ordinem nostrum floruisse ex antiquis Patrum nostrorum traditionibus, & scriptis liquidò constat, qui exemplo Sancti Pauli Proto-Eremitæ, tanquam soli cum solo Deo agentes ad illumque propius accedentes, magis magisque ab ipso illuminabantur, radiosque variarum virtutum in alios mittentes, non tantùm sibi, sed etiam proximorum saluti multum proficui extiterunt. Proinde quilibet Frater, totum tempus, quod sibi supererit ab occupationibus claustralibus huic sancto exercitio impendat, & tanquam solus cum solo Deo à Sæcularibus abstractus, reverenter, & amabiliter conversari studeat.

2. Post matutinum omnes Religiosi simul in Choro per mediam horam orationi mentali incumbant, & per aliam mediam horam immediatè post completorium. Qui verò legitimè impediti interesse nequeunt communi orationi, teneantur privatim

idem

idem facere unà cum examine conſcientiæ: Fructum verò meditationis, & profectum in vita ſpirituali Superior à ſuis Religioſis aliquoties requirat.

3. Diebus jejuniorum poſt Veſperas conferentiæ de vitiis extirpandis, ac virtutibus inſerendis, de gradibus perfectionis, ac mediis illius acquirendæ, Patre ſpirituali per Superiorem, deputando illis materiam aſſignante, ac præſidente fiant, eo modo, quo paulò ante præſcribitur de conferentiis Caſuum conſcientiæ.

4. Exercitia ſpiritualia quilibet Frater nullo excepto, incipiendo ab ipſo Superiore, ſaltem ſemel in anno, idque in Adventu, vel Quadrageſima, aut vacationibus, qui ſtudiis ſunt impediti per decem dies in loco ad id apto facere tenebitur, modo præſcripto Capite ſequenti. Superior hujus rei negligens, utpotè contemptor vitæ ſpiritualis, graviùs in Viſitatione, aut Capitulo redarguatur: ſubditus verò ad locum pænitentiæ per menſem detrudatur.

CAPUT XIV.

De modo perſolvendi exercitia ſpiritualia.

AD exercitium meditationum, pro quibus Priori Capite decem continui dies aſſignantur, Superior Ducem ſpiritualem unum ex Patribus prudentiorem, meditantibus aſſignabit, ejus officii partes erunt.

1. Admoneat meditantem, ut invocato auxilio Divino, Sanctæ Matris, Sanctorumque, omnes cogitationes excludat perinde acſi nullum aliud negotium haberet præter hoc, quod aggreditur pro jaciendo fundamento ſpiritualis profectûs.

2. In loco meditationis fortiter apprehendat præſentiam Dei, ut in conſpectu illius res ſuas peragat, ac itidem cor ſuum coram Deo effundat.

3. Et per quatuor, aut quinque dies exerceat ſe in via purga-

tiva circa deteſtationem peccatorum, vitiorum, paſſionum inordinatarum, amoris proprii, meditando de gravitate peccati, de damnis conſequentibus vitia, de brevitate vitæ, vanitate mundi, morte, judicio, inferno, & inde colligat affectus doloris, confuſionis, odii peccatorum, ac proprii amoris, timoris Dei &c. Tres autem dies aſſumet ad viam illuminativam, cogitando de virtutibus Chriſti in vita, & paſſione.. Item de excellentia, ac præmio virtutum, de myſteriis Fidei,excitando in ſe affectus deſiderii, ſpei, amoris, &c. Reliquum tempus tribuat viæ unitivæ, recolendo excellentiam Dei, ac beneficia illius tam univerſalia, quàm particularia ſibi collata, promatque affectus laudis, gratiarum actionis, dilectionis, oblationis ſui penes merita Chriſti, Deo Patri in obſequium ſempiternum,auxiliaque petat per bonitatem, per clementiam, per merita Chriſti, per merita preceſque Virginis, & Sanctornm Dei; ipſos autem dies Dux ſpiritualis pro viis prædictis plures, vel pauciores meditanti aſſignabit pro diſpoſitione meditantis. Propter tædium verò meditans habeat libros ſpirituales, accingat ſe ad orationes vocales, jaculatorias, diſciplinas, aliaſque mortificationes, humiliationes, & proſtrationes in terra &c.

4. Lento paſſu procedat in meditando, & ſi aliquem affectum notabiliter ſentiat, diutiùs immoretur in eo, non procedendo ad alia puncta meditationis; ſi ariditas aliqua, vel deſolatio ſuperveniat, verbigratia, quod careat illuminationibus, devotis affectionibus, non ideò deſperet, ſed ſe magis humiliet, ac mortificet, & gratiam à Deo patienter expectet.

5. Meditans Inſtructorem ſpiritualem tanquam inſtrumentum Dei cum reverentia, ac confidentia excipiat, tanquam parvulus (etiam ſi ſibi videatur doctus) lac ſpirituale appetens, ſincerèque edicat, quas conſolationes, illuminationes, deſideria, deſolationes, propoſita habuerit, quæ etiam in ſcriptis ſibi notabit profuturis tentationibus, neque alias meditationes, aut pænitentias aſſumat, præterquàm à Duce ſpirituali aſſignatas. Porrò duas horas quolibet die in ſola meditatione conſummet, quod ſi eſt debilioris complexionis, illæ poſſunt in partes dividi. Poterit autem ex conſilio Superioris Choro tam nocturno, quàm diurno adeſſe,

Sa-

Sacrum autem nunquam omittat, vel audire, vel absolvere; ac cum nullo, nisi tempore recreationis, idque ex consilio Patris spiritualis quamdiù exercetur, colloquatur, propter collectionem spiritûs conservandam.

6. Confessionem Sacramentalem, vel Generalem totius vitæ, aut anni, sive simplicem ex consilio Directoris spiritualis faciet, ac Communionem Sacram, vel Sacrificium Missæ prout in Bulla Pauli V. injungitur, persolvet.

7. Finem proponat in illo sancto exercitio non sola solatia spiritûs, sed profectum animi, ut peccata non tantùm mortalia, sed etiam venialia super omnia mala, quatenus Dei sunt offensa, maximè detestetur, vitia exstirpet, maximè sibi familiariora, edomet passiones, amorem proprium, propriam voluntatem, ac judicium prorsùs deserat, robur contra tentationes acquirat, virtutes solidas comparet, Deo se uniat, & ex amore Dei exerceat opera heroica virtutum erga Deum, proximum, ac seipsum; denique ut se totaliter Deo resignet ad facienda illa, quæ Deo placere perspexerit, & toleranda adversa ob honorem Dei sine ulla determinatione, aut limitatione propriæ voluntatis; ad quæ omnia meditationes idoneæ, ac lectiones sunt meditanti exhibendæ cum suis dogmatibus: Intelligat autem ex meditante, quæ via, aut virtus ipsi sit maximè necessaria, ad quam comparandam illum adjuvet.

8. Quæret Dux spiritualis ex meditante, quæ puncta meditationis expediverit, quos affectus, & proposita elicuerit, an aliqua desolatio sibi subsecuta, & quæ causa illius, quas inspirationes Divinas habuerit? An fuerit memor præsentiæ Divinæ cum pio, & crebro affectu ad Deum?

An aliquis amor proprius, vel affectus alicujus rei creatæ à totali resignatione Divina retrahat, habeatque in promptu media ad impedimenta tollenda, & pietatem promovendam? Porrò meditantem primis tribus, aut quinque diebus sufficiet semel in die visitare, nisi necessitas aliud suaserit.

9. Meditans cum proposito firmo, ac sincero cordis affectu offerat se Deo ad beneplacita ipsius constanter explenda, exoret, aut obsecret per merita Christi, (ut supra) vires ad executionem pio-

piorum propositorum, gratias agat pro illuminationibus in præsenti sibi concessis, de defectibus admissis doleat cum proposito emendationis. Denique in majori diligentia, aut vigilantia vitam transigat fervidè proposita aggrediendo; in progressu actionum suarum priùs consideret cogitationes, verba, & opera: An Deo placeant, vel displiceant, antequam illa aggrediatur, quæque Deo grata viderit, seriò amplectatur, & è contra vim naturæ corruptæ inferat, se arguat, humiliet, memoriam præsentiæ Divinæ in se excitet, labentemque animum sæpius renovare, ac lapsas virtutes restaurare semper conetur.

CAPUT XV.

De Divino Officio.

1. DIvinum officium juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ à Religiosis nostris, qui ad illud tenentur, perpetuò peragatur in Ecclesiis nostris, singulis diebus etiam ferialibus Horæ Canonicæ tam Diurnæ, quàm Nocturnæ, clarè, distinctè ac punctatim stando quidem, non sedendo præter debiles, aut senes, aut valetudinarios, uniformiter persolvantur, ita videlicet, ut in medio versuum fiat pausa, & in fine similiter, nec priùs altera pars Chori versum suum incipiat, donec alia finiat; in Choro mulieres nullo modo permittantur.

2. Prima ferialibus diebus horâ mediâ septimâ, Tertia ante Missam, Sexta post Missam Conventualem, Nona verò post prandium; sed in diebus jejuniorum sexta ante Missam Conventualem, & Nona ante prandium persolvantur: Vesperæ horâ tertiâ pomeridianâ pridie festi, & in ipso festo, ferialibus horâ mediâ quartâ pomeridianâ, exceptis diebus quadragesimæ, in quibus ante prandium præter dies Dominicos; Matutinum verò mediâ nocte, exceptis tribus diebus majoris hebdomadæ, in quibus horâ vespertinâ juxta Rubricas Breviarii Romani; Completorium autem horâ sextâ cum dimidia incipiatur; post quod im-

immediatè omnes simul in Choro incumbent orationi mentali per mediam horam, ut suo loco habetur, deinde recitentur Litaniæ Lauretanæ, & posteà fiat examen conscientiæ, communisque aspersio per Superiorem, cum Antiphona: *Asperges me Domine hyssopo, & mundabor, lavabis me, & super nivem dealbabor*. Psal. *Miserere mei Deus secundùm magnum misericordiam tuam. Gloria Patri, &c. Sicut erat &c.* Et repetitur. *Asperges me &c.*

Vel tempore Paschali dicatur:

Vidi aquam egredientem de templo, à latere dextro alleluia, & omnes ad quos pervenit aqua ista, salvi facti sunt, Et dicent: *alleluia, alleluia*. Psal. *Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus. Gloria Patri &c. Sicut erat &c.* Et repetitur. *Vidi aquam.*

℣. *Domine, quoniam apud te est fons vitæ.*

℟. *Et in lumine tuo videbimus lumen.*

Oremus.

SAncti Spiritûs tui Domine corda nostra mundet infusio, & sui roris intimâ aspersione fæcundet. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

℣. *In unitate ejusdem Sancti Spiritûs benedicat nos Pater, & Filius.* ℟. *Amen.* ℣. *Benedicite.* ℟. *Deus.*

℣. *Dominus sit semper nobiscum.* ℟. *Amen.*

His finitis fiat pulsus pro salutatione Angelica: (nisi consuetudo locorum sit alia) & statim post illum pulsum ter detur signum minori campanâ pro defunctis, quo tempore dicatur.

Oratio.

FIdelium Deus omnium Conditor, & Redemptor, animabus famulorum famularumque tuarum, remissionem cunctorum tribue peccatorum; ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum. ℟. *Amen.*

℣. *Requiem æternam dona eis Domine.*

℟. *Et lux perpetua luceat eis.*

℣. *Requiescant in pace.* ℟. *Amen.*

Horâ octavâ omnes omninò ad cellas sibi assignatas se recipiant

piant, & ad dormiendum ſe componant, & ſi aliquis in cella tunc habere lumen ſine licentia ſpeciali Superioris præſumpſerit, graviùs corripiatur.

3. Benedictionem in Prima, & Completorio, ipſe debet dare Superior; Antiphona poſt Veſperas Beatæ Mariæ Virginis de more dicenda cantetur etiamſi ipſæ Veſperæ legantur.

4. Beatæ Virginis Officium, juxta Rubricas Breviarii Romani quotidie pro incremento Ordinis noſtri cum Miſſa poſt Primam cantari, vel legi ſolita, ſecundùm Religionis noſtræ conſuetudinem recitetur.

5. Diebus feſtivis Veſperæ, ac Miſſa Conventualis in cantu peragi debent, ubi ſunt adminus ſeptem Fratres; ubi verò plures, fundationi, ac devotioni populi ſerviendum, ut ſaltem duplicibus quibuſvis cantentur.

6. Non nimis altè, nec nimis demiſſè cantabunt, & in fine verſuum longas caudas non faciant. Ad cantûs exercitium Fratres juniores ſub finem primæ horæ poſt prandium, ſaltem uno quadrante applicentur.

7. Cæremonias ad Altare, & Chorum præſcriptas in Rubricis Miſſalis, ac Breviarii Romani ſæpiùs legant, & ad unguem obſervent.

8. Fratres Converſi locò horarum Canonicarum pro matutino, & laudibus, dicant triginta Pater Noſter, & Ave Maria, & unum Credo, pro veſperis quindecim, pro aliis horis ſeptem, in fine Credo; pro Defunctis verò, ut ſuo loco.

9. Mentali orationi iidem Fratres Converſi ſingulis quibuſque diebus ſaltem per mediam horam tempore illis à Superiore aſſignato omninò vacabunt, quod ſupererit temporis, laboribus eis à Superiore præſcribendis, ſincerè, & ſollicitè impendant. Qui neſciunt legere, litteras nullo modo diſcere præſumant, & Frater illos docens graviori culpâ cum diſcente puniatur.

CA-

CAPUT XVI.

De Festivitatibus Ordinis.

Præter communia Ecclesiæ Festa.

Festa Ordinis hæc sunt.

1. SANCTI Pauli primi Eremitæ Patris nostri die decimâ Januarii cum Octava juxta Breviarium Romanum, sermo tamen ad Populum, die decimâ quintâ ejusdem Mensis, vel certè Dominicâ infra Octavam habeatur.

Ejusdem Sancti Translatio decimâ quartâ Novembris. Item ejusdem Festum Dominicâ tertiâ post Pentecosten à nobis solemniter etiam ad Populum colitur ex Indulto Felicis Recordationis Sanctissimi Domini nostri Urbani VIII.

Demùm ejusdem Sancti commemoratio ritu semiduplici die primâ cujuslibet Mensis non impedita, ex indulto ejusdem Sanctissimi Domini nostri Urbani Octavi celebranda à nostris per omnes Conventus.

2. Festum S. Antonii Abbatis decima septima Januarii.

3. Sanctæ Agnetis vigesima prima Januarii.

4. Sancti Casimiri Confessoris, quondam Confratris Ordinis nostri, quarta Martii.

5. Sancti Thomæ de Aquino Promotoris in confirmatione Religionis, septima Martii.

6. Sancti Josephi sponsi Beatissimæ Virginis Mariæ decima nona Martii.

7. Sancti Benedicti Abbatis vigesima prima Martii.

8. Sancti Joannis ante Portam Latinam sexta Maii.

9. Apparitio Sancti Michaëlis Archangeli octava Maii.

10. Sanctorum Andreæ, & Benedicti Eremitarum Martyrum, decima septima Julii.

11. S. Annæ Matris B. Mariæ Virginis vigesima sexta Julii.

12. Festum Sancti Augustini cum Octava, vigesima octava Augusti.

13. Ejusdem Translatio undecima Octobris.

14. Festum S. Angeli Custodis juxta Directoria Diœcesana.

15. Sancti Gerardi Episcopi & Martyris, vigesima quarta Septembris.

16. Sancti Hieronymi Chronologi vitæ Sancti Patris nostri, trigesima Septembris.

In festis prædictis fratres devotioni studiosius incumbant, confitendo, & communicando, ac Sacrum Conventuale solemniter cantando cum utrisque Vesperis.

Alii dies Festi, qui ex constitutione Sanctæ memoriæ Urbani Papæ VIII. quæ incipit: *Universa per Orbem*. Colendi sunt, à nostris Fratribus omninò observentur.

17. In vigilia Nativitatis Domini, dum ex Martyrologio proferuntur verba: *Jesus Christus Filius Dei in Bethlehem Judæ nascitur*, Fratres universi ad Chorum per signum campanæ congregati se prosternant; simili modo faciant prostrationem in vigilia Annuntiationis, dum pronuncia[illegible]tur ex Martyrologio verba illa: *Annuntiatio Beatissimæ Virginis Genitricis Dei*: In die Paschatis seu Resurrectionis Domini, Presbyter Martyrologium cantabit, sicut in vigilia Nativitatis Domini solemniter ipse Superior.

CAPUT XVII.

De Libris habendis ad usum Chori.

1. IN quolibet Conventu Prior procuret, ut pro Missa Conventuali adminùs sit unum decenter aptatum Missale, & pro Missis privatis quot fuerint necessaria, & duo bona Antiphonalia, unum diurnum, aliud nocturnum, & Hymnarium cum notis Choralibus; item Psalteria cum Breviariis Choro deputatis, cum lucernis sufficientibus.

2. Sit

2. Sit etiam Martyrologium pro Prima, Rituale Romanum, Processionalia, Passionale, & Graduale correcta omnia, etiam accommodata cum notis musicis, ac accentibus Prosodiæ. Ipsi libri sint benè compacti, lacerati verò tempestivè reparentur.

3. His attendant seriò in visitatione sua Patres Generales, vel Provinciales, aut eorum Visitatores Commissarii, ac negligentes prædictorum etiam per successores puniantur acriter.

CAPUT XVIII.

De Missæ Sacrificio, & Prædicatione Verbi Divini.

1. QUalibet die præter Missam Conventualem, quæ ad intentionem Ecclesiæ, vel Conventûs, vel ut Superior in Capitulo hebdomadali determinaverit debet offerri, fiant Sacra in Conventibus nostris (non festinanter) juxta obligationes Fundatorum, ad dispositionem Superiorum, pro necessitatibus publicis, vel privatis Ordinis, ac Benefactoribus nostris, ita ut quilibet Presbyter quatuor Missas per hebdomadam absolvat, ex quibus, si quam neglexisse per Sacristam, & principaliter per Superiorem deprehensus fuerit, aliquo ferculo privetur, ac negligentiam supplere teneatur: si quis autem frequentiùs, & multò magis, quasi ex consuetudine in hoc defecerit, graviùs Superioris arbitrio puniatur.

2. Fratres Clerici, & Conversi quotidie teneantur interesse Missæ, illi præsertim, quæ summo manè, vel tempore Primæ in Ecclesiis nostris quotidie propter populum debet celebrari. Omnes autem Patres pro Missis cantandis, vel legendis è Sacristia egredientes; itemque Diaconi, & Subdiaconi, capite cooperto quadratis decenter incedant.

3. Omnes tam Superiores, quàm subditi legitimè non impediti Prædicationi verbi Dei interesse teneantur, & ut magis at-

tentè aſſiſtant, parati ſint Superiori interroganti reſpondere, quem fructum inde reportaverint.

4. Anniverſarium pro expiandis negligentiis celebretur in Menſe Majo, ita ut quilibet Presbyter dicat Miſſam pro peccatis: Frater Clericus ſeptem Pſalmos Pœnitentiales, Frater laicus 22. Pater, & Ave Maria.

5. In virtute ſanctæ obedientiæ præcipitur, ut Anniverſaria mox declaranda, ubilibet fuerint Patres noſtri perſolvant cum Miſſa pro defunctis, & Officio novem lectionum.

Et primò quidem die decimâ octavâ Julii, pro Fratribus noſtri Ordinis defunctis. Secundò die undecimâ Septembris pro Ludovico Primo Hungariæ Rege, Parentibus ejus, & liberis. Tertiò die decimâ octavâ Septembris pro Benefactoribus, & familiaribus Ordinis, & demùm die vigeſimâ Octobris pro Parentibus Fratrum noſtrorum, dummodò prædicti dies non ſint impediti, aliàs primâ quaque die non impeditâ. In cujus Miſſæ ſupplementum, quilibet Clericus ſeptem Pſalmos Pœnitentiales, & Graduales, Converſi verò quinquaginta Pater noſter, & Ave Maria perſolvant. Alias Miſſas vide inferius parte ſecunda Cap. 12. num. 7.

6. Fratres Clerici, & Converſi ſingulis octo diebus confiteantur, ac communicent, & quoties ſolemnitates Salvatoris, Dominæ noſtræ, Apoſtolorum, Patronorum Provinciæ, Eccleſiarum noſtrarum, ac Feſtivitatum Ordinis veniant; Communio autem ipſorum ordinariè fiet in Sacro poſt Primam immediatè celebrando, vel in Miſſa ſolemni.

7. Errantes in cæremoniis priventur ordinariâ recreatione, ac jubeantur illas attentè legere, ac in illis ſe exercere.

Superior ſi ipſe non poterit, conſtituat aliquem ex Patribus diſcretiorem, qui notet defectus in Concione, Miſſa, aliiſque Cæremoniis Eccleſiaſticis omiſſis, ad corrigendum.

CA-

CAPUT XIX.

De Sacramentorum administratione, & Processionibus.

1. NUllus Sæcularium Confessiones audeat excipere, nisi priùs à loci Ordinario fuerit approbatus, & à Superiore ad audiendum missus. Confessionalia sint tali formâ disposita, ut circumstantes verba pœnitentis audire nequeant. Pro Fratribus autem in Sacristia, vel in Choro constituantur. Ibidem quoque Sacerdotum Sæcularium Confessiones audiantur.

2. Administrare Sacramentum extremæ Unctionis, aut Eucharistiæ pro viatico, sive quando est ex præcepto Paschatis contra voluntatem Parochi, vel absolvere à quibuscumque censuris reservatis, nemo audeat, sub pæna excommunicationis ipso facto incurrenda: neque solemnizare matrimonia, sub pænis à jure statutis.

3. Neque alia officia Parochorum, etiam in suis Ecclesiis obire præsumat; in quibus autem Ecclesiis cura animarum penes nostros residet, non nisi deputati à Superiore Sacramenta administrent. Ac in posterum nostri Religiosi Parochias sub pæna carcerum, ac nullitatis actûs non suscipiant. Item prohibemus ne fiant Compatres sive in Baptismo, seu Confirmatione, sub pæna Superioris arbitrio.

4. Processiones fiant diebus solitis, & statutis ab Ordinario Romano. Aliis verò temporibus secundùm temporum necessitates, & Superioris dispositionem.

CA-

CAPUT XX.

De Voto Obedientiæ.

1. EX vi Voti Obedientiæ, quod Religioſi noſtri emittunt, tenentur obedire in his, quæ concernunt Regularem vitam, non ſolùm Prælatis Religionis, ſed etiam ſpecialiter, & maximè Romano Pontifici, non ſolùm quatenus eſt Caput Eccleſiæ, quo titulo etiam omnes ſæculares obedire debent, ſed peculiariter etiam ratione voti emiſſi obedientiæ in profeſſione uti ſupremo omnium Superiori, & vi ejuſdem voti obedientiam etiam præſtare tenentur Sacræ Congregationi Regularium.

2. Quilibet ex Fratribus noſtri Ordinis, qui voluntatem propriam pro voluntate Superioris propter Chriſtum dederunt, mandatum Prioris ſui, tanquam præceptum Dei, abſque omni diſceptatione cum omni feſtinatione humiliter perficiat, ſicut velle noverit imperantem. In Capitulis quoque ſeu Congregationibus, ubi de Generalis, aut Provincialium electionibus non agitur, ſive aliàs, licet aliqua injuncta graviora ſibi videantur, faciles ſe ſuis Superioribus exhibeant Fratres, non attendentes pondus laboris, mutationis, aut itineris, ſed ſupremæ mercedis retributionem.

3. Si quodpiam mandatum Frater rationabiliter credat vires ſuas excedere, ne durus, vel rebellis Obedientiæ Sanctæ videatur, illud ſtatim ſuſcipiat, deinde imperanti cum omni humilitate impoſſibilitatem exequendi aperiat, & ſi quod proponit, obtinere meruerit, cui Superior miſericorditer condeſcendere debet. Tunc agat gratias Deo, & in poſterum humilior fiat, ſin autem ſecùs contingat, ſciat ſic animæ ſuæ ſaluti expedire, & ſperet ſe, cum Dei adjutorio poſſe jubentis implere mandatum, dicens cum Apoſtolo: *Omnia poſſum in eo, qui me confortat.*

4. Fra-

4. Fratres, qui ut citiùs injuncta sibi officia absolvant, illa malè exequuntur, vel se abscondunt, ne mandatum ad eos veniat, vel ita se gerunt, ne eis Superior quid demandare audeat, vel cum murmuratione & tristitia, & tarditate imperata exequuntur, pænâ inobedientiæ sunt puniendi, arbitrio Superioris.

5. Ad primum porrò sonum campanæ, aut ad vocem, vel ad nutum Superioris statim se ad id, ad quod vocantur, conferant.

CAPUT XXI.

De Voto Castitatis.

1. QUæ de Voto Castitatis in Regula Divi Patris Augustini, ac aliàs præscribuntur, sollicitè Fratres etiam in summa tranquillitate animi in praxim deducere conentur.

2. Si quis Fratrum Subditorum Ordinis nostri, (quod Deus avertat,) lapsum carnis perpetrasse, convictus fuerit, Prælatus ejus, pænam gravioris culpæ ipsum peragere compellat, in qua peragenda carceri mancipatum usque ad deliberationem Patris Generalis, aut Provincialis, ac Definitorum detinere debeat, omnibus secundis, quartis, ac sextis feriis pane, & aquâ dumtaxat semel in die confovendum.

3. Insuper firmiter statuimus, ut si quis Superior in vitium carnis inciderit, id Fratres sui Monasterii clam, & occultè, ipsoque inscio, servato tamen ordine charitatis, si Priori Generali, vel Provinciali propter longam distantiam loci notificare non possent, tunc Plenipotentiario, qui deputari debebit in singulis Provinciis ad capiendas informationes super his usque ad carcerationem inclusivè, & ad sententiam exclusivè, hoc teneantur intimare, pænas graviores pro negligentia subituri; qui omni depulsâ tarditate, ipsum adeat Conventum, ubi debitâ Inquisitione præmissâ, factique compertâ veritate,

præ-

præsentis nostræ Constitutionis auctoritate, totam super eum exercere valeat, & teneatur jurisdictionem, (carceri mancipando,) quam Prior Generalis, vel Provincialis, si tunc adesset, exerceret, præscriptorum dierum jejuniis ipsum affligendo ad ulteriorem deliberationem. Talis per decennium voce activâ, & passivâ privetur, & si gravius quid commiserit privatus sit perpetuò, & graviores ex Sacrorum Canonum jure pænas luat.

4. Si quis carnale crimen commiserit, Frater qui cum illo est, teneatur sub pæna carcerum per unum mensem, Prælato excessum illius corrigendum quantò citiùs intimare; correctus verò ad locum, in quo tale malum commisit, ulteriùs non redeat, nisi ita religiosè conversatus fuerit, ut postmodùm per Prælatum illuc reversurus judicetur; Si verò hujusmodi peccatum occultum est, inquisitione secretâ secundùm personam, & tempus, condignam agat pœnitentiam.

5. Si quis autem de mala familiaritate notabiliter suspectus fuerit, & post admonitionem coram Fratribus factam, se non correxerit, Patri Generali, vel Provinciali significetur, ut provideat de ordinis honestate, Fratrisque periculum impediat.

6. Mulieres quantumvis provectæ ætatis, cujusvis nobilitatis, aut magnificentiæ, neque solæ, neque cum maritis, neque cum aliis quibuscumque intra clausuram Monasteriorum nostrorum, nisi de speciali Sedis Apostolicæ concessione admittantur, sub pæna excommunicationis ipso facto incurrenda, & aliis pænis in Constitutionibus S. Pii V. & Gregorii XIII. contentis.

7. Fratres cujuscumque qualitatis, & conditionis, sub eadem pæna gravioris culpæ, occasione seu prætextu cujuscumque infirmitatis nullatenus sese mulieribus extra clausuram exponant curandos, sine expressa licentia Superioris, quam concedere non debeat, nisi ex urgenti causa, & cum assistentia Religiosi gravis, & probati.

8. Fratribus verò, qui ex necessitate alloqui debent mulieres, juxta doctrinam S. Patris Augustini, sermo sit brevis, asper, & rigidus, solam salutem animæ spectans.

9. Ne-

9. Neque Pueri intra clausuram Monasterii sub quovis prætextu ullo modo pernoctare permittantur, sub pæna gravis culpæ irremissibiliter infligenda, nisi de expressa licentia Superioris, quam non nisi ex gravi, & rationabili causa concedere præsumat, sub pæna arbitrio Superiorum majorum.

CAPUT XXII.

De Voto Paupertatis.

1. QUAMVIS Religiosi Ordinis nostri habeant dominium bonorum temporalium in communi, in particulari tamen aliquid possidere, seu ut proprio uti quempiam, etiam ex Superioribus, repugnat voto paupertatis.

2. Bona omnia ingredientis Monasterium, de quibus ante non disposuit, professione factâ, ipso jure redduntur Monasterii propria; uti & alia omnia, quæcumque justo modo obvenientia regulari nostro Monasterio acquiruntur à Superiore, tanquam legitimo Dispensatore Conventui incorporanda, & in communi redigenda.

3. Nullus Superior cum subdito suo valeat dispensare pro retinenda pecunia penes se, vel penes aliquem alium quovis colore, aut titulo, nisi pro occurrenti præsentanea aliqua necessitate priùs à Superiore approbanda.

4. Quilibet Frater pecuniam, quæ illi à Consanguineis, Benefactoribus, Amicis, vel alio quovis licito modo obvenerit intra viginti quatuor horas, si fuerit in Claustro, vel statim ac pervenerit ad Monasterium, Superiori suo præsentet, & illicò in communi capsa Monasterii reponatur, & conservetur pro Religiosis necessitatibus, ejusdem Fratris per Superiorem applicanda; ubi ob paupertatem Domûs, vita communis, quoad omnia strictè servari non potest, & quod supererit, in communes Monasterii usus convertatur.

5. Dum ob aliquam publicam, aut privatam necessitatem

pecunia, aut alia res cuipiam Fratri conceditur à ſuo Superiore, illam non niſi pro eo uſu, quem Superior determinaverit, convertat, nec quis rem aliquam ſibi conceſſam, ut propriam poſſideat, vel ut propriâ utatur.

6. Alimentis, & veſtimentis, quæ ſecundùm poſſibilitatem Domûs habentur, Fratres contenti maneant; nec ullus eorum pro victu, aut veſtimentis, aliave re murmuret, quin abjecta magis amplectantur, quàm pretioſa, aliàs fruſtra Chriſti pauperes vocabuntur, dum paupertatis incommoda ſentire recuſabunt.

7. Frater contra formam harum Conſtitutionum aliquid retinens, dans mutuo, vel commodato, donans, aliquo modo expendens, abſumens, etiam ex rebus Conventûs contra voluntatem ſui Superioris, vel ex conceſſis ſibi, ſive à Superiore, ſive ab extraneo, domi vel foris abſcondens, deſtruens, vel in alium uſum, quàm Superior deſtinaverit, convertens, vel ut nomine ſuo aliquid donetur, procurans; vel qui paratum ſe non præſtiterit habita reſignare ad nutum Superioris, vel demùm ne ſibi res aliqua, vel ejus uſus, aut adminiſtratio auferatur, proterve impediens, execrabile vitium proprietatis committit; neque liceat alicui Fratri pecuniam ad effectum illam liberè diſtribuendi pauperibus, quibus ipſe Frater voluerit ſine approbatione Superioris accipere, vel apud ſe, aut alium retinere, quod ſi secùs fecerit, pænâ etiam gravioris culpæ arbitrio Superioris puniatur.

8. Item Superior, qui extra communem capſam penes ſe, vel alium pecuniam ad ſui diſpoſitionem retinuerit, vel indebitè in ſuos, vel ſuorum uſus converterit, eandem culpam proprietarii incurrat: prætereà Superior, qui pecunias Monaſterii, vel quæ aliàs quomodolibet obvenerint, vel bona Monaſterii malè diſpoſuerit, aut cum detrimento diſponi culpabiliter permiſerit, pænâ proprietarii puniatur. Qui verò ad prohibitum, aut incertum uſum aliquid Fratri conceſſerit, tam Superior, quàm Frater, qui hujuſmodi conceſſione uſus fuerit, gravi pænâ mulctetur.

CA-

CAPUT XXIII.

De non alienandis bonis mobilibus, aut immobilibus.

1. NUllus omninò Superior cuiquam etiam parenti, aut consanguineo, affini, vel amico suo de bonis Ecclesiæ, seu Monasterii alicujus momenti dare præsumat sub pæna depositionis, inhabilitatis ad officia, infamiæ, ac ignominiæ perpetuæ. Permittitur tamen Superiori ordinaria eleemosynarum largitio juxta modum à Capitulo cujuslibet Conventûs pro redditauum quantitate præscribendum; si verò ob aliquam justam causam modum præscriptum excedere necesse fuerit, id Superior sine speciali Capituli Conventûs consensu facere non audeat, alioquin sciat easdem pænas se subiturum, si præsenti Constitutioni contravenerit.

2. Nulli Superiores locorum bona mobilia pretiosa, nec etiam libros Conventuum sine speciali licentia Prioris Generalis vendere, permutare, aut quoquo modo alienare possint.

3. Nullus etiam Prior Generalis, bona domorum nostrarum immobilia, sine consensu Sedis Apostolicæ, aliquo modo alienet sub pæna excommunicationis ipso facto incurrenda.

4. Inventaria in libris benè compactis bonorum tam mobilium, quàm immobilium in omnibus Monasteriis nostris fideliter conscripta, in Archiviis suis asserventur, & unum exemplar illorum penes Patrem Generalem, aut Provincialem, aliud penes Conventum maneat.

5. Nulli Superiorum bona Ordinis liceat externis arrendare, absque licentia Patris Generalis, vel Provincialis, cum consensu Definitorum, & id quidem triennium non excedat.

6. Pro communi necessitate Ordinis in qualibet Provincia constituatur communis corbona, seu arca, in qua asserventur

pecuniæ, quæ à Conventibus solventur secundùm determinationem factam pro Conventibus per Definitores, & in quolibet Generali, vel Provinciali Capitulo, aut convocatione deferantur, & sub custodia Patrum Definitorum, aut saltem trium Patrum sub diversis clavibus in loco tuto asserventur.

7. Nullus Superior pecuniam unius Domûs, vel aliquam rem, aliò, etiamsi domus sit nostræ Religionis transferre audeat sub pæna proprietariorum, & sub eadem pæna nullus debita graviora contrahat absque consensu sui Capituli, quem si Fratres proterve in aliqua necessitate negaverint, recurratur ad Provincialem, vel ad Generalem.

8. Legata Ecclesiæ in nullos alios usus, quàm Ecclesiæ, atque aliàs juxta præscriptum Legantis, sub eadem pæna converti præcipimus.

9. Fratres, qui ex aliqua beneficentia exterorum, Superiore concedente, libros pro usu suo comparatos habuerint, ipsos illi Conventui inscribant, & posteà ad eundem Conventum, in quo comparati sunt, revocato per Superiorem, aut cessante usu restituantur.

10. Superiores omnes etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares, ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quàm ratione officii sui necessarios, quidquam expendant. Cùm verò contigerit ipsis in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus, & alia necessaria ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditentur.

11. Nullus ex Superioribus locorum, ubi id commodè fieri poterit, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redditüum sui Conventûs, etiam nomine Conventûs per seipsum habere sive exercere possit. Sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventûs, à Generali, vel Provinciali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tanquam Depositarius, pecunias,

ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet, alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventui universo, de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundùm proprium affectum, sed juxta charitatis regulam veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitùs interdictâ.

12. Cæterum hi tres, tam impensi, quàm accepti, singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus ejusdem Conventûs probatioribus, rerumque usu peritis, rationem reddant, & regesta Superior, & saltem duo ex Fratribus adhibitis subscribant, ac sigillo Conventûs communient ad exhibendum Visitatori, & Capitulo.

13. Ipsemet Generalis, vel Provincialis tenebitur rationem reddere in quolibet Capitulo coram Vicario, & Definitoribus suis, tam publicæ, quàm privatæ administrationis suæ, quæ in acta Capituli inseratur.

14. In unoquoque Conventu, is tantùm numerus Fratrum habeatur, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communibus consuetis, aut aliis obventionibus in commune conferendis, commodè possit sustentari, habito respectu, non tantùm ad ipsum victum, & amictum Fratrum; sed etiam fabricam, libros, medicinas, aliaque necessaria Conventui ipsi, & Fratribus. Redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter conserventur.

15. Cæterum, quæ hìc non sunt expressa, rejicimus ad Clementinas Constitutiones de largitione munerum juxta declarationem factam à Sacra Congregatione Visitationis Apostolicæ, confirmatam à Sanctissimo Domino nostro felicis recordationis Urbano Octavo die 16. Octobris 1640. ut diligenter omnia observentur, acsi essent de verbo ad verbum conscripta.

CAPUT XXIV.

De Renovatione Votorum.

1. AD firmius retinendam Monasticam disciplinam, Religiosi nostri, die Festo Sancti Pauli primi Eremitæ Patris nostri in Januario vota solemnia quotannis renovent modo, qui sequitur.

2. In Capitulo Hebdomadali Superior prænunciet futuram votorum renovationem, ut quisque se præparet ad Confessionem Generalem, vel annualem in pervigilio Festi, vel ipso die faciendam: ubi Communione Fratrum, ac Missis absolutis, exclusisque Sæcularibus fiet ad Fratres exhortatio de renovatione votorum mox futura, tum cantetur, vel legatur Hymnus: *Veni Sancte Spiritus*, ut supra Cap. 5. Finito Hymno dicantur versiculi eodem Cap. 5. post Litanias appositi, incipiendo à versiculo: *Salvum fac &c.* qui, uti & reliqui cum suis Responsionibus dicantur in plurali. Deinde addatur.

Oratio.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritûs illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum.

℟. *Amen.*

Post ipsemet Superior flexis genibus coram Altari legat clarâ voce sequentia verba.

EGo N. N. renovo meam Professionem, & promitto Deo, Beatissimæ Virgini Mariæ, Sancto Patri nostro Paulo primo Eremitæ, & Superiori meo Reverendissimo Patri Generali N. N. obedientiam, paupertatem, ac castitatem, juxta Regulam, & Constitutiones nostras, ut alacriùs serviam Domino, in sanctitate, & justitia, eumque toto vitæ meæ tempore glorificem: insuper propono illius honorem, ac proximorum salutem promovere, juxta quod Su-

Superior mihi injunxerit. Adjutor meus esto Domine, ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus. Inde recedens privatum vitium sibi familiare assumat per virtutem contrariam omninò eradicandum, ac in dies proficiendum: pro quo suffragia Divæ Virginis, ac Sancti Pauli, aliorumque Patronorum invocet.

3. Absolutâ Superioris votorum renovatione, ipsemet Superior ad locum Evangelii sedeat; tum alii Patres, ac Fratres juxta antiquitatem eorum in professione eandem formam renovationis ex chartula præparata in manibus Superioris existente genuflexi ante ipsum Superiorem ex animo proferant: Novitii autem hæc verba pronuncient.

EGo Frater N. N. propono observare obedientiam, paupertatem, castitatem, ac suo tempore emittere professionem ad laudem Omnipotentis Dei, Beatissimæ Virginis Mariæ, Sancti Pauli primi Eremitæ, ac totius Curiæ Cælestis.

Quibus finitis Superior surgens, dicat voce mediocri.

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum Spiritu tuo.*

Oremus.

SEmpiterne Deus, & Omnipotens Pater, qui humanæ fragilitatis infirmitatem agnoscis, respice quæsumus super hos famulos tuos, & largâ tuæ benedictionis abundantiâ infirmitatem nostram corroborare digneris, ut promissa vota, quæ præveniendo aspirasti, per auxilium gratiæ tuæ, sanctè, piè, ac religiosè vivendo valeamus vigilanter observare, & observando, vitam promereri sempiternam. Per Christum Dominum nostrum.

℟. *Amen.*

Deinde incipit canere, vel legere, *Te Deum laudamus.* Quem Conventus alternatim prosequitur dicendò.

Te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cæli, & universæ potestates.

Tibi Cherubim, & Seraphim: incessabili voce proclamant.

San-

Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt cæli, & terra: Majestatis gloriæ tuæ.
Te gloriosus Apostolorum chorus.
Te Prophetarum laudabilis numerus.
Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
Te per orbem terrarum, Sancta confitetur Ecclesia.
Patrem immensæ Majestatis.
Venerandum tuum verum, & unicum Filium.
Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
Tu Rex gloriæ Christe.
Tu Patris sempiternus es Filius.
Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruisti Virginis Uterum.
Tu devicto mortis aculeo: aperuisti credentibus regna cælorum.
Tu ad dexteram Dei sedes: in gloria Patris.
Judex crederis esse venturus.
Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso Sanguine redemisti.
Æterna fac cum Sanctis tuis: in gloria numerari.
Salvum fac populum tuum Domine: & benedic hæreditati tuæ.
Et rege eos: & extolle illos usque in æternum.
Per singulos dies, benedicimus te.
Et laudamus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
Miserere nostri Domine: miserere nostri.
Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.
In te Domine speravi: non confundar in æternum.

Quo finito dicitur, *Kyrie eleison*, & Conventus alternatim prosequitur, *Christe eleison*, *Kyrie eleison*; Superiorque subjungit, *Pater noster*.

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*
℟. *Sed libera nos à malo.*
℣. *Manda Deus virtuti tuæ.*
℟. *Confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.*
℣. *Salvos fac servos tuos Domine.*

℟. Deus

℟. *Deus meus ſperantes in te.*
℣. *Eſto nobis Domine turris fortitudinis.*
℟. *A facie inimici.*
℣. *Nihil proficiat inimicus in nobis.*
℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.*
℣. *Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix.*
℟. *Ut digni efficiamur promiſſionibus Chriſti.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiſcum.*
℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

Oremus.

D*Eus, qui corda fidelium Sancti Spiritûs illuſtratione docuiſti, da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.*

P*Rotege Domine famulos tuos ſubſidiis pacis, & Beatæ Mariæ ſemper Virginis patrociniis confidentes, à cunctis hoſtibus redde ſecuros.*

D*Eus, qui nos à Sæculi vanitate converſos, ad bravium ſupernæ vocationis accendis, pectoribus noſtris purificandis illabere, & gratiam nobis, quâ in te perſeveremus infunde, ut protectionis tuæ muniti præſidiis, quod te donante promiſimus, impleamus, & noſtræ profeſſionis executores effecti, ad ea quæ perſeverantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.*

4. Hìc Superior commendet Indulgentias à felicis recordationis Sanctiſſimo Domino noſtro Paulo V. conceſſas Regularibus, quæ in omnibus Conventibus affixæ maneant in Sacriſtia: poſteà ad charitatis ſignificationem ſe omnes mutuò amplexabuntur.

CAPUT XXV.

De Vitanda Divagatione, & de iis, quæ concernunt Obedientiam.

1. SICUTI nulli Fratrum per firmiſſimum edictum licet recedere de domo, in qua per Generalem, vel Provincialem collocatus eſt. Ita nulli Superiori fas erit abeuntem pro reſidentia recipere, abſque licentia eorumdem in ſcriptis obtenta, aliàs talis, ut & alii vagi, & ignoti Fratres apprehendantur, & in loco pœnitentiæ detineantur, interim informetur Pater Generalis, vel Provincialis.

2. Nullus etiamſi Superior fuerit, poſſit ire extra Provinciam quocumque titulo, vel prætextu, neque ad Parentes, & Cognatos, vel quaſcumque Peregrinationes abſque ſpeciali licentia Patris Generalis, vel Provincialis: ſi quis autem Superior huic Conſtitutioni contravenerit, per biennium voce activâ, & paſſivâ careat. Cæteri verò non Superiores pænâ carceris per ſex menſes plectantur, & in qualibet feria ſexta in pane, & aqua jejunent.

3. Provinciales quoque per ſua ſpecialia Statuta provideant ſeriò, ne divagationes Fratrum cum aliquo murmure Sæcularium, aut periculo Fratrum ſuorum in Provinciis fiant.

4. Nulli tam Subditorum, quàm Superiorum licebit oſtiatim, aut ante fores Eccleſiæ, aut per pagos mendicare; ſi tamen aliqua neceſſitas urgens ſuaſerit aliquid petendum, cautè, & religiosè id fiat per perſonas à Superiore determinatas.

5. Si quis Fratrum habeat quærimoniam contra quempiam, expectet adventum Viſitatoris. Neque ad hoc, vel aliud negotium Generalem, vel Provincialem præſumat adire, niſi cum licentia, & obedientia in ſcriptis illius ex duobus, ad quem vult proficiſci.

6. Nul-

6. Nullus Fratrum tam Superiorum, quàm Subditorum alicui negotio temporali, seu spirituali externorum absque expressa licentia sui Superioris se immisceat; neque externos intercessores adhibere audeat ad obtinendam licentiam exeundi, seu commorandi extra Monasterium, in quibus si quis deliquerit pro modo culpæ Superioris arbitrio puniatur.

CAPUT XXVI.

De Disciplina, Jejuniis, & Clausura.

1. A Prima Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini, & à Dominica quinquagesimæ, usque ad diem Cænæ Domini, Fratres ter in hebdomada, hoc est, feriis secundâ, quartâ, & sextâ, simul disciplinam faciant, loco, & horâ deputatis; reliquo verò anni tempore singulis sextis feriis, nisi festum solemne, id est de præcepto occurrat prædictis diebus. Dum verò disciplina fit dicatur ab omnibus: *Confiteor &c.* deinde Superior subjungat: *Misereatur &c.* ℟. *Amen.* *Indulgentiam &c.* ℟. *Amen.* Et tunc recitetur alternatim Psalmus: *Miserere &c. Gloria Patri &c. Sicut erat &c.* mox adjungat Superior *Kyrie eleison.* ℟. *Christe eleison. Kyrie eleison, Pater noster.* quo dicto dicatur.

℣. *Salvos fac servos tuos.*
℟. *Deus meus sperantes in te.*
℣. *Mitte nobis auxilium de Sancto.*
℟. *Et de Sion tuere nos.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

Deus cui proprium est misereri semper, & parcere: suscipe deprecationem nostram, ut nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. ℟. *Amen.*

2. A die commemorationis omnium defunctorum inclusivè Fratres nostri jejunent, usque ad Dominicam Adventus exclusivè, quo tempore semel tantùm in die lacticiniis utantur, exceptis Dominicis diebus, in quibus bis lacticiniis reficiantur.

A prima autem Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini exclusivè jejunent cibis quadragesimalibus, semel tantùm in die comedendo præter dies Dominicos, in quibus bis reficiantur; quodsi Festum Natalis Domini feriâ sextâ, vel Sabbato incideret, illa die à carnibus, & lacticiniis abstineant. A Nativitate Domini usque ad Septuagesimam exclusivè diebus Dominicis, feriis tertiis, & quintis, bis reficiantur carnibus, & feriâ secundâ bis lacticiniis, & si quis strictius hunc diem voluerit transigere in nomine Domini faciat, Feriâ quartâ, & Sabbato semel tantùm lacticiniis. A Septuagesima usque ad Dominicam Quinquagesimæ inclusivè jejunent semel tantùm comedendo lacticinia, in diebus verò Dominicis bis. A Quinquagesima usque ad Pascha, ac omnibus feriis sextis, in Vigilia Sancti Patris nostri Pauli primi Eremitæ in Januario, Sancti Augustini in Augusto, & in Vigiliis Sanctorum ab Ecclesia præscriptis, nec non Quatuor temporibus per annum vescantur cibis quadragesimalibus, semel tantùm in die. A Paschate usque ad Festum omnium Sanctorum inclusivè lacticiniis, vel carnibus reficiantur, ut supra dispositum est.

3. In die quoque Litaniarum majorum, nisi incidant in diem Dominicum, vel hebdomadam Paschatis, & tribus diebus Rogationum, semel tantùm reficiantur cibis quadragesimalibus, die tamen Parasceves, Vigiliis Beatissimæ Virginis, & vigilia omnium Sanctorum Fratres jejunent, nihilque coctum comedant:

dant: qui verò voluerint die Parasceves, & vigiliis Sancti Patris nostri Pauli primi Eremitæ, & Sancti Augustini in pane, & aqua jejunent. Quando porrò solemnes Festivitates, ut Natalis, & Circumcisionis Domini, & Festa Nativitatis, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Visitationis, & Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ, Commemorationis omnium Sanctorum, Sancti Patris nostri Pauli primi Eremitæ, S. Augustini, & Ecclesiarum nostrarum &c. inciderint in ferias secundas, & ferias quartas, usus carnium concedatur.

CAPUT XXVII.

De Parsimonia ad Mensam.

1. OMNES Fratres cujuscumque statûs, & conditionis existant, in eodem Refectorio, eodem pane, cibo, & potu vescantur. Valetudinarii verò non in cella, sed in infirmaria communi reficiantur; & si quid cibi, aut potûs alicui Fratri donetur, in communi distribuatur, nec hujusmodi cibus, aut potus, uti nec alia esculenta, aut poculenta cujuscumque qualitatis aut quantitatis fuerint, alibi, quàm in communi dispensa reponantur.

2. Ferculorum qualitas, & numerus statui Religioso conveniens pro consuetudine, & qualitate Provinciarum, ac domûs possibilitate Fratribus apponatur. Diebus verò solemnibus aliquid ultrà consuetum addi poterit.

3. Ad mensam semper legatur caput unum ex Scriptura Sacra cum expositione Authorum probatorum, deinde usque ad finem mensæ aliquid ex spiritualibus, aliisque ædificationis libris approbatis; In solemnitatibus autem, & festis Sanctorum aliquid de festo occurrenti, diebus verò Dominicis aliquid ex homiliis, vel sermonibus Sanctorum Patrum: vel Sermones à Fratribus junioribus ad libitum Superioris habeantur, feriis sextis Regula Sancti Augustini, Sabbato Constitutio-

tutiones Ordinis, cum Tabula Officiorum ad prandium; vesperi autem legantur culpæ. Libri autem incorrecti ad mensam nullo modo permittantur. Si intra legendum sonus horæ audiatur, aut pulsetur ad Salutationem Angelicam consuetam, eam lector altâ voce recitabit.

4. Nullus præter Religiosos mensæ inserviat: omnes verò tam juvenes, quàm senes per hebdomadam cum omni modestia, & munditia inserviant.

5. Post benedictionem Mensæ venientes, in medio Refectorii genua flectant, nec surgant, nisi dato signo à Superiore, & post eos, qui in mensa recumbunt, sedeant.

6. Comedentibus in secunda mensa nihil detur particulare, quod in prima non fuerit: neque ullus excepto Superiore, audeat quidpiam alteri mittere, neque ulli aliquo modo propinent, strictèque in Refectorio tam in prima, quàm in secunda mensa silentium observetur, nisi Prælatus dispensaverit, quòd raró, & ex rationabili causa erit faciendum: dicendo ℣. *Benedicite*. ℟. *Deus*. ℣. *Dominus sit semper nobiscum*. ℟. *Amen*.

7. Surgentes à mensa gratias agant, & ad Ecclesiam processionaliter proficiscantur, dicendo Psalmum: *Miserere*, vel alium juxta Rubricas Romanas.

8. Nullus omninò extra mensam, & præcipuè post Completorium, nisi de licentia Superioris bibat.

9. Si quis in notabilem ebrietatem inciderit, sit privatus officio, & dignitate, si quam obtinet; simplex autem Frater voce activâ, & passivâ ad annum privetur. Si quis verò hoc crimen in usu habuerit, gravioris culpæ pænâ puniatur.

CA-

CAPUT XXVIII.

De Clausura, & Cellarum abusu tollendo.

1. UT omnis scandalorum, & occasio vagationis tollatur, Conventûs clausura perpetuò, ac diligenter servetur, ac propterea à Superiore Janitor constituatur, qui diligentiâ, ac morum integritate maximè commendetur, is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & licentiam exeundi obtinuerit.

2. Nullus è Conventu egredi audeat nisi ex causa, & licentia, & cum socio, singulis vicibus impetratâ, ac benedictione flexis genibus acceptâ à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa sibi probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundem sæpiùs; licentia verò generalis exeundi nulli omninò concedatur.

3. Contravenientes autem pænâ gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur, eandem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

4. Cùm autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem accepturus, qui à Socio, (si videbitur) itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

5. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cum sibi videbitur cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam noctu etiam occludat quin semper à Superiore possit aperiri.

6. Nullus, neque etiam Superior cellas sive in claustro, sive alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed unusquisque unicâ cellâ in dormitorio sicut cæteri Fratres (nudis omninò parietibus, ac lecto, & mensâ humilibus, uniformi-

que

que ſupellectili quemadmodum Religioſos decet) contentus ſit: poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum ſi eorum muneris, & officii neceſſitatem id exigere cognoverit, alteram etiam concedere.

7. Si alicui ex neceſſaria cauſa, Generalis, vel Provincialis judicio probanda, Socius ex eodem Ordine pro ſervitio concedendus erit, is niſi vigeſimum quintum annum agat, & qui communi ſervitio ſit deputatus non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit Converſus, ſeu Laicus.

8. In privatis cellis nulli camini permittantur, & ſi aliquis valetudinarius hypocauſto conceſſo cum diſpendio ſilentii, aut alterius Regularis obſervantiæ abutetur, ſtatim ſecundâ vice admonitus, illo privetur.

9. Proſpectus quoque cellarum vicinus ad ſæculares, corrigatur.

10. Fratres pro cuſtodibus Vinearum, vel Prædiorum, aut ubi facilè labi poſſint, nullo modo conſtituantur; nec vinum conditum aromatibus in Conventibus noſtris habeatur: Superiores ſecùs facientes, vel prædicta permittentes, præter depoſitionem ab officio, tanquam animarum ſeductores in Capitulo, aut Viſitatione graviter puniantur.

CAPUT XXIX.

De Veſtitura Fratrum, & quæ concernunt Paupertatem.

1. CUM album habitum in ſignum innocentiæ, & humilitatis indicium Sancti Patres noſtri abrenunciantes ſæculo ferre ſanxerint, ideò noſtræ veſtes ex panno albo vili tamen conficiantur. Non tamen ſint ſordidæ, aut immundæ, non nimis longæ, aut breves, non latæ, aut ſtrictæ, clauſæ, diſſutæ, non repetiatæ, non rugatæ, non ſciſſæ, non laceratæ, non fibulatæ

bulatæ, ad cavillas pedum deſcendant unà cum mediocriter lato Scapulari: Capucia itidem ad diſtinctionem aliorum Religioſorum, non nimis lata, nec nimis ſtricta, latitudo humeros cooperiat, anterior pars medietatem pectoris, poſterior cingulum non excedat. Horum uſus erit in Civitatibus, in Oratorio, Refectorio, Dormitorio, Eccleſia, & Choro, cum quibus permittuntur etiam pileoli rotundi à capite parùm, aut nihil elevati; non tamen fimbriati: Cinguli ſint ſimplices, latitudinis unius digiti. In indumentis autem nullus color præter album admittatur. In itinere verò ob pluvias, & alias aeris injurias arcendas, Fratribus liceat uti palliis nigris, pileis latis, & ocreis, ſervatâ tamen in omnibus religioſâ paupertate, & humilitate.

2. In hyeme, ubi uſus obtinuit, & neceſſitas urget, poſſunt habere Fratres ſub cappa pelliceum ex pellibus agninis, aut hædinis, quarum uſus in aliis ſubducturis adhibeatur: Pelliceum ſemper contegant cappâ.

3. Ubi ob paupertatem domûs, vel crebram mutationem Fratrum communis veſtiaria haberi non poteſt, Superior nullum Fratrum habere permittat in cella præter duos habitus cum duobus ſcapularibus, unumque pallium album. In Civitatibus verò majoribus ubi eſt frequentia aliorum Religioſorum, nigris palliis longis ùtantur ad diſtinctionem aliorum.

4. Pro lectiſterniis Fratres tam Prælati, quàm ſubditi poſſunt habere duos cuſſinos, unum ex corio, alterum ex tela. Item gauſape, & ſubſtratorium, unum ex corio, alterum ex tela, fæno, vel lanâ oppletum: ubi autem aſperitas frigoris urget, ſuperaddi poterit pulvinar magnum; pro debilibus autem, & infirmis, juxta ſuam diſcretionem Superior alia neceſſaria provideat.

5. Porrò dormiant induſio, & perizomate telæ craſſioris induti, non ſupini, aut terga verſi, ſed ſuper latera manibus circa pectus in modum crucis junctis, & quando capere non poſſunt ſomnum, eritque tempus dormiendi, jaceant oculis clauſis ſalubria verſantes in corde; nec duo in uno lecto ſimul quieſcere præſumant, niſi ex gravi, & rationabili cauſa, ſub

pæna à majoribus Superioribus infligenda. Indusia religiosa, & modestia deferantur, ut nullo modo extremitates illorum appareant, omnia autem indumenta, & lectisternia, paupertatis religiosæ humilitatem præseferant.

6. Dum quispiam Fratrum ex Monasterio uno ad aliud ex obedientia mittitur, attendant Superiores, à quibus abit, ne si minùs decenter eum expediverint, ipsi impatientiæ ansam, vel scandalum sæcularibus præbeant: unde mandamus ut cum honesta provisione dimittatur: rerum autem, quæ sibi concedentur notam à suo Superiore subscriptam, & sigillo munitam Superiori ad quem venerit pro residentia, ostendere tenebitur cum rebus sibi concessis.

7. Ad summum quolibet mense Fratres Clerici radantur, Coronæ in latitudine non excedant duos digitos; nec inter Coronam, & aures sint plusquam duo digiti. In barbis cultum more sæcularium prohibemus: mystaces sint sine caudis, & ob periculum Sacri Calicis, decentiamque religiosam sæpiùs corrigantur.

CAPUT XXX.

De Silentio.

1. SILENTIUM strictè omnes in Ecclesia servent, & si quid necessariò dicendum sit, præcipuè cum extraneis id submissâ voce, & paucis verbis fiat, idemque in Sacristia proportionaliter observetur. In dormitorio autem ex antiqua Ordinis consuetudine à Completorio usque ad primam, quando dicitur in Choro *Benedicite*, Silentium rigorosè observent continuum, nec cuiquam loqui liceat, nisi de licentia Superioris, & si quid occurrat dicendum, id nutibus vel signis, aut scripto notificent. In Refectorio tempore refectionis prandii similiter, & cænæ, in prima, & secunda mensa, nec non tempore collationis continuò silentium continuum custodiant:

nisi

nisi fortè à Superiore cum licentia dispensetur dicto: *Benedicite*, ut supra: & tunc utilia, & necessaria sine strepitu, & submissè loqui poterunt: pro silentio verò Supprior quotidie signum campanâ claustri dari curabit: Manè quidem post Primam in Choro absolutam, & Sacrum maturum; post prandium horâ primâ, absolutâ recreatione, & post Completorium, ac aspersionem factam.

2. Præter tempus recreationis post prandium, & cænam, non tamen post collationem Fratribus concessum: reliquum tempus in orationibus, lectionibus, studiis, aliisque religiosis exercitiis, nullo modo in confabulatione, aut vagatione impendatur: Otiosi à Superioribus, sive per se, sive per alios diligenter observentur, & in Capitulo istiusmodi duriùs redarguantur: unam tamen diem per hebdomadam pro honesta recreatione Superior Religiosis permittet: citra tamen dispensationem à Choro.

3. Propalantes res domesticas sæcularibus reticendas, pænâ graviori plectantur. Revelantes verò secreta, ordinem diffamantia, excommunicatione feriantur.

4. Nullus Religiosorum litteras sine licentia Superioris scribat, neque mittat, neque recipiat, sed eas fideliter eidem Superiori ostendat, qui contrafecerit arbitrio Superioris, etiam graviter puniatur: qui verò frequentiùs in hoc deliquerit, pænâ quoque carceris mulctari possit. Liceat tamen cuilibet Religioso scribere, & mittere litteras ad suos Superiores majores, tam intra, quàm extra Religionem, ab eisque litteras recipere.

5. Detrahentes famæ Religiosorum, pro qualitate delicti graviter arbitrio Superiorum, etiam usque ad pænam carceris, & privationis vocis activæ, & passivæ, & loci puniantur, & Religiosi quibus hujusmodi detractores innotuerint, Superioribus eos deferre teneantur.

6. Ut quies, & tranquillitas Monasterii conservetur, præcipimus in virtute Sanctæ obedientiæ, ut nullus Superior quacumque ex causa, vel prætextu intra claustra Monasterii potum aliquem vendere minutim permittat. Hospites non passim,

ſim, & non niſi ex rationabili cauſa, & maturâ adhibitâ conſideratione invitentur, ac ſecundùm paupertatem religioſam tractentur, ita ut magis ad devotionem, quàm ad aliquam vanitatem moveantur.

7. Nullus Religioſorum extraneum ad cellam ducere præſumat ſine licentia ſpeciali, quam deliberatè debet concedere Superior, & raro. Imò & Frater cellam alterius Fratris ſine gravi neceſſitate ingredi non audeat, & quamdiù ibi alter præſens erit, cella non occludatur; ſecùs faciens arbitrio Superioris puniatur. Quodſi noctu id fecerit, graviori pænâ plectatur, & qui ſciens, tales non denunciaverit, pro complice habeatur, ac puniatur.

CAPUT XXXI.

De Obligationibus Ordinis ſub peccato mortali.

1. QUAMVIS noſtræ Conſtitutiones ex antiquo tenore non obligent ad culpam, ſed ad pænam ſubeundam: nihilominùs, quæ ſunt poſitæ ſub forma ſtricti præcepti, vel in ſe continent vota eſſentialia, tranſgreſſores ſui, reos peccati mortalis efficiunt, quorum aliqua hìc placuit enumerare, & alia ſtatuere, & declarare, quæ pro communi & particulari bono Religionis, viſa ſunt magis neceſſaria.

2. Si quis quatuor Anniverſaria, de quibus parte 1. Capite 18. num. 5.

3. Si quis duodecim Miſſas, cum aliis additis, de quibus par. 2. cap. 12. num. 7. non abſolverit.

4. Si quis ex Superioribus ex odio, ſeu ad malum finem Fratrem ex ſua reſidentia mutaverit.

5. Si quis quaſcumque conſpirationes in viſitationibus, de quibus par. 3. cap. 29. num. 6. fecerit.

6. Si

6. Si quis Superior cum ſcandalo Conventûs non viſitaverit infirmum ſaltem per alium Patrem.

7. Item non denuncians Fratrem delinquentem, quem non poteſt aliter à peccato mortali retrahere. Item Prælatus debito modo non corrigens peccata præſertim manifeſta, & iis quibus poteſt, non obvians.

8. Viſitatores quoque non impedientes diſtractionem bonorum Conventûs; Priores in ſuo diſceſſu ad Capitulum, non manifeſtantes fideliter bona relicta, aut pecuniam Suppriori; item contemnentes cum ſcandalo aliorum, contenta in Regula, vel Conſtitutionibus, aut præcepta Superioris: denique non curantes ex contemptu ſolvere pænas ſibi pro negligentiis aſſignatas.

Omnes ſupradicti vinculo peccati mortalis innodantur.

CAPUT XXXII.

De moribus, & cæremoniis noſtrorum Regularium.

1. PRæter ſupra poſita in Conſtitutionibus attendere debent omnes Fratres tam Novitii, quàm Profeſſi, Clerici, & Presbyteri, ut ſint optimè diſciplinati in his tribus.

Primò circa Chorum.

1. Obſervent locum in Choro ſibi aſſignatum, & in eo ſtent, & pſallant devotè, & reverenter; attendant Superiores, quod omnes ſimul incipiant, & finiant officium ad nutum ipſorum Superiorum.

2. Tempore Communionis mappam ſub mento applicent, & teneant ambabus manibus, receptâ hoſtiâ, terram non oſculentur. Presbyteri autem cum patena, aut pyxide Communicantibus dent Euchariſtiam.

3. Habeant Orationale, & Legibulum, nec non precariam Coronam B. V. M. ac dum non canitur, orent ſilenter, caven-

tes ne per ſuſpiria, aut alios actus externos; aliis diſtractionem faciant.

4. Libros cum ſtrepitu non aperiant, vel claudant.

5. Apertum ſemper habeant librum ante ſe, dum aliqua in Choro recitant.

6. Pſallentes in Choro non proſpiciant prætereuntes.

7. Miniſtrantes Altari curent, quod omnia decenter, & juxta Rubricam Miſſalis Romani peragantur.

8. Inclinationes tam profundas faciant, ut poſſint genua manibus attingere, ut ad *Gloria Patri &c.* ad *clauſulas Orationum*, ad verſum: *Benedicamus Patrem & Filium*, in Cantico trium Puerorum; ad verſum: *Sit nomen Domini benedictum*, in Pſalmo *Laudate pueri*. Ad verſum: *Sanctum & terribile*, in Pſalmo *Confitebor*.

9. Quando recitant, aut dicunt lectiones capite detecto dicant: item tempore Evangelii, & elevationis Euchariſtiæ: ad *Orationem* verò, *Capitulum*, *Magnificat*, *Benedictus*, & *Nunc dimittis*, partem ſolummodò tonſuræ denudent: & paulò à ſtallis ſe removeant, ſicut & ad *Te Deum laudamus*.

10. Dum miniſtrant, ad ſacra nomina *Jeſus*, & *Maria*, caput inclinent. Dum verò ſtant, ſimiliter genua flectant ad verſum: *Te ergo quæſumus*, in hymno Ambroſiano, & ad hymnum: *Ave Maris Stella*, ac in Miſſa: ad *Salve Sancta Parens*.

11. Evangelium ſtantes reverenter audiant.

12. In Thurificatione obſerventur Rubricæ Miſſalis Romani.

13. Hebdomadarii Miſſam Conventualem ita legant, ut verba diſtinctè, & clarè poſſint audiri: Miſſas autem privatas reliqui devotè pariter, & clarè recitent.

14. Candelæ in fine officiorum, ita extinguantur, ut non fumigent.

15. Semper mediocri tono cantent, dum verò cantant Orationes, & Capitula, aut Evangelia, Tritonum non excedant.

Secundò circa Menſam.

1. Poſtquam ſignum datum fuerit ad Refectorium, omnes ingrediantur, & Sacræ Imagini, vel Cruci Refectorii caput inclinent,

nent, deinde loti ſtent, & maneant in ſilentio, donec Prælatus acceſſerit; quod ſi illo die aliqui culpam commiſerint, veniam petant flexis genibus à Prælato, dicto: *Benedicite*, uti pro negligentia matutini; ita ſedeant, ut ſe invicem non impediant.

2. Licet apponantur fercula, tamen non incipiant comedere donec Prælatus ſignum dederit: cæterum urbanè, modeſtè, & cum nitore reficiantur.

3. Non effundant ſe ſuper eſcas, ſed cum timore Dei comedant de cibis appoſitis quantumcumque vilibus, quibus debent aſſueſcere; nec menſas lautiores externorum captabunt, imò oblatas vitabunt.

4. Sacram lectionem attentè audiant, parati dicere fructum illius à Superiore requiſiti.

5. Recogitent, quod forſan ex labore illius diei non merentur panem, quantò magis tot fercula.

6. Si quid opus habeant non voce, ſed ſignis, & nutibus juxta conſuetudinem, vel Superioris ordinationem petant.

7. Fragmenta ponant in vaſculum, vel ciſtam, ſervitores menſæ abſque ſtrepitu.

8. Oculos non volvant huc atque illuc, nec conſiderent eſcas, vel portiones ſedentis propè ſe.

9. Manutergia, ſeu mappulas convolvant prout viderint ab aliis, non tamen aliter niſi incipiat Prælatus.

10. Surgentes, ſtent ad gratias, quibus finitis, cum proceſſione vadant ad Eccleſiam, ac ſocium Collateralem attendant, nec præcedant, nec poſtcedant.

11. Finitâ cænâ, gratiiſque Deo actis poſſunt colloqui cum Superiore, vel cum aliis, cum quibus fuerit permiſſum, uſque ad tempus à Superiore præſcriptum.

12. In collatione ſimiliter loca aſſignata teneant, & non multum commorentur in Refectorio, ſed in cellam ſe recipiant,

13. Quando extra Refectorium contigerit eos comedere. eadem obſervent, & cum ſilentio comedant.

Tertiò circa Converſationem.

1. Si viderint, aut audiêrint aliquos ſimul loquentes non accedant, niſi vocati.

2. Raró

2. Raró juniores loquantur coram ſenioribus.

3. Si quid minùs religiosè viderint fieri, gravi, & modeſto vultu oſtendant ſibi id diſplicere.

4. Quando animi gratiâ loquuntur ſine clamore id faciant.

5. Nunquam ad invicem altercentur, quod ſi quis contentioſus fuerit, mox ipſi cedant, & ſileant.

6. Si cum Sæcularibus de licentia Superiorum contigerit loqui, id breviter, & religiosè faciant, & de rebus ſpiritualibus, & quæ ad ædificationem cedant cum eis agant.

7. Si causâ laboris, aut recreationis in hortum ſe contulerint, modeſtè, & religiosè ſe habeant.

8. Dum ad recreationes extra Monaſteria exeunt, omnes ſimul eant, nec ullò ſine expreſſa Superioris licentia divertant.

9. Ubi Presbyteri, & Fratres Clerici, ac Laici ſimul habitant, non immiſceant ſe in converſationem Fratrum Presbyteri, nec illi in horum.

10. In quo Conventu diverſæ nationis Fratres ſunt, in communi non loquantur, niſi linguâ latinâ, ſub pæna arbitrio Superioris infligenda.

CAPUT XXXIII.

De Mortificationibus extraordinariis.

1. MORTIFICATIONES extraordinariæ tempore Adventûs Domini, & Quadrageſimæ, & in ultima hebdomada ante feſtum Pentecoſtes ab omnibus Religioſis noſtris aſſumantur de licentia Superioris. In quibus ſi quis negligens fuerit ipſe Superior eum de illis moneat, illaſque ei injungat. Idemque Superior exemplo Chriſti in ſimilibus mortificationibus ſe exerceat, præcipuè in ſerviendo aliquando Fratribus in menſa. Mortificationes verò extraordinariæ erunt, proſtrationes in terra, genuflexiones, manus extenſæ in modum Crucis, oſcula pedum Fratrum in Refectorio, delatio Crucis in Refectorio, mendicatio cibi à Fratribus, dum prandent, aut cænant.

PARS SECUNDA.

De Communi Regimine.

CAPUT PRIMUM.

De Capitulo Generali.

1. CAPITULUM Generale ſingulis trienniis in vigilia Pentecoſtes celebretur, & juxta Bullam Martini V. in Hungaria.

2. Pro Capitulo Generali celebrando aderunt ex qualibet Provincia Pater Provincialis cum ſuo Collega, & Diſcretus Provinciæ cum ſuo ſocio, legitimè per Fratres Capitulares ſuæ Provinciæ electus, quibus de Viatico Provincia rationabiliter provideat.

3. Si ante ordinariam electionem ſexennii Generalem mori, vel extra Ordinem promoveri, aut deponi contingat, Vicarius Generalis poſt mortem, promotionem, vel depoſitionem illius, Religionem gubernabit, uſque ad proximum Capitulum Gene-

nerale, quod de triennio in triennium celebratur, in eoque Capitulo novi Generalis electio fiat.

4. Si Pater Generalis ob nimis diuturnum, vel habitualem morbum Religionem gubernare non possit, Vicarius Generalis regimen Religionis assumat: cessante autem morbo, Generalis ad regimen revertatur.

5. Si qui fortè Superiores vocem habentes in Capitulo Generali ob legitimum impedimentum à Definitorio approbandum, Capitulo Generali adesse non poterunt, mittant vice sui Patres idoneos, qui eorum absentiam secundùm suas conscientias excusent, sigillaque eorum, si tunc necesse fuerit, deponant, habeantque locum cum aliis in Capitulo, tanquam absentium vocalium Procuratores. Qui verò propter contumaciam, aliasque futiles causas se absentare præsumpserint, aut sigilla officii mittere noluerint, ipso facto, excommunicationi subjacebunt, nec ulla eis à Patribus præstetur obedientia post factam declarationem à Capitulo. Patres tamen discreti, aut alii vocales præter supradictos pro se substituere quemquam non poterunt, nec voci renunciare, aut suæ electioni sub pæna gravioris culpæ.

6. Omnes Capitulares tribus diebus ante diem electionis prædefinitum, qui est vigilia Pentecostes conveniant, & nullo modo antea accedere audeant sub pæna arbitrio Generalis infligenda. Capitulis autem intermediis die immediatè præcedenti sufficiet comparere. Hi autem tres dies ante electionem conceduntur ad inquirendam informationem, & instituendum examen de idoneitate personarum in ordine ad effectum electionis futuræ, quæ informationes debent esse puræ, & sinceræ, ab omnibusque inordinatis affectibus liberæ, quæ nullam simoniæ suspicionem pariant, & qui informationem accipit servet alteram aurem aliis, & amorem proximo, ut post accuratam discussionem relatorum secundùm Deum ad electionem procedatur.

7. Qui autem in informationibus, sive extra illas ambitiosè egerit, ut vel ipse, vel alius eligatur, aut etiam alicujus eligendi causâ alter excludatur, excommunicationi latæ sententiæ ipso facto subjaceat. Qui autem id sciverit, in virtute Spiritûs Sancti

cti, & obedientiæ ſacræ ſub præcepto formali teneatur ad Definitorium deferre, ut ille ambitioſus, ſi convictus fuerit, ex officio deponatur, & utrâque voce in perpetuum privetur, niſi Capitulum Generale poſt decem annos cum eo diſpenſare voluerit; ſcientes autem & non deferentes, ſi convicti fuerint voce activâ, & paſſivâ ad ſexennium priventur, iiſdemque cenſuris & pœnis afficiantur. Si ipſemet Vicarius de hoc vitio notetur, judicetur à Patre Generali cum Definitoribus; Generalis verò à Vicario, & Definitoribus, quorum ſententiis omninò ſtandum erit.

8. Patres, qui ad Capitulum convenerint, & ſi fuerint propter aliquod belli, aut peſtis, vel aliud quodcumque legitimum impedimentum abſentibus pauciores, ipſum Capitulum ſuo tempore, & loco poſſunt, ac debent celebrare, & quidquid in eo decretum fuerit, univerſus Ordo in omnibus ſervare tenebitur.

9. Venientes ad Capitulum ſine licentia, per totum tempus Capituli inflictâ eis diſciplinâ, detineantur in loco pœnitentiæ; ſi quis autem habeat aliquas querelas, committat eas Diſcreto ſuæ Provinciæ manu propriâ ſubſcriptas.

10. Ante Capitulum Pater Generalis tempeſtivè Proviſorem Capituli deputet, & cum eo, & Priore loci, ubi celebrandum eſt Capitulum, ſeriò agat de neceſſariis pro Capitulo. Inchoato autem Capitulo poſt Adventum Capitularium præſcribat Miſſas diverſas votivas per Vocales celebrandas. Item Confeſſarios Capituli cum facultatibus ſuis, excepto gravi delicto in illo itinere ſpe futuræ Indulgentiæ commiſſo, pro quo ſpecialis debet peti facultas. Aſſignet in eadem Tabella Patrem aliquem Religioſum, & gravem Præfectum Capituli, qui cum ſocio ordinationi templi, modeſtiæ regulari, ac neceſſitatibus hoſpitum attendat, ac diſcolos denuntiet. Item Cuſtodes Capituli, & menſæ ſervitores deputet, nec non Lectores, qui primo die Capituli cantent Regulam ad menſam, aliis diebus Confirmationem, & Privilegia Ordinis, ultimo die normam Patrum Priorum, & mores regulares legant.

CAPUT II.

De Electione Patris Generalis.

1. ELECTORES, seu qui habent vocem activam in Capitulo Generali in nostro Ordine, Reverendissimus Pater Generalis, cum suo Vicario, Patres Ordinis, admodum Reverendi Patres Provinciales, vel eorumdem Ablegati, qui legitimè eorum vice mittuntur ad Capitulum; Patres Definitores Generales, P. Procurator Generalis, Secretarius Generalis, & Secretarii Provinciarum, Discreti Provinciarum, & eorum socii si mittantur à Provinciis, nec non Collega minor Patris Generalis.

2. In prædicta electione forma à Sacro Concilio Tridentino præscripta servetur, ita ut per secreta vota fiat electio; nulliusque Electoris nomen unquam publicetur. Nec licet pro absentibus Capitularibus alios Fratres sub titulo illorum ad effectum electionis faciendæ substituere, aut vota ipsorum quoquo modo supplere, aliàs electio nulla, & irrita sit, contraque hanc formam electus, ad omnia officia inhabilis existat.

3. Ante ipsam electionem prælegantur Constitutiones de requisitis eligendorum.

4. Ab electione tam activa, quàm passiva arcetur quisque excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, non professus, suspensus ab administratione Spiritualium, verbi gratiâ, Missa celebranda, Confessionibus excipiendis. Item suspensus ab executione Prælationis in Ordine; excluditur & ille, qui aliquando publicè, ac scandalosè Romanæ Ecclesiæ, aut Summo Pontifici detraxerit, qui notoriè indignum aliquando scienter elegerit. Denique qui non est bonæ famæ, id est, qui sine satisfactione, aut emendatione longi temporis de aliquo gravi vitio convictus fuerit.

5. In eligendis autem maturitas ætatis requiritur, ut sit saltem triginta annorum completorum pro officio Generalis, sin-

cera probitas, ſcientia, agendi dexteritas. In his tamen omnibus in primis ſpectanda eſt probitas. Unde tales ſunt eligendi, qui poſſunt, & conſueverunt Regulas, & Conſtitutiones obſervare, præſertim, quæ pertinent ad ſervitium Chori, veſtitum, ac victum communem.

6. Eligentes ſcienter indignum, pœnam ſuſpenſionis ipſo facto incurrant.

7. Electio Patris Generalis fiat præmiſſo juramento, & canonicè cenſeatur electus, qui ſupra dimidiam partem ſuffragiorum habuerit, ita ut ſi Electores ſint viginti, & unus. Is cenſeatur electus, qui undecim vota obtinuerit, nec poſſit electus in ſequenti Capitulo Generali reeligi, niſi cum Sedis Apoſtolicæ diſpenſatione.

8. Etſi Electio Patris Generalis ordinariè debeat fieri in Hungaria, propter tamen caſum longioris belli, peſtis, aut alicujus turbationis, de conſenſu Definitorum in alio loco aptiore celebrari poterit.

9. Procurantes in Ordine officia, vel extra Ordinem dignitates, mediis Sæcularium, aut aliorum, ipſo facto incidant in excommunicationem, in qua ſi celebraverint, ſciant ſe irregularitatis pœnam incurſuros.

CAPUT IIII.

De Capitulo Provinciali.

1. CAPITULUM Provinciale celebretur de triennio in triennium loco à Patre Generali deſignando, ad quod Priores Conventuum cum ſuis Diſcretis conveniant, & cum eis in electione Provincialis, & aliorum Officialium habeant vocem: Provincialis cum ſuo Vicario, Patres benè functi officio Provincialatûs: Definitores, Secretarii, Sacræ Theologiæ Doctores, cum Profeſſoribus actualibus, & Collega minor tam Generalis, quàm Provincialis. Porrò Scriba Capituli de gremio ipſius Capituli;

aut aliquis ex Conventualibus à Præſidente omnibus Capitularibus proponatur, quibus conſentientibus, accipiat à Præſidente benedictionem præmiſſo juramento coram imagine Crucifixi de ſecreto ſervando, ſub formula pro Secretariis præſcripta.

2. Si Provincialis Provinciale Capitulum ob nimis diuturnum, vel habitualem morbum indicere, aut Provinciam gubernare non poſſit, deficiente etiam ipſius Vicario; primus Definitor Provincialis eo ipſo ſit Vicarius Provincialis, & regimen Provinciæ aſſumat; ceſſante autem morbo, Provincialis, aut ejus Vicarius ad Provinciæ regimen revertatur. Cætera omnia, ne eadem repetamus, præter ea, quæ ſunt propria Capituli Generalis, à Capitularibus Provinciæ ſervanda erunt; item quæ de Capitulis Generalibus, ejus vocalibus, informationibus aſſumendis, & perſonis eligendis, infra ordinabuntur.

CAPUT IV.

De Electione Provincialis, Definitorum, & Diſcreti Provinciæ, ac aliorum Officialium.

1. IN Capitulo Provinciali eligantur primo loco Provincialis, ſecundo Vicarius, & Definitores. Tertio Diſcretus Provinciæ; in eoque agatur de negotiis communibus Ordinis, & Provinciæ, & quæ per majorem partem vocalium fuerint determinata, & approbata, per eundem Diſcretum Provinciæ ad Capitulum Generale tranſmittantur, à Secretario ejuſdem Capituli Provincialis ſubſcripta. Quarto denique in Capitulo Provinciali, Priores, Conventuum Suppriores, & alii officiales, de quibus infra, eligendi ſunt; electiones porrò Priorum, non au-

autem reliquorum Officialium fiant per vota ſecreta Definitorii; & ne eadem ſæpius repetantur, ſervari jubemus omnia præter ea, quæ ſunt propria electionis Patris Generalis, dicenda infra de electione ejuſdem Patris Generalis.

2. Omnes Provinciales electionis ſuæ confirmationem intra tres menſes à Reverendiſſimo Patre Generali, niſi fuerit præſens electioni erunt adſtricti petere, quod ſi quis ultra trimeſtre neglexerit, ſciat ſe officio ſuo legitimè fungi non poſſe; non tamen exofficio ſuo deponi debet, niſi priùs à Reverendiſſimo licentia in ſcriptis obtentâ, quam ſi Provincia urgere neglexerit, beneficio liberæ electionis ipſo facto privatur. In quo caſu accedente contumaciâ tota authoritas Patris Provincialis in Vicarium ejuſdem devolvatur.

3. Quod autem attinet ad reelectiones Provincialium, & aliorum Officialium, licet Pater Generalis exacto ſexennio ſine Sedis Apoſtolicæ diſpenſatione reeligi non poſſit; Provincialis tamen, & alii Officiales ſi benè officio functi fuerint reeligi poterunt, ſed Provinciales tertiò reeligi non poſſunt. Cum reeligitur Provincialis, Vicarii, & aliorum Officialium, novæ fiant electiones.

4. In Capitulis triennalibus, & Congregationibus intermediis, ubi de Generalis, aut Provincialium electionibus non agitur, habeatur ſcrutinium circa profectum, aut defectum locorum, ac perſonarum, circa media ad maturè obviandum ſuccreſcentibus malis, uti & circa univerſa, quæ aliàs tempore electionum commodè tractari non poſſunt. Omnia autem ea cum diligentia, & zelo, quæ regula & ſtatuta præſcribunt inibi tractanda erunt, ut abſentium quoque animi fratrum piis devotæ Congregationis documentis ad bonum incitentur. Ubi cavendum maximè ne immoderati ſumptus pro cibo, aut potu impendantur, ſed inquantùm exigit religioſa paupertas.

5. In fine hujus Capituli erit unica Seſſio, in abſentia Patris Provincialis, de cujus vita fiet inquiſitio, ad cujus ſecretum omnes tenebuntur ſub pæna infra poſita, contra requirentes nomina accuſatorum, quæ à Vicario, & Definitoribus ſubſcribetur.

CA-

CAPUT V.

De Electione Discretorum Conventualium.

1. IN omnibus Conventibus nostris prævià intimatione Capituli Provincialis fiat electio Discreti Conventûs pro dicto Capitulo Provinciali, pro qua Superior Conventûs ad minùs octo dies ante discessum, locum competentem Fratribus assignabit, ut cum solo respectu ad Deum, & bonum Ordinis ibi omnia peragant, eos admonebit, publicatâ pænâ gravioris culpæ in Authores dissensionum. Insuper declarabit inhabiles pro electione activa, aut passiva. Et quidem pro passiva præcisè ab electione rejicientur omnes otio dediti, ordinariè silentium frangentes, vel aliquo graviori vitio laborantes; dummodò priùs in quinque Capitulis Hebdomadalibus fuerint per illum annum moniti, nec emendati.

2. Sequenti ergo die Presbyteri legitimè non impediti Missas celebrent, Diaconi, & Subdiaconi coronas pro bono communi recitent. Tum Supprior per sonum Campanæ convocet omnes Vocales ad locum electionis, ubi exclusis Clericis, & illis omnibus, qui aliàs habent vocem in Capitulo Provinciali, dictoque *Benedicite*, brevem habeat Sermonem de bono Ordinis promovendo, ac idoneo, fidelique Discreto eligendo. Post præmisso Hymno, *Veni Creator Spiritus*, qui alternatim dicatur. *Mentes tuorum visita, Imple supernâ gratiâ, Quæ tu creasti pectora.*

Qui diceris Paraclytus, Altissimi donum Dei, Fons vivus, ignis, charitas, & Spiritalis unctio.

Tu septiformis munere, Digitus Paternæ dexteræ, Tu ritè promissum patris, Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus, Infunde amorem cordibus: Infirma nostri corporis, Virtute firmans perpeti.

Hostem

Hostem repellas longiùs, Pacemque dones protinus : Ductore sic te prævio vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem, noscamus atque Filium: Teque utriusque Spiritum credamus omni tempore.
Deo Patri sit gloria, & Filio, qui à mortuis surrexit, ac Paraclyto, in sæculorum sæcula. ℟. *Amen.*
℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*
℟. *Et renovabis faciem terræ.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritûs illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

Dictâ oratione nominet cum consensu Fratrum tres Scrutatores, qui acceptâ benedictione, jurent tacto pectore coram Imagine Crucifixi de officio eis imposito fideliter adimplendo, & resideant in loco separato à Patribus, tum designet Scribam, qui etiam coram Christi Imagine juramentum præstabit de secreto servando, ita ut nulli aperiat, quem Electores nominaverint, vel non nominaverint, & postmodùm legat requisita eligendorum Cap. 2. de electione num. 4. 5. & 6. deinde unicuique ex vocalibus tres schedulas eligendorum, quos ipse vocalis nominaverit, tradat, ex quibus unam, duabus aliis schedulis laceratis in præsentia scrutatorum, in vas præparatum ante ipsos scrutatores ponat, qui computatis vocalibus, ac chartulis suffragia data inter se conferant, & in quem plura vota concurrent, ille per seniorem scrutatorem pronunciabitur formâ infrà positâ de electione Vicarii Cap. 10. num. 1.

3. Electo Discreto Pater Supprior jubeat legi publicè officium ipsius ex Statutis Par. 3. Cap. 11. posteà eum in suo loco constituat, ut suo officio fungatur.

4. Si alicui electioni, vel consultationi, Discreti temerè non interfuerint, aut secretum illius convocationis, quoad omnia dicta, & proposita non servaverint, quorumcumque sint Conventuum illius Provinciæ, in Capitulo Provinciali præsenti, & si modò lateant, in futuro accusentur, ut voce activâ, vel passivâ priventur ad triennium.

5. Sicut Suppriores pro Discretis Conventuum, sic Vicarii Provinciarum nullo modo poterunt eligi pro Discretis Provinciarum.

CAPUT VI.

De Discessu Priorum ad Capitulum.

1. IN virtute Sanctæ Obedientiæ statuimus, ut quilibet Superior discedens ad Capitulum omnia victualia, & alia bona, quæ distractionis incommodum facilè pati valerent, teneatur cum Suppriore, Provisore, Dispensatore, & Depositore, ubi hi commodè haberi possunt, vel saltem cum duobus Patribus senioribus, fide oculata contueri disponendo quantas expensas, & ex quibus secum ferat pro Capitulo. Insuper unum registrum pecuniæ domi relictæ, aliorumque victualium secum portet pro Capitulo, Successori suo si necesse fuerit offerendum; alterum penes Suppriorem domi relinquat.

2. Discedente Priore ad Capitulum, non audeat Supprior quidquam de rebus Ecclesiæ, aut Claustri alicui donare, aut lautiùs Fratres solito fovere sub pæna gravioris culpæ. Imò teneatur dare rationem de expensis Priori Conventûs illius, qui posteà advenit.

3. In virtute Sanctæ Obedientiæ prohibetur ne Sacrista, aut alius Pater audeat aliquam pecuniam reservare, aut congerere, ut in absentia Prælati lautiùs Fratres sive in communi, sivè clandestinè tractentur.

CAPUT VII.

De Examine Discretorum.

1. PRimo die Capituli absolutâ primâ solito citiùs, Prior Generalis, vel Provincialis cantabit Missam de Spiritu Sancto, cæteri Patres celebrabunt Missas diversas votivas in Patenti conscriptas, Collectis supra currentes additis de Beata Virgine Maria, & Sancto Paulo primo Eremita, reliquis Fratribus distribuentur horæ ad orandum pro felici successu Capituli.

2. Sacris finitis, omnes etiam non Capitulares ad locum Definitorii per sonum Campanæ congregentur à Patre Generali, vel Provinciali adhuc cum suis Definitoribus præsidente, tum Superior dicat. *In nomine Patris, & Filii, &c.* ℣. *Benedicite.* ℟. *Deus.* ℣. *Dominus sit semper vobiscum.* ℟. *Amen.* (quæ forma semper in principiis Capitulorum usurpanda) habeatque brevem sermonem ad Fratres, ut zelent augmentum publici boni per sua consilia ad vitia resecanda, abususque ex ordine tollendos, virtutum augmentum, ædificationem exterorum. Item quo ad electionem, ac institutionem Superiorum, &c. Demùm omnibus commendet strictum silentium, Orationes, ac modestiam regularem. Post dicatur Hymnus, *Veni Creator Spiritus, &c.* ut supra Cap. 5. & post versiculos ibidem appositos locò orationis, *Deus qui corda &c.* dicatur:

Oratio.

ACtiones nostras quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere, ut cuncta nostra oratio, & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.* Subjungantur Litaniæ de omnibus Sanctis, ut supra Cap. 5. Par. 1. in quibus omittantur illi tres

versiculi supra Novitium dicendi, quibus finitis post *Pater noster*, dicantur versiculi.

℣. *Protector noster aspice Deus.*
℟. *Et respice in faciem Christi tui.*
℣. *Esto nobis Domine turris fortitudinis.*
℟. *A facie inimici.*
℣. *Mitte nobis Domine auxilium de Sancto.*
℟. *Et de Sion tuere nos.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

PRotector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil Sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam, ut te Rectore, te Duce sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

His peractis, obitus Fratrum nostrorum, & Benefactorum in communi recitentur, & posteà incontinenti legatur Psalmus:

*DE Profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.*
*Fiant aures tuæ intendentes: * in vocem deprecationis meæ.*
*Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?*
*Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.*
*Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.*
A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.
*Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.*
*Et ipse redimet Israel: * ex omnibus iniquitatibus ejus.*
Requiem æternam dona eis Domine.
Et lux perpetua luceat eis.
Pater noster.
℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*
℟. *Sed libera nos à malo.*
℣. *A porta inferi.*
℟. *Erue Domine animas eorum.*

℣. *Credo videre bona Domini.*
℟. *In terra viventium.*
℣. *Ne tradas bestiis animas confitentes tibi.*
℟. *Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

ABsolve Domine animas eorum ab omni vinculo delictorum, ut in Resurrectionis gloria inter Sanctos, & electos resuscitati respirent.

DEus veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus immensam clementiam tuam, ut nostræ Congregationis Fratres, Propinquos, & Benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, Beatâ Mariâ semper Virgine intercedente, cum omnibus Sanctis tuis ad perpetuæ beatitudinis consortium pervenire concedas.

FIdelium Deus omnium Conditor, & Redemptor animabus famulorum, famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum, ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicationibus consequantur. Qui vivis, & regnas in sæcula sæculorum. ℟. *Amen.*

℣. *Requiem æternam dona eis Domine.*
℟. *Et lux perpetua luceat eis.*
℣. *Requiescant in pace.* ℟. *Amen.*

3. Hìc prælegantur publicè impedimenta electionis supradicta Cap. 2. num. 4. ac solo Generali, aut Provinciali cum Vicario, ac Definitoribus remanente instituatur examen de idoneitate Discretorum, ac Fratrum ipsos eligentium ad exhibitionem testimonialium, quas Discreti exhibere à Supprioribus, ac Fratribus tenebuntur, & ad relationem suorum Priorum, ac Provincialium; vicissimque fiat examen Priorum per relationem Discretorum, solùm quoad illum actum eligendi, vel tractandi de bono communi. Aliud enim examen debet institui de administratione, & regimine Claustri, ut suo loco patebit. Hoc quoque post advocatam communitatem examen subeat Vicarius, ac Defi-

Definitores ſingillatim ex Definitorio exeuntes; ad relationem duorum Diſcretorum ſeniorum, quibus inferiores Diſcreti, ac communitas Fratrum, ſi aliquas rationabiles inſtantias in ipſos, aut alios Capitulares habeant, concredere debent.

4. Quod ſi aliqui ob defectus ſuos admitti ad actus Capitulares non poterunt, contra ipſos forma ſuſpenſionis à Capitulo, peracto examine P. Generalis, aut Provincialis, à Præſidente antequam procedatur ad tractanda negotia Ordinis, vel ad electionem, ſi quæ tunc erit neceſſaria, in præſentia omnium proferatur. *Noverint Paternitates Veſtræ Fratrem N.N. ad vocem activam, Fratrem N.N. paſſivam. Fratrem autem N.N. ad utramque eſſe judicatum inhabilem à Definitorio ob impedimentum, & defectus certos ſufficienter illi coram judicio noſtro probatos.* Iſti autem defectus debent eſſe tales, qui vel de jure communi, vel particulari noſtro hujuſmodi pænam mereantur, contra quos Fratres ſi facti enormitas requiret præter hanc ſuſpenſionem, alias pænas in aliud tempus Capitulum reſervet.

5. Quando autem aliquem ex Diſcretis in via mori, vel ob canonicum impedimentum repudiari à Definitorio contigerit. In tali caſu Definitorium articulos illius Conventûs ab illo accipiet, & uni idoneo, ac diſcreto Presbytero illius Congregationis Capitularis demandabit.

CAPUT VIII.

De Examine Patris Generalis, aut Provincialis.

1. His, ut præmiſſum eſt, ritè peractis (ſi tempus patiatur, aliàs die ſequenti poſt cantatum à Vicario Sacrum de Beata Virgine) Prior Generalis, vel Provincialis, ſi in illo Capitulo ejus officium expiret, cum regeſtis dati, & accepti, ac cum depoſitione ſigilli, Prælationem ſuam coram Vicario, aut Definito-

nitoribus, ac Provincialibus, totaque Communitate in hæc verba resignet.

Reverende Pater. In manibus vestris resigno, & depono officium Generalatûs, vel Provincialatûs, quod mihi sacer Ordo, vel Provincia contulit, & simul me reddo culpabilem de negligentiis commissis, statimque exeat sociatus duobus Definitoribus, ac Prioribus.

2. In ejus absentia perlegantur publicè sequentia puncta. Excessus negligentiarum pro quibus debet reprehendi, & puniri Pater Generalis, vel Provincialis, hi sunt: si Dei timore postposito inordinatè, & irreligiosè vivendo, Constitutiones, aut laudabiles ordinationes Religionis, quasi eas contemnendo non servaverit, nec eas per Ordinem, aut Provinciam fecerit observari. Aut in Ordine, aut Provincia aliqua Ordinis, schismata, aut discordias nutriêrit; aut conspirationes fecerit, vel per se, vel per alium arte, vel ingenio operatus fuerit, ut ad Generalatûs, vel Provincialatûs officium assumeretur, vel etiam probatos, & manifestos excessus Fratrum secundùm Ordinis Instituta non correxerit, vel fortè si aliquem, quasi publicâ infamiâ laborantem in Priorem Conventualem ex certa scientia præfecerit; vel si munera alicujus momenti, vel considerabilis pretii, præter esculenta, & poculenta moderata ab aliquo Priore, Fratre, aut Conventu aliquo nostri Ordinis per se, vel interpositam personam receperit, vel recipi fecerit; vel inter Fratres nostros, aut Sæculares publicâ hujusmodi vitii laboret infamiâ, vel de frequentia alicujus inhonesti loci, seu familiaritate inhonestæ personæ apud Fratres, aut Sæculares, vel de crimine cujuscumque carnalis vitii Canonicè fuerit convictus.

3. Egressis omnibus Præsidens cum Definitorio à singulis vocalibus, singillatim inquirat de vita, & administratione officii sui, ut quisque juxta conscientiæ puritatem pro informatione dicat, si quid habuerit contra Generalem, vel Provincialem, aliàs ipsius denunciatio post non audietur, quin graviter punietur.

4. Factâ inquisitione, discussâque veritate, Prior Generalis, vel Provincialis in medium Fratrum revocetur, ac det ratio-

tionem administrationis suæ, & si illius mores probati fuerint commendetur eique gratiæ agantur, ut Successores ad labores perferendos animentur. Quod si aliquid reprehensione dignum cernatur, tunc Præses pro sua prudentia, vel publicè, vel privatim ipsi ex consilio Definitorum objiciat. Defectibus autem ipsum condemnantibus, qui supportari nequeant, majore parte Definitorii concludente, ipsum privatione vocis, vel activæ, vel passivæ, vel utriusque servatâ formâ de Discretis afficiat, in reliquo pœnas autem nullas illi tunc imponat, sed futuro Generali, vel Provinciali pro ratione demeritorum reservet.

5. In decessu autem Patris Generalis, vel Provincialis ante Capitulum, examini eidem Vicarius Generalis, vel Provincialis in Definitorio subjacebit, qui si vocis privationem mereatur, denuncietur à primo Definitore, qui in illo casu, vel etiam alter præsidebit ad electionem novi Generalis, vel Provincialis.

6. Antequam Capitulares ad electionem accedant publicâ voce ab omnibus Præsidens inquirat sub forma mandati de ambientibus, aut factiones circa electionem struentibus, talesque ut supra dictum est Cap. 1. num. 7. puniat; eadem pariformiter serventur in Capitulo Provinciali, in eligendo novo Provinciali.

CAPUT IX.

De Modo Electionis Generalis, aut Provincialis.

1. SUBLATIS omnibus impedimentis ipsam electionem concernentibus, ipsisque vocalibus in regestrum redactis, post trinum sonum Campanæ ad locum deputatum pro electione conveniant, ubi ponatur mensa ad latus Altaris Evangelii cum vase (quod tamen non sit calix sacer) aliisque pro suffragiorum receptione, & computatione requisitis. Tum Pater Vicarius, vel

alter

alter Præsidens habebit ad electores sermonem, sive per se, sive per alium idoneum Patrem de eligendo digniori Superiore, deinde præmittatur Hymnus: *Veni Creator Spiritus &c.* ut supra Cap. 5. quo finito dicatur Psalmus. *Qui regis Israel, intende*: * & recitetur alternatim: *Qui deducis velut ovem Joseph.*

Qui sedes super Cherubim, * *manifestare coram Ephraim, Beniamin, & Manasse.*

Excita potentiam tuam, * *& veni, ut salvos facias nos.*

Deus converte nos: * *& ostende faciem tuam, & salvi erimus.*

Domine Deus virtutum, * *quousque irasceris super orationem servi tui?*

Cibabis nos pane lachrymarum: * *& potum dabis nobis in lachrymis in mensura.*

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: * *& inimici nostri subsannaverunt nos.*

Deus virtutum converte nos: * *& ostende faciem tuam, & salvi erimus.*

Vineam de Ægypto transtulisti: * *ejecisti gentes, & plantasti eam.*

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * *plantasti radices ejus, & implevit terram.*

Operuit montes umbra ejus: * *& arbusta ejus cedros Dei.*

Extendit palmites suos usque ad mare: * *& usque ad flumen propagines ejus.*

Ut quid destruxisti maceriam ejus: * *& vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?*

Exterminavit eam Aper de Silva: * *& singularis ferus depastus est eam.*

Deus virtutum convertere: * *respice de Cælo, & vide, & visita vineam istam.*

Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: * *& super filium hominis, quem confirmasti tibi.*

Incensa igni, & suffosa: * *ab increpatione vultûs tui peribunt.*

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: * *& super filium hominis, quem confirmasti tibi.*

Et non discedimus à te vivificabis nos: * *& nomen tuum invocabimus.*

Domine Deus virtutum converte nos: * *& ostende faciem tuam, & salvi erimus. Gloria Patri &c. Sicut erat &c.*

Deinde ſubjungatur Hymnus.

AVe Maris Stella, Dei Mater alma, atque ſemper Virgo, felix Cæli porta.

Sumens illud ave Gabrielis ore, funda nos in pace, mutans Hævæ nomen.

Solve vincla reis, profer lumen cæcis, mala noſtra pelle, bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe Matrem, ſumat per te preces, qui pro nobis natus, tulit eſſe tuus.

Virgo ſingularis, inter omnes mitis, nos culpis ſolutos, mites fac, & caſtos.

Vitam preſta puram, iter para tutum, ut videntes Jeſum, ſemper collætemur.

Sit laus Deo Patri, Summo Chriſto decus, Spiritui Sancto, tribus honor unus.

Quo finito dicat Præſidens: *Kyrie eleiſon.* ℟. *Chriſte eleiſon.* *Kyrie eleiſon.*

Pater noſter.

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*

℟. *Sed libera nos à malo.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiſcum.*

℟. *Et cum ſpiritu tuo.*

Oremus.

DEus, qui corda fidelium Sancti Spiritûs illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

ACtiones noſtras quæſumus Domine aſpirando præveni, & adjuvando proſequere, ut cuncta noſtra oratio, & operatio à te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

FAmulorum tuorum quæſumus Domine delictis ignoſce, ut qui tibi placere de actibus noſtris non valemus, Genitricis filii tui Domini noſtri interceſſione ſalvemur. Per eundem Chriſtum Dominum noſtrum. ℟. *Amen.*

Tum

2. Tum publicè pronuncientur vocales examinati, & admissi ad electionem, quibus, reliquis omnibus exclusis Præsidens legat sequentia verba: *In virtute Spiritûs Sancti, & obedientiæ sanctæ cum præcepto formali, & expresso mandamus, & præcipimus, ut omnes Fratres, qui ad ipsam electionem accedunt Deum præ oculis habeant, nec eorum aliquis per inductiones, vel rogatum alterius cujusvis, vel pretii dationem, vel promissionem, seu minarum impositionem, aut proprii commodi consecutionem eligendum nominet, aliàs ipso facto excommunicationem incurrat; sed secundùm quod Spiritus Sanctus unicuique inspiraverit seclusis omnibus affectibus humanis, ac quibuscumque inordinatis respectibus eligat eum, quem senserit in Domino dignum, & idoneum ad hoc onus perferendum, qui per exempla bonæ vitæ trahat subditos ad bonum, sciatque, & velit saluti gregis sibi commissi inservire. Absentes autem à præsenti Capitulo Provinciales, vel alii voce gaudentes ex contumacia, nec pro se Procuratores mittentes ipso facto excommunicationem latæ sententiæ incurrant, quam trinâ Canonicâ monitione præmissâ præsenti Constitutione ex nunc prout ex tunc licet inviti in ipsos ferimus.*

3. Hiscè præmissis Præsidens, proponat tres ex diversis Provinciis scrutatores pro electione Patris Generalis, qui egrediantur ex Capitulo proponendi posteà, ut approbentur à majori parte Capitularium. Approbati autem jurent singillatim publicè coram Imagine Crucifixi in hunc modum: *Ego Frater N. juro coram Deo, quod summam fidem, ac veritatem in discussione, & collatione votorum servabo, sic me Deus adjuvet, & hæc sancta Passio*; Deinde eos confirmet Præsidens in hæc verba: *Et ego Præsidens præsentis Capituli, auctoritate quâ fungor confirmo vos in scrutatores electionis de novo Generali, vel Provinciali, in præsenti Capitulo eligendo. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti.* ℟. *Amen.*

4. His super addatur Scriba, qui toti Capitulo proponatur si placuerit, deinde juret de servando secreto sub formula pro Secretariis præscripta, & acceptâ benedictione primus mensæ assideat, ac unicuique Capitularium tres eligendos, quos ipse Capitularis voluerit in superficie trium chartularum

complicatarum scribat, quas sibi tempestivè Electores in Cellis præparabunt.

5. Recedente Scribâ primò ipsi Scrutatores aliis duabus chartulis laceratis, unam nomen eligendi continentem, qui sibi dignior videbitur, in vas præparatum immittant, præmisso juramento, cujus forma in charta descripta præsto sit in hunc modum: *Ego Frater N. eligo in Patrem Generalem, vel Provincialem, quem mihi conscientia dictat magis idoneum, & sufficientem, sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Passio.* Cæteri subsequantur vocati ex Cathalogo à seniore Scrutatore.

6. Quod si aliquis vocalium præ infirmitate ad locum electionis venire non possit, adeat illum Scriba cum Scrutatoribus, qui votum suum modo præscripto in urnam mittat.

7. Deinde videant Scrutatores, an numerus votorum superet numerum eligentium, aliàs omnia vota comburantur, & nova electio fiat habito respectu ad factum juramentum.

8. Post diligentem collationem votorum is in Priorem Generalem, vel Provincialem promulgetur, in quem major pars supra dimidium Capitularium convenit, formâque infra positâ per primum Scrutatorem pronuncietur, priùs omnibus chartulis publicè combustis.

9. Si verò vota in diversas personas distrahantur, ita ut in nullum major pars Capituli conveniat, electio semel, & iterùm repetatur, quod si etiam tunc nullus habeat majorem partem suffragiorum, tunc primi duo habentes plura suffragia, per primum Scrutatorem promulgentur alta voce: *Hi sunt Reverendi Patres, duo, in quos ex vocalibus plures consenserunt, scilicet Reverendus Pater N. N. & Reverendus Pater N. N. ex his duobus potestis unum eligere in Generalem totius Ordinis, vel Provincialem hujus Provinciæ.* Unde præmisso Psalmo. *Qui regis Israel intende* &c. ut supra. Scriba iterùm mensæ assideat, illosque pronunciatos in duabus chartulis singulis Capitularibus (exceptis illis duobus, ac in loco separato expectantibus) conscribat, ex quibus Capitulares unam in vas, habito respectu ad præmissum juramentum immittant, alterâ laceratâ, demùm votis computatis: Is pro

electo

electo promulgetur, in quem major pars suffragiorum convenerit.

10. Si autem paria habuerint vota, Senior professione censeatur electus Generalis, vel Provincialis, alter autem erit Vicarius, nec erit procedendum ad electionem Vicarii.

11. Forma pronunciationis electi Generalis, vel Provincialis. *Ego Frater N. N. invocatâ Spiritûs Sancti gratiâ facto scrutinio ex plena collatione inter nos habita invenimus majorem partem Capituli nostri consensisse, & consentire in Fratrem N. N. de tali loco, ideò vice meâ, & omnium vestrum, ac potestate per vos mihi concessâ ipsum Fratrem N. N. de tali loco eligo, & electum pronuncio in Priorem nostrum Generalem, vel Provincialem.* Et postquam sic canonicè electus & pronunciatus fuerit, *Te Deum laudamus*, ut supra Cap. 24. ab omnibus cantetur, post dicat Præsidens.

℣. *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur.*
℟. *Et renovabis faciem terræ.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

D*Eus, qui corda fidelium Sancti Spiritûs illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.*

C*Oncede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus perpetuâ mentis, & corporis sanitate gaudere: & Gloriosâ Beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, à præsenti liberari tristitiâ, & æternâ perfrui lætitiâ. Per Christum Dominum nostrum.*
℟. *Amen.*

12. Tum electum cum Patribus in sellam deducat, ac legi publicè faciat præeminentiam, & officium illius, datoque libro Constitutionum cum Regula, ac sigillis, reverentiam faciat, posteà omnes Patres, ac Fratres etiam Conversi eidem præstent flexis genibus, cum osculo manûs, Sanctam obedientiam.

13. Ge-

13. Generalis præfato modo electus curam omnium animarum Fratrum totius Ordinis plenè habet, & liberè gerit, habetque potestatem transferendi Fratres de Provincia in Provinciam, de loco in locum habitâ si opus fuerit, informatione ab aliis Superioribus, & cunctos auctoritate propriâ ligare potest, & absolvere, prout à Sede Apostolica Generalibus Ordinis est concessum, ut patet in Bullis Ordinis; eadem similiter observentur in Provinciali Capitulo, quo ad Provincialem.

CAPUT X.

De Electione Vice Generalis, Vice Provincialis, Definitorum, & Collegæ, seu Secretarii.

1. ELECTIO Vicarii Generalis, vel Provincialis, fiet Præsidente novo Generali, ab iisdem Capitularibus, modo, quo supra, præterquam quod locò formalis juramenti Electores tangent manu pectus coram Imagine Crucifixi flectentes genua (quod etiam fieri poterit in loco capitulari) & quod pro electione Definitorum octo eligendi scribentur, electus Vicarius per plura vota hac formâ pronunciabitur. *Ego Frater N. N. invocatâ Sancti Spiritûs gratiâ, quia facto scrutinio ex plena collatione inter nos habita invenimus plura vota nostri Capituli convenisse in Fratrem N. N. de tali loco, ideò vice meâ, & omnium vestrûm, ac potestate per vos mihi concessâ ipsum Fratrem N. N. de tali loco eligo, & electum pronuncio in Vicarium Generalem, vel Provincialem*; electo Vicario legatur ejus officium, ex Constitutionibus, qui juramentum emittat super Evangelia in hæc verba: *Ego Frater N. N. juro me servaturum justitiam, & secretum in negotiis Ordinis nostri. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Evangelia.* Post confirmetur per

Præ-

Præſidentem taliter. *Ego Frater N. N. Prior Generalis auctoritate noſtri Ordinis: (vel ſi fuerit delegatus in Capitulo Provinciali dicat:) auctoritate à Reverendiſſimo Patre Generali pro hoc actu ſpecialiter mihi delegata, quâ hac in parte fungor, confirmo te in Vicarium Generalem totius Ordinis noſtri, vel Vicarium Provincialem hujus Provinciæ. In nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti* &c.

2. Idem modus pronunciationis, juramenti, & confirmationis, ſervabitur, quoad Definitores poſt prælectum ipſis officium; in locum Definitoris abſentis, alter per Definitorium ſubſtituatur pro illo actu, ſi proximus accedens non adſuerit; in paritate votorum ſenior profeſſione præferendus. Electio Collegæ, ſeu Secretarii Generalis, aut Provincialis, ab ipſomet dependet Generali, aut Provinciali, cum conſenſu Definitorum, aliorumque Capitularium, qui juramentum, priùs auditâ informatione ſui officii, præſtabit ſuper Evangelia in hæc verba: *Ego Frater N. N. juro quod ſecundùm conſcientiam ſecretum ſervabo eorum, quæ audivero in Definitorio, vel Viſitationibus, ſic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Evangelia.*

CAPUT XI.

De Agendis in Definitorio Generali, vel Provinciali.

1. ABSOLUTA electione Prioris Generalis, Vicarii Generalis, & Definitorum Generalium, advocandi ſunt in primis Patres Provinciales ſingillatim, ut reddant rationem de profectu, vel defectu Provinciarum, & contra abuſus irrepentes in Ordinem, quibus ipſi obviare nequeunt, conſilium requirant; Poſteà audiantur Diſcreti Provinciarum cum poſtulatis, ac articulis pro bono communi proponendis. Cum prædictis venerabile Definitorium de propoſitis eorum ſingillatim conferet,

feret, auditiſque eorum rationibus poſt præmiſſam in ſecreto ſeriam deliberationem, ad requiſita eorum, dabit Provinciis reſponſa in patenti obſignata ſigillo Patris Generalis, ac ſubſcriptionibus Patrum Ordinis, Vicarii, & Definitorum, ſimulque litteras mittet reſponſorias ad litteras Vicariorum, ac Definitorum Provincialium; Cauſis autem vel negotiis privatis Provinciarum, Generalis non ſe immiſceat, niſi pro meliore informatione capienda.

2. Hìc ſummoperè cavendum erit, ne novæ Conſtitutiones ſine urgenti cauſa multiplicentur, ſed ex regula, & antiquis Conſtitutionibus deſumantur ea, per quæ cauſæ defectuum irrepentium ceù per media opportuna tollantur, & pro debita obſervantia ſubminiſtrentur.

3. Deinde ad examen Priorum legat Secretarius coram omnibus Capitularibus ſequentia. *Exceſſus negligentiarum, pro quibus aliquis Priorum reprehendi, puniri, vel abſolvi, ſeu ab officio ſuo deponi debeat reſpectivè ſecundùm judicium, & ſententiam Definitorii ſunt iſti.* Si Infirmos ſui Conventûs per ſe, vel per Fratres ſuos idoneos viſitare notabiliter neglexerit; vel ſi eis neceſſaria ſufficientia per Fratrem ſibi ad miniſterium deputatum, miniſtrari non fecerit, vel ſi eos frequenter per ſe, vel per diſcretum Fratrem ſuum Presbyterum ad confeſſionem faciendam non admonuerit, ſeu exhortatus non fuerit, aut Sacramenta Eccleſiaſtica cum magna diligentia, ac ſtudio adminiſtrare, vel adminiſtrari facere non curaverit; ſi ad Matutinum ex conſuetudine raró ſurgit; ſi ad Capitulum faciendum rarus. Si mercantiis, aut quæſtibus illicitis, vel propriis intendit. Si raró celebrat non habens aliquod canonicum impedimentum. Si Fratribus ex conſuetudine minatur, & verba eis opprobrioſa, & contumelioſa dicit. Si de nocte colloquiis inutilibus ex conſuetudine vacat. Si probabiliter etiam inveniatur, quod per ſe, vel per alium procuret, ut ad officium alicujus Prioratûs eligatur, vel ut in eodem per longiora tempora permanere poſſit: ſi probabiliter inveniatur, quod alicui habenti vocem in aliqua electione ſuaſerit prece, vel pretio, aliquo pacto, vel promiſſione, ut vocem ſuam huic, vel illi det. Nam in hoc

hoc delinquentes, ultra pænam privationis vocis activæ, & passivæ, sint ad officia, & ad dignitates prædictas, ineligibiles; vel si pro illius confirmatione litteræ fuerint scriptæ ab extraneis etiam quacumque dignitate fulgentibus, vel non recipiantur, vel si id fieri nequeat ob personæ scribentis excellentiam, receptæ non aperiantur, nisi finitis Capitulis sive Conventualibus, sive Provincialibus, aut Generalibus; & qui aliunde pro certo sciunt pro aliquo Religioso similia officia fuisse facta, vel scriptas litteras ad effectus prædictos, eundem Religiosum eligere non possint. Si inter Sæculares est infamis, & hoc per Fratres bonæ conscientiæ, & vitæ laudabilis saltem per duos probari possit. Si communem vitam in Conventu suo in cibo, & potu non servaverit. Si bona Novitii nondum professi exposuerit, vel vendiderit. Si subditum suum de manifesto excessu secundùm Ordinis Instituta non correxerit. Excessum autem manifestum intelligimus; notoriam quamcumque transgressionem Regulæ, aut Constitutionum nostri Ordinis, per quam Fratres, aut sæculares scandalizari possint.

4. His lectis omnes Priores resignent flexis genibus officia sua in manibus Generalis, vel alterius Præsidentis, ac depositis sigillis omnes egrediantur, remanente primo Discreto, qui de vita, & moribus sui Prioris, ac observantiâ regulari per ipsum promota, vel neglecta det fidelem informationem Definitorio, & præterea testimoniales litteras exhibeat illius communitatis subscriptas à Suppriore, ac tribus, vel duobus Patribus, & occlusas datas ad Definitorium de administratione Prioris in temporalibus, & spiritualibus, tum postulata Fratrum rationabilia, querelas, & articulos commune bonum spectantes deponat, simulque litteras, Fratrum, aut sæcularium ad Definitorium missas.

5. His trutinatis advocetur Prior, ut sincerè informet Patrem Generalem, vel Provincialem de vita, & qualitatibus Fratrum (quem Discretus præstolabitur ante Definitorium) præsentetque regesta dati, & accepti, ac præsentis depositi, tam in pecunia, quàm aliis Claustri, & Templi proventibus,

ac cum hiſcè, cum Diſcreto ſuo remittatur ad reddendam rationem coram Patribus Calculatoribus.

6. Ad quam exigendam tres Patres fideles, & induſtrii ex clauſtralibus, vel vocalibus deputentur à Definitorio, qui de computatione facta per Diſcretum mittent in ſcriptis inſtructionem Definitorio. Idem examen, & tractatus cum reliquis Prioribus ordine ſuo inſtaurabitur.

7. Cenſurâ peractâ, vocentur omnes ſingillatim Patres Priores ad depoſita contra ſe reſponſuri, ac de dati, & accepti (ſi neceſſe fuerit) rationibus in præſentia Diſcretorum ſuorum examinandi, demùm pro meritis, vel demeritis juſta ex ſententia Definitorii reportent. In demeritis autem ubi enormitas delicti exiget, non tantùm depoſitio ex officio, ſed etiam carceris, aut alia pæna inferatur.

8. Poſtulata autem Diſcretorum, aliaque negotia Ordinis, aut ſæcularium, quæ extra Capitulum expediri nequeunt, præſentibus adhuc vocalibus tractentur, & ſi totam Provinciam afficiant, præſentibus etiam ipſis Prioribus trutinentur, quorum determinatio ad plura ſuffragia Definitorii, in abſentia illorum facienda eſt, cui omninò ſtandum erit.

9. Confectis negotiis omnibus Capituli, eligantur à Venerabili Definitorio per vota ſecreta Priores Conventuum; Suppriores autem, examinatores pro inſtituendis Confeſſariis, & pro mittendis ad ordines ſacros, Novitiorum Magiſtri, Profeſſores ſtudiorum, Prædicatores, Depoſitores, Proviſores, & Diſpenſatores, ubi commodè hi tres haberi poſſunt: à Præſidente cum majoris partis Definitorii conſenſu inſtituantur. Alii autem minores officiales utpote Confeſſarii Patres, Rectores Chori, Sacriſtæ, Bibliothecarii, & alii ab ipſis Superioribus localibus deſignentur.

10. In Capitulo Generali Pater Generalis cum aſſenſu majoris ſaltem partis Definitorii deſignet ſex Patres ex gravioribus Religionis, prout habet Decretum Sacræ Congregationis Concilii felicis recordationis Urbani Papæ VIII. juſſu Anno 1624. die 21. Septembris editum. De quorum conſilio, & aſſenſu

Pa-

Pater Generalis, incorrigibiles ex Religione ejiciat, modo ibidem præscripto.

11. Omnes autem isti tractatus fiant in timore Dei sine ullis jurgiis, aut dissensionibus, quæ si exortæ fuerint, statim per Definitorium sopiantur, contra authores earum rigorosè animadvertatur. Sopiantur autem simpliciter, sine Juris solemnitatibus, quas Ordo noster non admittit; imò Prælatus potest partes, per excommunicationem compellere ad concordiam, ad quam ex regula tenentur. Eadem servatâ proportione, fiant in Capitulo Provinciali.

CAPUT XII.

De Conclusione Capituli Generalis, vel Provincialis.

1. ANTEQUAM Capitulum dissolvatur, Prior Generalis, vel alius Præsidens, iterùm quærat de ambitiosis, ac pænam ut supra exequatur. Post habebit sermonem ad omnes, etiam non Capitulares, de disciplina Monastica, ac præcipuè de ædificatione, ut per exempla vitæ probatæ Fratrum, ad Ordinem pio affectu trahantur.

2. Si quid autem fuerit statutum, pro faciliori Constitutionum, aut Regulæ observantia, in præsentia omnium legat Secretarius.

3. Pænas etiam condemnatorum, vel absolutionem pænitentiâ functorum declaret.

4. Pronuncietur statutum contra revelantes secreta Ordinis, aut contra Inquisitores suorum accusatorum, cujus tenor sequitur. *In virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus firmiter observari, ne quis secretum Capituli, seu Domûs nostræ per se, vel per alium verbo, aut scripto, seu quovis alio modo foris audeat extraneis aliquibus revelare; Si quis autem ex delibe-*

ratione secùs fecerit, ipso facto sit excommunicatus. Secretum autem Capituli, seu domûs nostræ dicimus omne id, unde Ordo noster, aut domus aliqua diffamari, vel turbari possit. Extraneos autem intelligimus omnes, quotquot non sunt nostræ professionis, cujuscumque statûs, conditionis, vel dignitatis existant.

5. Et quia nonnullos Fratrum nostrorum tam imbecilles, impatientesque cognovimus, ad sufferendas correctiones, ex justis etiam accusationibus, per Visitatores, aut ipsorum Superiores immediatos imponendas, idcircò sub eadem excommunicationis pæna contra revelantes secreta, decernimus, ut non solùm extraneis, vel à nostra professione alienis: verùm etiam Fratribus nostræ professionis, in quorum absentia accusationes fiunt, vel etiam correctiones, imò nec Fratribus ejusdem Domûs, Prælati, nec Subditi Prælatis ipsorum, nec Subditi sibi invicem, seu mutuò hujusmodi accusationes indicare, seu manifestare, aut quovis modo prodere præsumant.

6. Hìc etiam casus reservati juxta Constitutionem Clementis VIII. à Patre Generali, vel Præsidente promulgabuntur.

7. Legantur deinde nomina insigniorum Benefactorum Ordinis illius anni. Pro quibus sequens Statutum inculcetur. *In virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus firmiter observandum, quatenus pro Sanctissimo Patre Domino nostro N. Apostolico principaliter, posteà pro Eminentissimis Cardinalibus, & per consequens pro omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Diœcesanis, & eorum Suffraganeis. Item pro universis Religiosis omnium Ordinum in unitate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ existentium. Pro Domino nostro Rege Promotore, & Zelatore Ordinis nostri, & pro Regina Consorte ejusdem ac Liberis; pro Imperatore, Ducibus, Principibus, Comitibus, Baronibus, & pro Patronis omnium domorum nostrarum, eandem Romanæ Ecclesiæ unitatem zelantibus, quilibet Frater noster Presbyter, per Ordinem nostrum singulis annis sex Missas, tres de Sanctissima Trinitate, tres de Beata Maria Virgine cum Collectis consuetis. Item pro omnibus Benefactoribus, & Confratribus ejusdem Ordinis nostri vivis, tres Missas pro peccatis cum Collectis congruentibus. Item alias tres Mis-*

Missas pro universis Confratribus, & Benefactoribus Ordinis nostri defunctis celebrare velint. Fratres verò Clerici pro qualibet Missa legant vigintiquinque Psalmos, Fratres verò Laici centum Pater noster, & Ave Maria &c. recitare teneantur.

8. Recenseantur quoque nomina omnium Fratrum, ab ultimo Capitulo defunctorum, ut pro quolibet Fratre, in sua Provincia mortuo, tres Missas Presbyteri, pro aliarum autem Provinciarum Fratribus defunctis unam, Clerici pro qualibet Missa viginti quinque Psalmos, Conversi centum Pater noster, & Ave Maria &c. absolvant.

9. Denique legatur tabula novorum Officialium, & Fratrum ad Conventus alios mittendorum, statimque cantetur Antiphona. *Ite in Orbem universum prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit: Gloria Patri &c. Qui crediderit &c.* Post dicantur versus sequentes.

℣. *Vias tuas, Domine, demonstra eis.*
℟. *Et semitas tuas edoce eos.*
℣. *Salvos fac servos tuos.*
℟. *Deus meus sperantes in te.*
℣. *Mitte eis, Domine, auxilium de sancto.*
℟. *Et de Sion tuere eos.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

ADsit nobis, quæsumus Domine, virtus Spiritûs Sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis; Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum, multiplica super nos misericordiam tuam, ut te Rectore, te Duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna, & nos indignos famulos tuos ab omni adversitate custodi. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

Post

10. Post subjungat Pater Generalis, vel alter Præsidens: *Adjutorium nostrum in nomine Domini &c.* Deinde omnes dicant: *Confiteor &c.* Subjungat Superior: *Misereatur &c. Indulgentiam &c. Benedictio Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti descendat super vos, & maneat semper.* ℟. *Amen.* Deinde fit absolutio Generalis sub forma sequenti.

Si tenemini aliquo vinculo, aut vinculis excommunicationis, suspensionis, aut interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & Privilegia Ordini nostro indulta, & mihi à Sede Apostolica commissa, & vobis concessa; Ego absolvo, & restituo vos Sacrosanctis Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & unitati fidelium. In nomine Patris, & Filii ✝, & Spiritûs Sancti. Amen.

Item eadem authoritate Ego dispenso vobiscum super irregularitate, vel irregularitatibus, si quam, vel si quas incurristis, & habilito vos executioni Ordinum Sacrorum. Item eadem authoritate absolvo vos ab omni transgressione Regulæ, & Constitutionum, & Ordinationum Prædecessorum nostrorum: & ab omni penitentia oblita, vel neglecta: & ab omnibus aliis defectibus, à quibus solet in consimilibus actibus absolutio fieri: ut sitis absoluti, hìc, & ante tribunal Domini nostri Jesu Christi, habeatisque vitam æternam. ℟. *Amen.*

Hæc absolutio etiam in visitationibus practicari debet.

CAPUT XIII.

De Capitulo Hebdomadali.

1. DECERNIMUS, ut per omnes Domos noſtras omnibus feriis ſextis, aut aliàs, die non impedita, Capitulum ſine ulla diſpenſatione fiat, in quo Superior faciat exhortationem contra defectus occurrentes, aut aliquid ex libris ſpiritualibus legat ad Fratres, poſtmodùm ante omnes ipſemet genuflexus humiliet ſe coram Deo, Beata Virgine, ac Patribus univerſis generaliter ſe reddendo culpabilem de negligentiis, & quod ſit inutilis in omnibus; alii deinde Patres, & Fratres incipiendo à Senioribus flexis genibus versùs Imaginem Crucifixi culpas ſuas dicant, coram Superiore, veniam ab eo petendo, & humiliter patiantur ab aliis redargui, Superior defectus proprios ſpontè fatentibus mitiores pænas cuique injungat, proclamatos ſive à ſe, ſive ab aliis durius redarguere, & corripere tenebitur exprobrando eis delictum.

2. Sedentibus aliis in ſilentio, is ſolummodò loquatur, qui culpas ſuas, aut aliorum dicit, vel cui conceſſa fuerit licentia loquendi. Nullus autem murmuret, aut reclamet, aut contradicat, ſed qui reos ſe eſſe cognoſcunt, culpas ſuas humiliter ſine excuſatione fateantur. Proclamati flectant cum omni manſuetudine ad exemplum Chriſti Domini, & patienter audiant ſe denunciantes, dum autem à Superiore redarguuntur, humiliter objecta ſibi diluant, ſi reos ſe eſſe non ſentiunt.

3. Qui indignationem contra accuſantem ſe geſtu aliquo, aut verbo oſtenderit, ſequeſtretur à Fratribus, ut regulari, ac ſpirituali medicinâ indignus; Fratres proclamantes, ſeu proclamati non ſe alloquantur, ſed ad ipſum Priorem tantùm verba dirigant.

4. Fratres Priorem ſuum de defectibus ejus in Capitulo non arguant, ſed extra Capitulum per Suppriorem, aut Seniorem

illum

illum monere teneantur, quem, si se non emendaverit, majori Prælato denuncient. Possunt tamen petitâ veniâ, quam Prior concedere debet in Capitulo, aliqua necessaria pro bono illius Conventûs proponere.

5. Sub fine Capituli festa colenda per septimanam, Vigilias, Quatuor tempora, dum occurrunt Anniversaria Ordinis, aliasque obligationes Conventûs dicat. Item necessitates Ecclesiæ, Ordinis, speciales Benefactores, Patrum orationibus commendabit. Insuper exercitium virtutum præcipuè illius, quam sequentis Dominicæ Evangelium innuit, injunget: demùm fit communis confessio, & absolutio pro quotidianis defectibus, pro quibus preces aliquas pro qualibet negligentiarum communium illius hebdomadæ Superior assignabit.

6. Nullus audeat impedire precibus importunis quoquomodo correctionem Fratris, aut proclamationem sub pæna, quam reus subire debet.

PARS TERTIA.

De Officialium Directione.

CAPUT PRIMUM.

De Communi Regula Superiorum.

1. QUi ad Regimen aliquod in Ordine assumitur is cum timore, ac tremore, summâque cordis humilitate suum primatum agat, memineritque paupertatis, & imbecillitatis suæ ad munus suum exercendum, ideò cum Salomone à Deo postulet sapientiam assistricem, ut in omnibus factis gloriam, & honorem Dei, pacem & augmentum Ordinis, salutem, & utilitatem Fratrum efficaciter promoveat. Deinde sciat se assumptum esse ad laborem, & sollicitudinem. Unde calleat rationes sui officii, & frequenti lectione Constitutionum tam suarum privatarum; quàm communium, aliorumque Officialium sibi subjectorum, ne teme-

rè, & pro ſuo arbitrio res agat, novamque Ordinis faciem introducat.

2. Statutis ſibi temporibus conditiones, mores, defectus, profectuſve Fratrum, ac rerum ſibi commiſſarum diligentius conſideret, de medela, reſtauratione, augmento cogitet, conſilia aliorum, qui principiis altioris Ordinis, ſeu ſpiritualibus nituntur, participet, caveat ne ſit remiſſus in gubernando, facilis in credendo, concedendo, iraſcendo, promittendo, definiendo, diſſimulando, vel indulgendo ſuorum vitiis, ne nimium confidat, ne multùm affectet placere ipſis, privatas neceſſitudines, & familiaritates maximè cum Sæcularibus (niſi ſit in bonum Ordinis) devitet, magis amicitiam Dei, quàm favorem hominum attendendo.

3. Adminiſtrationi bonorum temporalium, ita ſe ingerat, ut ſpiritualium majorem ſemper curam habeat, animadvertens potiori Jure animas ſibi ad regimen traditas, quàm bona caduca. Undè illa ſolus (utpotè cui majora curæ debent eſſe) non adminiſtret, ſed vitando murmur, & ſuſpiciones aliorum, quæ inde ſæpiùs oriri ſolent, Diſpenſatoribus idoneis, eorum diſpoſitionem committat.

4. Ad extremum, fortitudinem animi, & conſtantiam in agendo teneat, nec ullis adverſitatibus de debito ſui muneris cedat, ſed leges ſui Ordinis ſeriò mandet executioni, ſit denique in operatione primus, & præcipuus, vitæ probatæ viam aliis, ſalubriter vivendo determinet. Pia ſiquidem, & ſtudioſa opera Prælati, probataque exempla in ipſo longè magis ſubjectos ad vitam religiosè ducendam, quàm imperia ſua, & rigida mandata provocant, & cogunt.

CA-

CAPUT II.

De Auctoritate Prioris Generalis.

1. AUCTORITAS dicti Prioris Generalis ex vi ipsius electionis, & promulgationis extenditur in omnia, & singula membra Ordinis, puta Provincias, Conventus, & personas cujuscumque conditionis, & dignitatis fuerint cum plena potestate regendi, & gubernandi totum Ordinem in spiritualibus, & temporalibus, ex consilio Definitorii Generalis independenter à quopiam alio, idque ex speciali gratia felicis recordationis Joannis XXII. Gregorii XI. Eugenii IV. Julii II. Clementis VI. Urbani V. & aliorum Summorum Pontificum prout in Bullis eorum plenius continetur.

Post electionem ipsius ad ejus auctoritatem pertinet, præesse Capitulo Generali, uti & Provincialibus sive per se, sive per Commissarios suos, illud in omnibus dirigendo, & curet, ut res graviores, quæ à Generali, & Definitoribus extra Capitulum definiri possunt magna cum deliberatione tractentur. In omni verò Sessione Definitorii votum Prioris Generalis habet vigorem duplicis suffragii cum prærogativa præcedentiæ, ubi vota fuerint paria.

2. Quoniam autem curam omnium animarum gerit, de quibus est strictam rationem redditurus, in die Judicii. Ejusdem auctoritati incumbit Fratres non tantùm de Conventu in Conventum, sed etiam de Provincia in Provinciam, juxta præscripta in Constitutionibus Ordinis transferre, cum necessitas id exegerit. Imò si aliquos ex suis Fratribus in utroque homine perfectos, & insigni virtute præditos, & scientiis eruditos cognoverit, tales cum consensu Sedis Apostolicæ poterit expedire, ad conversionem gentium infidelium, schismaticorum, vel hæreticorum; quoscumque Superiores, & Officiales Ordinis, sive per liberam electionem, sive designationem sui beneplaciti in-

ſtitutos deſtituere, & privare ſuis Officiis quocumque tempore, ſi vel inhabiles deprehendantur, vel convincantur ſufficienter de crimine, quod Ordini infamiam, vel detrimentum aliquod, aut perſonæ dedecus afferat, nec ſuperſit ulla ſpes emendationis; id tamen facere debet de conſilio Patrum Definitorum maximè dum agitur de depoſitione Vicarii Generalis, & aliorum per ſecreta ſuffragia electorum, qui omnes citati in tali caſu ad judicium ſunt vocandi, nec unquam ſententia ferenda, niſi auditis partibus, quarum ſi aliqua pro termino aſſignato non compareat, in contumaciam officio privetur, vel aliis pænis afficiatur.

3. Et ſicut ligare poteſt omnia membra Ordinis vinculo cenſurarum, prout viderit ſalubriter unicuique expedire, ita ejuſdem poteſtatis eſt ex conceſſione felicis recordationis Bonifacii VIII. per viam communicationis cum Patribus Carthuſianis, innodatos ſolvere à quibuſcumque excommunicationis, & irregularitatis cenſuris contractis ex caſibus ſive antè, ſive poſt ingreſſum Religionis, dummodò exceſſus non ſint ita enormes, & graves, ut meritò ad Sedem Apoſtolicam ſint ablegandi, prout habetur in Bulla Alexandri II. in favorem Prioris Carthuſiæ emanata, & Ordini noſtro per felic. record. Bonifacium VIII. cum aliis Privilegiis applicata in Anno Domini 1390. approbante & confirmante Summo Pontifice Martino V. nec non Urbano VIII. 1628. Eidem Priori Generali felic. record. Urbanus V. conceſſit plenam facultatem abſolvendi, & diſpenſandi cum ſuis Fratribus in caſibus, in quibus Abbates ſuos Monachos de jure abſolvere, & cum eis diſpenſare poſſunt, Bullæ emanatæ in Anno Domini 1370. 6. Idus Decembris, Pontificatus ſui Anno primo. Præterea felic. record. Innocentius VIII. in Anno Domini 1489. 6. Idus Octobris Pontificatus ſui Anno ſexto, ejuſdem Prioris Generalis auctoritatem ampliavit, ad decem, vel plures Priores, à Patre Generali deſignandos, ad effectum abſolutionis, & diſpenſationis cum ſuis Fratribus à quibuſcumque caſibus, & cenſuris indè provenientibus, videlicet excommunicationibus, & irregularitatibus, de quibus etiam meritò Sedes Apoſtolica eſſet conſulenda, exceptis tribus caſibus, homicidii volun-

voluntarii, manifestæ hæresis, & Bigamiæ, quarum dispensatio, pertinet ad Sedem Apostolicam; ad extremum Paulus III. concessit Priori Generali facultatem absolvendi, & dispensandi etiam ad homicidia voluntaria, & mutilationem membrorum, occasione tamen bellorum in partibus Hungariæ perpetrata, ac etiam hæresi, illa tamen, in manibus Superioris abjurata de Data in veteri Urbe sub Annulo Piscatoris XXIII. Septembris Anno Domini M.D.XXXVI. Pontificatus sui secundo. In temporalibus bonis litteræ Generalis concessionales solummodò durante officio ipsius valebunt.

4. Residentia Prioris Generalis pro tempore existentis, in Monasterio Mariæ Tall Provinciæ Hungaricæ stabilita, & confirmata Decreto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Anno 1721. Die 15. Decembris firma sit & maneat.

5. Ad extremum Patres Ordinis, qui Generalatum laudabiliter gesserunt, habebunt primum locum in Definitorio post Generalem, qui verò Provinciales fuerunt, habebunt primum locum post Vicarium Provinciæ. In Conventibus verò suæ Religionis primum post Superiores locales, simplices verò Prædicatores sedebunt post Doctores, ac Professores Theologiæ.

CAPUT III.

De Officio Prioris Generalis.

1. OFFICIUM Prioris Generalis in tribus maximè consistit. Primò, ut intendat circa se ipsum, ut videlicet modestus sit in omnibus actibus suis, justus sine acceptatione Personarum, & nonnisi auditis partibus sententiam ferat, pudicus in moribus, & verbis, versatus in historiis, & negotiis Ordinis, sobrius in victu, paupertatem, & humilitatem Christi repræsentans, benignus, qui condolere possit iis, qui ignorant, & errant, sollicitus precibus apud Deum de salute suorum, nec facilis ad privata judicia Fratrum ex sola suspicione levi, zelosus

pro

pro obſervantia Regularis diſciplinæ, ut non ſolo verbo, ſed opere, exemplo proprio doceat alios ea facere, quæ ab illis fieri deſiderat; ſit autem oſor quarumvis ſingularitatum, nec nimis auſterus, nec nimis remiſſus, nec per conniventiam, vel ſeveritatem ſinat perire, quos ſtudio, & benevolentiâ poterat aſſervare, Meditationi, & Officio Divino cum Fratribus in Choro recitando libenter interſit, zelum Ordinis gerat cum diſcretione, & prudentiâ conjunctum. Demùm ita innocens, & irreprehenſibilis ſit in vita, ut non ſolùm malo, ſed etiam ſuſpicione mali careat. Habeat autem ſemper penes ſe Regulam, Conſtitutiones, atque Privilegia Ordinis, Statuta Conciliorum, & Summorum Pontificum de Regularibus.

2. Intendat circa gregem ſibi commiſſum, ut omnes cogitationes ſuas in commodis totius Ordinis, & bono publico defigat, ut non quærat, quæ ſua ſunt, ſed quæ Jeſu Chriſti; ſemel ſaltem in anno, litteras ſpeciales ad omnes Provincias mittat, quibus Fratres ad vota eſſentialia, & cæremonialia Ordinis ſervanda, & ad profectum perfectionis ſedulò cohortetur, idque non ſolâ copiâ verborum, ſed etiam odore virtutum, & famâ Sanctitatis Suæ; in Provinciis ubi non eſt libera electio Provincialium, inſtituat de conſilio Definitorum Provinciales, Priores, pietate, ſcientiâ, & dexteritate agendi conſpicuos. Curet certificari per Provinciales, aut Definitores de ſtatu Provinciarum, adminùs ſemel in anno; ſimiliter de numero Fratrum intelligat, quomodo proficiant in pietate, doctrina, cultu Divino, bono exemplo, & ædificatione aliorum, qui habeant qualitates præcipuas pietatis, & ſcientiæ? Item an in omnibus Provinciis ſint ſufficientia exemplaria Conſtitutionum, quoad omnes Conventus? an ſpeciales ſui officii penes ſe habeat quiſque ex Fratribus? & an executioni leges demandentur, & quas ob cauſas, aut occaſiones fiant defectus, & abuſus, ut iis tempeſtivè occurrat? Temporibus verò ſuis Provincias, & omnes Conventus earum in perſona viſitet, ſervato modo viſitationis faciendæ. Quod ſi infirmitas gravis, vel aliqua negotia Ordinis magni momenti non permittant eum ad aliquas Provincias deſcendere, committat hoc opus perficiendum Vicario Generali,

li, adjuncto ei uno ex Definitoribus; vel si Vicarius id præstare non potest, tum duobus Patribus maximè idoneis, pietate, scientiâ, auctoritate, & dexteritate conspicuis, accepto priùs ab illis juramento, de servanda justitia, & secreto visitationis, quam posteà rotulo inclusam, & signatam sibi transmittant, vel in persona exhibeant appositâ subscriptione manuum, & sigillo sui officii. Dum comparere oportuerit inter homines, cum moderata id societate faciet, ne magna multitudo attribuatur pompæ, vel nimis pauca faciat contemptum. Fratres recurrentes ad se in suis gravaminibus benignè suscipiat, & patienter audiat, sed caveat ne aliquod præjudicium Provincialibus, aut Superioribus eorumdem favore indiscreto causet. Maximam autem curam habeat de unione animorum servanda in Ordine, ut omnes Fratres omnium Provinciarum ita se ament, & honorent (obliti suæ gentis) ac si unius Matris essent filii; seriò etiam attendat, ut in omnibus Provinciis sit bona educatio Novitiorum, & Magistri eorum omissis aliis occupationibus, demandato sibi officio studiosè incumbant. Non se ostendat ex fastu quasi non sit unus ex Fratribus, nec desideret nimias reverentias, sed curet, ut sua conversatio sit non solùm Fratribus, sed etiam Sæcularibus amabilis. Denique dum aliqua per Sedem Apostolicam de Religiosis decernuntur, sive quoad gratias, sive quoad Reformationem, ac Privilegia Ordinis, sit diligens custos, & promotor.

3. Intendat circa bona Ordinis, ut ab alienata recuperet, possessa conservet, & augeat, proventus sibi obvenientes, ultra exigentiam suam conferat in bonum commune Ordinis, & ad necessaria Fratrum. Residuum servet in deposito communi Ordinis; de acceptis, & expensis Definitorio rationem reddat, contractus arendæ bonorum Ordinis, tum solùm faciet, cùm evidens utilitas Ordinis exposcet; Oppignorationes verò non nisi juxta Constitutiones Apostolicas; favorem magnorum virorum procuret Ordini, qui protectionem Monasteriorum habeant; sed nomina, quæ jurisdictionem sapiunt, vitent, ne aliqui eorum plus justo sibi assumant; Loci ordinariis Fratres suos, dum per eorum Diœcesim transit, commendet, Religiosis cujuscumque Ordinis officia charitatis libenter impendat, & hospites hilari

lari fronte excipiat, religiosè non superfluè tractet, & exemplo Christi Domini non solùm Fratribus, sed etiam Advenis maximè Religiosis pro sua devotione lavet pedes. Cùm extra Refectorium sive in itinere contingat eum comedere; non eligat inter liquores, quin ubique sit memor modestiæ, ac paupertatis religiosæ. Verba ædificatoria etiam ferculis interponat, ut non tantùm suis, sed etiam Sæcularibus ubique locorum bonum exemplum in omnibus relinquat.

CAPUT IV.

De Officio Vicarii Generalis, vel Provincialis.

1. PRÆEMINENTIA Vicarii Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, quos sicut loco, ita & Ordine suffragia ferendi præcedit, totius Ordinis curam gerens, in decessu Prioris Generalis; durante autem vita illius, æquè dispositioni Generalis, sicut & alii subjacebit, nec ullam jurisdictionem sibi assumet in Fratres, nisi in absentia Prioris Generalis emergant aliqui casus inter Fratres, vel ad Monasteria illarum partium spectantes, ad quos sedandos si ipsemet Generalis propter distantiam loci tam citò venire non posset, Vicarius adsit, adhibitis quibusvis censuris contra insolentes, & rebelles, prout paci religiosæ judicaverit expedire; si autem in loco suæ residentiæ non fuerit institutus Prior loci, præeminentiam quidem super omnes habebit, in administrationem tamen Conventûs tam quoad Fratres, quàm quoad bona Monasterii non se ingeret. Cùm munus hoc soli Priori loci debeatur.

2. Officium autem ejusdem Vicarii duplex est. Primum durante vita Prioris Generalis ipsius est zelare pro Ordine, & conatus ejusdem Generalis ad augmentum Ordinis, & pacem Religio-

ligiosam sincerè consilio, & labore cum opus fuerit adjuvare, & si quid viderit, quod vel personam, vel officium ejusdem Generalis concernat debita reverentia, & humilitate admonere; cum hac tamen cautela, ne occasione hujus muneris reverentia, atque obedientia interior, vel exterior in ipso debilitetur, & ne fidelitas, & necessaria libertas dicendi respectu ejusdem reverentiæ, & obedientiæ opprimatur, quo minùs Priorem Generalem admoneat de iis, quæ senserit sive ex instinctu aliorum, sive ex proprio motu in eodem requiri ad majus obsequium, & gloriam Dei.

3. Caveat autem, ne occasione sui officii debitam reverentiam, & submissionem, Subditorum erga Superiorem totius Ordinis, (quem Christi locò habeant) aliqua ex parte imminuat, vel debilitet; convenit enim, ut cum Priore Generali idem semper secundùm Deum sapiat, & existimationem illius, apud omnes verbis, & factis tueatur, & augeat. In depositione autem officii, & sigilli Prioris Generalis, ad ipsum spectat Capitulo præesse ad electionem novi Generalis, & vitam, ac mores præteriti cum Definitoribus examinare juxta præscripta in Constitutionibus.

4. Secundum officium Vicarii est, in decessu è vivis Prioris Generalis curare, ut Missæ, & Orationes pro anima demortui in universo Ordine fiant, deinde Capitulum ad electionem novi Generalis faciendum indicere, & vocales convocare; antequam autem Ordo conveniat pro Capitulo, ipsi incumbit vices gerere Generalis in gubernatione Ordinis, ita tamen ut nullam gubernationis rationem immutet, sed ad spiritum, & sensum bonum Generalis demortui se componat, illius voluntatem compertam sequatur, incertam inquirat ab iis, qui à consilio ejus fuerint, itaque quoad poterit debebit suo ministerio, quasi vivum præsentem Generalem, illiusque gubernium repræsentare, cum mandata ipsius, & aliæ quævis ordinationes morte ejus non extinguantur, sed executioni ab omnibus debent mandari, in quem finem iisdem Definitoribus, Secretario, Consiliariis, & aliis Officialibus, qui creantur à Generali utetur ad gubernationem Ordinis, quibus demortuus utebatur. Neminem illorum im-

mutabit, nullum Fratrem ſine neceſſitate de reſidentia transferet, neminem de novo Officialem creabit, niſi fortè aliqui morerentur, & alii in illorum locum uſque ad electionem novi Generalis ſubſtituendi eſſent, vel aliquæ cauſæ graviſſimæ intercederent, propter quas aliquis illorum ab executione officii tollendus, vel ſuſpendendus videretur, prædictaque omnia fiant de conſenſu majoris partis Definitorum, cum quibus omnes res debet conſultare, ut plus ponderis habeant ea, quæ ipſe ſtatuerit; graviora autem negotia Ordinis differat ad novum Generalem electum, niſi ita aliquid grave, & urgens acciderit, ut judicio ipſius, & Definitorum non differri deberet.

5. Non licebit itidem ei ullos contractus, etiam ad breve tempus duraturos Arrendæ, oppignorationis, multò minùs alienationis bonorum Ordinis cum quibuſvis perſonis facere. Omni autem ſtudio curare debet, ut proventus exigantur, percipiantur, & aſſerventur penes perſonas ad id conſtitutas, ut in debitos, & præſertim neceſſarios convertantur uſus; pecuniæ autem, & eorum omnium, quæ remanſerint poſt deceſſum Prioris Generalis, faciet inventarium cum uno adminùs Definitore in præſentia Secretarii Generalis, nec non Superioris illius Conventûs, in quo Generalis moriatur, ſi ibi res, & ſuppellex, aut pecunia illius fuerint, ſi autem in alio monaſterio extiterint, inventarium fieri curet per Superiorem illius loci, aſſiſtentibus ad minùs duobus ex ſenioribus, & gravioribus Fratribus illius Monaſterii, ut poſteà Succeſſori omnia in integro reſtituat, & quantum pro Capituli proviſione expoſuerit, det rationem horum omnium electo Generali.

6. Porrò Vicarius Generalis, in deceſſu Patris Generalis eo ipſo amittet gubernium immediatum Monaſterii illius, cui fortè præerat. Et tunc alium Superiorem illi præficere tenebitur. Idem judicium eſto de Vicariis Provincialibus proportionaliter reſpectu ſuorum Provincialium.

CA-

CAPUT V.

De Præeminentia, & Officio Provincialium.

1. AUCTORITAS Provincialis triennio integro ordinariè durat, & includitur terminis suæ Provinciæ, ita quòd sibi subjectos ad Conventus diversæ Provinciæ pro residentia non valeat ablegare, nisi de consensu Prioris Generalis, intra Provinciam autem poterit non solùm delinquentes juxta exigentiam delicti corrigere, punire, & loco mutare, sed etiam officio privare, & alios substituere de consensu majoris partis Definitorii, si tamen causa fuerit magni momenti, puta scandali, damni, vel infamiæ personæ, aut Ordinis. Si verò Vicarius Provincialis, aut alii, per liberam electionem creati, officio privandi forent, fiat id de consensu Patrum ut infra Par. 3. Cap. 29. num. 17. de visitatione. Potestas absolutionis à peccatis, & dispensationis à censuris ei convenit per viam communicationis, cum Patribus Chartusianis, juxta tenorem Bullarum à Sede Apostolica emanatarum. Consultius tamen est, ut casus irregularitatis remittat ad auctoritatem Prioris Generalis.

2. Ad officium ejusdem Provincialis pertinet singulis annis omnia Monasteria Provinciæ incipiendo à Conventu principali in persona visitare, modo præscripto; vel si infirmitas, aut aliqua gravis, & legitima necessitas, sive impedimentum non permittat, officium hoc Vicario suo demandare, prout habetur de officio Prioris Generalis. Præsente Priore Generali professionem Fratrum non recipiat, sine licentia ejusdem domo non discedat, submittendo majori auctoritati officium suum, Priorem Generalem certificet de statu suæ Provinciæ, numero, & qualitate Fratrum. Personas qualificatas in pietate, & scientia collocet in iis officiis, & locis in quibus fructum

majorem afferre possunt; discolos autem ponat in iis, ubi major numerus Fratrum existit; ipsius est infirmis condescendere, protervorum contumaciam frangere, litteras exhortationis concernentes totam Provinciam missas à Priore Generali per omnes Conventus quantò citiùs publicare, contentiones exortas inter Fratres dirimere, & sopire, per litteras Conventuales, sæpius consolari, & exhortari ad bonum. Demùm omnes occasiones tollere, quibus rigor disciplinæ Regularis enervari, vel offensa Divina, (cujus maxima ratio habenda) in omnibus quoquo modo contrahi posset; cujus rei causa in Conventibus, per plures, vel pauciores hebdomadas juxta designationem per Definitorium faciendam in Capitulo Provinciali, commorari debet, ut in observantia res stabiles relinquat. Cætera descripta, Capite de Officio Generalis, ita observet, ut in nulla re curam sui, & sibi subditorum, atque bonorum Provinciæ ex parte, vel ex toto negligat, vel omittat.

CAPUT VI.

De Officio Definitorum.

1. DEFINITORES solertes, zelosi, ac prudentes eligendi sunt, qui Priorem Generalem, vel Provincialem in gubernatione totius Ordinis, vel Provinciæ, consilio, diligentiâ, & labore adjuvent, quibus hæc præcipuè prærogativa concessa, ut in omnibus negotiis decidendis ad suam sessionem devolutis sententiam definitivam ferant cum Priore Generali, vel Provinciali, & eorum Vicariis post Patres, qui officio Generalium, vel Provincialium antea benè functi fuerunt. In sententiis verò ferendis studeant sinceram, & à perturbatione liberam intentionem habere, ut breviter liberè, non tamen præcipitanter, sed re benè secum coram Deo considerata, cum omni modestia sententiam dicant, & qui posteriores sunt in

sen-

ſententiando Priorum dicta inutiliter non repetant, niſi ad rem confirmandam, aliorum rationes eſſent diſſolvendæ, quòd modeſtè facere, & rationes ſuæ ſententiæ breviter exponere debent; ſi autem aliquid ex tempore diſcutiendum proponeretur, & id ſibi maturius conſiderandum judicaverint, agant cum Priore Generali, vel Provinciali, ut in ſequentem diem ultimam ſententiam differat.

2. Ad Officium Definitorum ſpectat Regulam, Conſtitutiones, Ordinationes Capitulorum, Privilegia Ordinis, & quidquid vocationi noſtræ inſervire poſſit, frequenter legere, & benè intelligere, & cùm opus fuerit, in promptu habeant, & negotia Ordinis, ac perſonas peculiari oratione in ſuis Sacrificiis Deo commendent. Non minoris curæ ipſorum eſſe debet, ut cum Generali, vel Provinciali ſingulari Charitate, & Obedientiâ conjungantur, & ejus conjunctionis exemplum verbis, & factis oſtendant, Auctoritatem ipſius apud omnes domeſticos, & extraneos, & eorum erga ipſum amorem non ſolùm conſervent, ſed omnibus modis, quibus poterunt augeant. Ipſi inter ſe mutuâ Charitate, religioſâ concordiâ, judicio, conſilioque rerum agendarum, & ipſo eas agendi modo conſentiant, alter alterum honore præveniat, & exiſtimationem ejus promoveat; Si autem contingat aliquem in actibus judicialibus, ſeu conſultationibus diverſæ, aut etiam ſingularis eſſe ſententiæ, nemo ab illo ullam alienationem habeat, vel oſtendat. Erga alias perſonas Ordinis ita exerceant munus ſuum, ut non ſapiat acceptationem perſonarum.

3. Nemo illorum ſententiam alterius, aut quævis dicta, propoſita, definita in ſeſſione aliis extra Definitorium revelet, aut indicet ſub pæna amiſſionis officii ipſo facto, & privationis vocis activæ, & paſſivæ uſque ad futurum Capitulum Generale, vel Provinciale, quæ autem definientur, Prior Generalis, vel Provncialis debebit ea per ſe, vel per Secretarium promulgare, cum opus eſſe judicaverit.

CAPUT VII.

De Officio Procuratoris Generalis in Urbe Residentis.

1. ELECTIO Procuratoris Generalis fit sicut Patris Generalis, & Definitorum, in quolibet Capitulo Generali electivo; nisi officio privandus esset ex causis propter quas ipsemet Pater Generalis, & Definitores privandi sint juxta Constitutiones. Et tali casu, ac in casu mortis subrogetur alius per Definitorium usque ad proximum Capitulum Generale. Expeditio illius in Urbem, sumptibus fiat Ordinis; qui priusquam illuc se conferat juramentum super Evangelia hoc modo præstabit: *Ego Frater N. N. juro, quod secundùm conscientiam meam servabo secretum in negotiis Ordinis nostri, eaque in Curia Romana secundùm posse promovebo. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia.*

2. Idem Procurator Generalis semper sociatus ex Conventu ad negotia exibit, ab ordinariis mortificationibus, disciplinis, silentio, & solitudine Cellæ non se eximat, sed in ea tanquam in summæ quietis emporio se se contineat. Dum negotia Ordinis permittunt cum aliis Choro intersit, psallat cum aliis, & meditetur, ac Sacrum singulis diebus quantum fieri potest per se absolvat, vel adminùs audiat.

3. Ad Capitulum Generale electivum cùm tunc ipsius uti aliorum expirent officia, comparere erit obligatus, informaturus totum Ordinem super cursu negotiorum. Ad intermedia verò non secùs compareat, nisi ob graves aliquas rationes Pater Generalis illum evocandum judicaret. Ejus summæ diligentiæ erit, ut habeat libros compactos, in quibus acta, tractata per ipsum in curia Romana ad sacrum ordinem spectantia stylo polito notabit. Et quod Deus Clementissimus avertat,

si

si aliquod periculum immineat, vel alicujus personæ privatæ nostræ, vel totius Ordinis, maturè, & fideliter Reverendissimum Patrem Generalem cum suo Definitorio præmonere, & informare erit obligatus. Privatorum negotia nunquam sine facultate Patris Reverendissimi tractanda suscipiet; si quæ per Sanctissimum sancita pro Ordine nostro fuerint, Patri Generali insinuet, & si favorabilia eidem Ordini fuerint sollicitè expediri curet.

4. In Capitulo Generali, cum ad illud accesserit, locum post Patres Definitores, & vocem in electione Patris Generalis, uti & aliorum Officialium habebit. Si aliquem ex nostris ausu temerario Romam ire contigerit, talem ad sequestrum poni curet, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide; nec non Reverendissimum Patrem Generalem mox certiorem reddat, & quid ultra cum tali agendum sit, inquirat.

CAPUT VIII.

De Officio Socii, seu Secretarii Prioris Generalis, vel Provincialis.

1. SOcius seu Secretarius Prioris Generalis, vel Provincialis, cæteris pietate, & scientiâ prælucere debet, ut & bono exemplo sit omnibus; acta Ordinis, visitationes Fratrum, decreta Prioris Generalis, vel Provincialis, & Definitorii, ac litteras quasvis scribat stylo polito, servato modo scribendi Regulari. Nullas litteras sigillet, nisi priùs à Patre Generali, aut Provinciali revisæ, & subscriptæ fuerint, supplicationes quascumque recipiat, & rescriptum juxta mandatum Patris Generalis, vel Provincialis iisdem, ac quibusvis litteris patentibus apponat; Si quid viderit in Patre Generali, seu Provinciali, quod personam suam, vel officium concernat, non negligat ipsum modestè, ac reverenter admonere, & eundem de audi-

auditis, aut factis contra ipſum præcavere; ſecreta, quæ audiverit in viſitatione Fratrum, ſeſſione Definitorum, vel quævis alia communicata à Patre Generali, vel Provinciali diſtricti ſilentii cuſtodiâ præmat. Quæ graviora, & periculoſiora Ordini, aut Provinciæ perceperit, revelet Priori Generali, aut Provinciali, vel Definitoribus, & in omnibus dictis, ſcriptis, & factis intendat, quod auctoritatem Prioris Generalis, vel Provincialis commendet, cui omnia agenda in memoriam revocare, & executionem ſollicitare debet. Ad extremum ipſius curæ eſt ea quæ tuendo corpori, & conſervandæ vitæ Prioris Generalis, aut Provincialis (quam ei Ordo, ſeu Provincia committit) neceſſaria ſunt diligenter providere, familiam officii regere, omnes perceptas, & expenſas fideliter conſcribere, æqualem favorem omnibus fratribus exhibere, nec quidquam tale pro ſe, & Patre Generali, vel Provinciali affectare, quod ſingularitatem præſeferat, & cæteris ſcandalum generet.

2. Cùm interſuerit ſeſſionibus Definitorum, locum quidem habebit poſt Definitores non ad ſuffragia ferenda, ſed ad decreta ſuper ſententiam definitivam formanda, & publicanda, quæ in acta Ordinis, aut Provinciæ referre, & propria manu ſubſcribere debebit. Poterit tamen ſententiam ſuam dare, quæ vigorem conſilii non prærogativam definitionis habeat. Intra tempus Capituli, vel Viſitationis locum ante Priorem loci occupabit.

CAPUT IX.

De Officio Priorum.

1. AD ipſos pertinet ſcire clarè, & plenè, quænam privilegia, & poteſtatem habeat Ordo noſter præſertim in abſolutionibus, & diſpenſationibus; ſimiliter bona, & res domorum perſcrutentur, ut ſciant diſcretè diſpenſare. Cavendum eſt eis ne graventur ſubditi, & ne fiant immoderati quæſtus, & parta cum parcitate expendantur, caveant ne ex amore privato aliquid faciant; laudabilia quæ in Prædeceſſoribus eorum fuerunt prudenter inquirant, & inventa obſervent: Officia Divina, & Pſalmos pænitentiales cum ſuis diligenter perſolvi locis, & temporibus debitis faciant, diligentiam maximam adhibeant, ut omnes Fratres conveniant in inclinationibus, & aliis cæremoniis tam circa Miſſam, quàm Menſam, Pacem Ordinis ſemper quærant, & profectum. Corrigenda quæ per ſe commodè exequi non poſſunt, prorogent ad adventum Patris Generalis, vel Provincialis. Attamen Officiales in Capitulo inſtitutos ſi fuerint diſcoli ab Officio ſuſpendant. Imperfectiones Fratrum, vel Conventuum nullibi referant ſine cauſà rationabili; ubique pacem habeant cum Clericis, Monachis, & Laicis. Diſcurſus Fratrum reſtringant præſertim Juniorum, non quærant ſibi delicatos cibos, niſi cauſâ infirmitatis, familiam tollant omninò ſuperfluam, & inhoneſtè viventem. Amore Ordinis nulla negotia negligant, & ſi perſpexerint aliquem Fratrem ſuper his laborantem in domibus eorum, aut extra prout poterunt eum adiuvabunt. Patrem Generalem, vel Provincialem cum ſociis, & familia benignè ſuſcipiant, & pertractent. In magnis ſolemnitatibus Officium Miſſæ ipſi peragant cum decentibus Miniſtris. Infirmorum neceſſitates audiant, curentque diligenter ungi morientes, & mortuos ſepeliri. Conventûs curam in neceſſitatibus videlicet in victu, & amictu, atque in

medicinis sic gerant ne possit murmur oriri, quod si commodè fieri omnia nequeant, rationabiliter se excusent, si subditi famem, & sitim sustinent, ipsi sint primi. Imò sibi ipsis sint stricti, & Fratribus largi; caveant singularitates in cibo, & potu, lecto, & vestitu, superfluitates restringant tam in Refectorio, quàm in Infirmaria, quàm etiam ubilibet. Dispensationes cum toto Conventu in laxandis jejuniis, & abstinentiis nunquam concedant, personis tamen aliquibus ob justam necessitatem indulgeant; sine consensu Patrum Definitorum non audeant facere magnas emptiones, venditiones, ædificia, & permutationes seu contractus. Discedentes ad Capitulum plenè informent suos subditos de necessariis domûs, quantum scilicet cuique sint debitores, vel quantum alii debeant Monasterio.

2. Non se intromittant in singula Monasterii officia, sed corripiant Officialium negligentias. Ipsorum est cognoscere varias complexiones Fratrum, ac debilioribus condescendere, protervias, & contumacias Fratrum humilient. Naturaliter impatientes ad tempus sustineant, errantes corrigant cum compassione, ferventiores plùs debito cohibeant, periculosos sollicitè custodiant, maturos, & idoneos non permittant otiari, non tamen applicent eos ad ea, ad quæ non sunt idonei. Juvenes applicentur ad labores, senes ad exercitationem animi, videlicet ad consilia, orationes, lectiones; Fratres aliorum Conventuum charitativè suscipiant, & necessitatibus provideant, sic agendo in similibus, & dissimilibus modò privatè, modò publicè, modò severè, modò blandè, modò verbis, modò disciplinis, modò pœnis, modò recreationibus, modò per se, modò per alios Fratres discretè agendo, modò negando licentias, modò concedendo. Singulorum profectibus dare debent specialem operam, in aliis verò ad regulas Patris se accommodent.

CAPUT X.

De Officio Magistri Novitiorum.

1. SUPERIOR Monasterii, in quo est Novitiatus præter supradicta de educatione Novitiorum servabit pro conditione sua normam datam Prioribus, ac Superioribus in communi. Magister autem Novitiorum sequentia seriò observabit. Quamprimùm Novitius indutus fuerit doceatur circa omnia illa, quæ spectant ad vitam spiritualem, & interiorem hominis compositionem prout habetur Parte prima de Novitiis educandis, ad quod negotium valdè conducet frequens lectio piorum Auctorum, qui de vitæ spiritualis, & religiosæ profectu ex professo pertractant, deinde doceatur circa ea, quæ spectant ad exteriorem hominis compositionem, videlicet, quomodo debeat loqui, comedere, incedere, dormire, conversari, totumque hominem externum religiosè moderari. Immodestia enim sicut virtuti repugnat, ita modestia facit hominem aptum, & idoneum virtuti recipiendæ. Itaque singulis diebus ratio modestiæ requiratur, neque occultet Novitius, si fortè curiosius inspexerit, velociter incesserit, aut altâ, vel præcipiti voce locutus fuerit, manus parum compositè gesserit, &c. ut paterno more moneri, & corrigi possit.

2. Quilibet ex Novitiis mandet memoriæ rudimenta Doctrinæ Christianæ, & admoneatur, ut diligenter studeat, & sciat, ac notata compendiosè habeat, quæ spectant ad perfectionem Christianam, ejusque gradus, & media, per quæ attingi possit.

3. Quolibet autem Mense unumquemque Novitiorum privatim examinet Magister ad explorandum spiritum religiosum, quem ex hiscè signis faciliùs dignoscet, videlicet an contentus vivat sua vocatione, quas tentationes, turbationes, & contradictiones patiatur, ad quæ peccata, vitia, & passiones propendeat, cui orationi mentali, an vocali plùs vacare possit, an de-

ſolationes, evagationes, ac diſtractiones mentis habeat, & quomodo eis reſiſtat? Quem fructum ex Sacra Communione, examine conſcientiæ, & aliis exercitiis capiat? Num poſt examen præteritum profecerit? Saltem in deſiderio efficaci; quomodo officia ſibi injuncta expediat: quem animum habeat ad injurias perferendas, Crucem Chriſti portandam, quomodo ex aliorum exemplo proficiat? Quomodo ſit affectus ad Fratres, & Superiorem? Quomodo memor præſentiæ Dei? Quomodo anhelet ad amicitiam ejus? Quam exerceat directionem in principio, & medio ſuarum actionum? Quem numerum habeat ſuarum mortificationum? Denique quàm magnifaciat aliquam offenſam Dei, & quomodo eam puniat in ſe, ut veniam obtineat? In his, & ſimilibus punctis inſtruat Novitium Magiſter, vacillantem rectificet, puſillanimem ad labores pro virtute, & Deo tolerandos animet, & ad perfectam reſignationem propriæ voluntatis ad arbitrium Superioris, ac etiam ad contemptum ſui ipſius cohortetur.

4. Porrò pœnitentiæ tales injungi debent, ut pertingant ad ſpiritum, ideò non ſemper aſſignetur Pſalmus, *Miſerere*, aut Seſſio in terra &c. ſed aliqua ſpiritualia adjungantur exterioribus pænis.

CAPUT XI.

De Officio Diſcretorum.

1. DISCRETI Provinciarum, & Conventuum in promovendis negotiis Provinciæ, vel Monaſteriorum plenam poteſtatem habent nomine communitatis in Capitulis, ita quòd totum illud ratum, & fixum ab omnibus haberi debeat, quidquid in Definitorio audita informatione Diſcretorum concluſum, & definitum fuerit, nullam verò præeminentiam in Choro, & Menſa, ſed in ſola diſcretoriali convocatione ſibi uſurpare poterunt.

2. Ad Officium ipsorum pertinet interesse Definitoriis, & Discretoriis, quæ peracta re Sacrâ Matutino tempore, ut plurimùm ad sonum Campanæ fieri debent. Ad ipsos etiam spectat res consultandas proponere, de quibus singuli per Ordinem vota ferant, si quis autem ex Fratribus voluerit aliquid proponere in Definitorio, vel Discretorio, id committat Discreto in scriptis, cujus prudentiam concernit postulata à Patribus maturè, quæ bonum commune Conventuum, aut Ordinis contineant suscipere, & illas querelas acceptare, per quas Ordo detrimentum aliquod pati possit.

3. Caveant autem ne quâ passione, vel affectione inordinata in aliquo accusando, deferendo, vel laudando, ducantur, etiam si de suis Superioribus agatur, & cum redierint ad Provinciam, vel Conventus, nulli omninò referant ea, de quibus à Patre Generali, aut Provinciali pro informatione aliquarum personarum, ac rerum interrogati forsitan fuerint, quod cum magno charitatis dispendio evenire possit.

4. Ad extremum responsa ad postulata sibi commissa communitati suorum Conventuum, vel Provinciæ manu Secretarii subscripta, & sigillo Prioris Generalis, vel Provincialis munita, vel ipsi deferant, vel per alios transmittant. Quod si aliqui electioni, vel consultationi discretoriali absque legitima causa non interfuerint, voce activâ per annum priventur, secretum autem illius convocationis quoad omnia dicta, & proposita omninò servabunt, itidem sub amissione vocis activæ.

CA-

CAPUT XII.

De Officio Supprioris.

1 SIt laudabilis vitæ, qui Superiorem loci adjuvet in regimine Conventûs, maximè quoad disciplinam regularem promovendam, potestatem suam ultrà limites sibi præscriptos à suo Prælato non extendat. Absente Priore in Capitulis hebdomadalibus poterit culpas ordinarias, leves, & manifestas corrigere, graviores autem Priori reservet, nisi enormitas delinquentis id eum facere cogat de consilio duorum Patrum seniorum, dum non tam citò adventus Prioris expectatur, pro quo tempore nihil immutabit, nullum Conventualem extra Monasterium mittet, excepto casu tantæ necessitatis, quæ dilationem non patiatur. In præsentia Superioris loci, eâ jurisdictione utetur super Fratres, quæ sibi fuerit commissa, nulla tamen Capitula cum Conventualibus faciet, nisi in casibus expressis sine licentia sui Prioris, cujus mandatis, & ordinationibus promptè ad exemplum aliorum obsequetur; à lectura quidem mensæ, & servitura, sed non ab hebdomadariatu, & Missis exceptus manebit.

2. Ad Officium ejusdem Supprioris pertinet horis omnibus Divinis nocturnis, & diurnis personaliter adesse, ad puncta, & pausam versuum, unà cum Cantore rigorosè attendere, delinquentes, præmissa admonitione Priori deferre, lectorem in mensa corrigere, pacem, & charitatem inter Fratres conciliare, sensum eorum ad beneplacitum Superioris inflectere, in rebus licitis & honestis pro licentia ad Priorem intercedere. Dissensiones exortas componere, rebellibus, & inobedientibus nullo modo associari, mæstos, & afflictos solari. Cæremoniis Breviarii, Missalis Romani, Rituum Ordinis ad præscriptam dispositionem ipsorum sollicitè invigilare, & ad observationem earum alios inducere, munditiem in Ecclesia, Refectorio, mensa, cubiculis, lectis, & aliis locis per Fratres ad id deputatos procu-

rare,

rare, facta Prælati alios turbantia, quantùm conſcientia permittit, excuſare; veſtimenta, libros, domûs ſuppellectilem, & alia uſui Fratrum conceſſa conſcribere, & ex regiſtro quolibet trimeſtri revidere, & diligenter attendere, ne quid eorum de Conventu efferatur abſque licentia expreſſa Superioris. Prælatum proprium, de negotiis domûs, de ſecretis defectibus Fratrum, de neceſſitatibus, quibus Conventus egeat, informare, ac promptum demùm ſe in obſequiis, diſciplinatum in moribus, hilarem in vultu, affabilem in verbis, facilem in laboribus, & charitativum in omnibus exhibere. Prouti & omnia, quæ accidunt in Conventu cum mutationibus Perſonarum, in libro ad id ſingulariter deputato, qui in ſingulis Conventibus haberi debet, diligenter adnotare.

CAPUT XIII.

De Officio Prædicatorum.

1. PRÆDICATORUM, qui velut lucernæ ardentes non minùs vitæ ſanctitate, quàm ſcientiâ, & eruditione multa cæteros ſuperare debent, vita concordet cum doctrina, ne quod una manu ædificant, alterâ deſtruant.

2. Primò igitur omni ſtudio vivam imaginem innocentiæ, & obſervantiæ regularis, quoad omnia puncta in Conſtitutionibus contenta in ſe exprimant, ut bono exemplo virtutum materiam ſui ſermonis perſuadeant auditoribus.

3. Ipſorum proprium eſt, Sacram Scripturam ſemper præ manibus habere, legere, & quantum fieri poteſt quotidiè aliquid memoriæ mandare, ut cùm opus fuerit, ſi non de verbo ad verbum loca ipſius citare, ſaltem ſenſum verborum, & hiſtoriæ fideliter queant referre; Noverint etiam hiſtorias Eccleſiaſticas, Vitas Sanctorum, & ſententias Doctorum, expoſitionem utriuſque Teſtamenti, & alia his ſimilia, quibus colligendis, & addiſcendis reſiduum temporis, quod ſibi ab Offi-

cio

cio Divino, oratione mentali, & aliis exercitiis Spiritualibus remanſerit, libenter impendant. Nunquam ſine præparatione concionem faciant, ſed priùs ſcripto exarent, ſedulò ruminent, ſæpiùs liment, diligenter circumſtantiis intenti: Quid, ubi, cur, quando, & quomodo loquantur? Ob præmium vitæ æternæ non parcant labori, motivum primum illius ſtatuentes majorem gloriam Dei, & ſalutem animarum; orationibus, jejuniis, & diſciplinis habitaculum Spiritui Sancto in corpore, & in anima præparantes, qui eos doceat omnia loqui, & facere: ne dum aliis verbum veritatis prædicant ipſi reprobi efficiantur.

4. Indulgentias, & miracula incerta pro certis ſub pæna excommunicationis non publicent, materiam ſui ſermonis conditioni Auditorum accommodent. Si moleſtantur ſtrepitu, vel garulitate aliorum, benignè eos commoneant, faciem non deforment, manibus non percutiant, pedibus non calcent, atque omnem inordinatum motum corporis, & clamorem caveant, particulares defectus Clericorum coram populo non arguant. Res incertas, fabulas vanas, & alia, quæ riſum moveant etiam privatim devitent, obſcura, & ſubtilia, exemplis, & ſimilitudinibus declarent, ac concinnum procurent modum ſuæ concionis, ut non ſolâ copiâ verborum aures audientium delectent, ſed & pondere argumentorum animum inſtruant, & affectum moveant ad bonum faciendum, & malum declinandum. Paucitate Auditorum à prædicatione non retrahantur.

5. Iidem dabunt operam apud Superiores, ut in domo habeantur libri varii bonæ ædificationis in Bibliotheca communi, de libris autem eorum uſui conceſſis non ſint valdè avari, ſed concedant indigentibus, prætendant in habitu humilitatem, in moribus honeſtatem, in rebus diſcretionem, in zelo animarum ſalutem, in cibo, & potu ſobrietatem, in agendis maturitatem, ad quæſtiones motas non facilè reſpondeant, ſed præmeditatè, & ſemper ædificatoria dicant, in bonis conſuetudinibus conforment ſe his à quibus illæ conſervantur, prædicent breviter, & diſtinctè, perſonas ne denotent, cùm indè

ſæ-

ſæpiùs pro ædificatione ſequatur ſcandalum, aut turbatio; ne aliquid in concionibus proferant quod vindictam ſapiat, quaſi ſuas, ſuorumque velint proſequi injurias, non verecundentur quidquam prædicare, dummodò ſit proficuum ſaluti animarum, primi eſſe cupiant in celebrandis Miſſis, devotionibus, abſtinentiis, ſilentio, vigiliis, commune mandatum levi ex cauſa non omittant, caveant diſcurſus exteriores, qui poſſint parere ſiniſtram de ſe ſuſpicionem, mentis diſtractionem, ſpiritûs religioſi diſſipationem.

CAPUT XIV.

De Confeſſariis.

1. UT uniformitas noſtrorum etiam in Confeſſionibus ſacramentalibus excipiendis ſine omni reprehenſione obſervetur, nullus ad Confeſſiones præſertim ſæcularium accedat, niſi optimè calleat præſcriptas doctrinas de Sacramento Pænitentiæ adminiſtrando poſitas in Rituali Romano Pauli V. quas unuſquiſque Confeſſarius penes ſe habere debebit; & quidem primò meminerit Confeſſarius ſe Judicis pariter, & Medici perſonam ſuſtinere, ac Divinæ Juſtitiæ ſimul, & Miſericordiæ miniſtrum à Deo conſtitutum eſſe, ut tanquam Arbiter inter Deum, & homines honori Divino, & animarum ſaluti conſulat. Deinde judicare queat diſcernens inter lepram, & lepram, & tanquam peritus Medicus, animarum morbos prudenter curare, & apta cuique remedia applicare ſciat, quantam poteſt ad id maximam ſcientiam, atque prudentiam, tam aſſiduis ad Deum precibus, quàm ex probatis Authoribus cum prudenti conſilio peritorum ſtudeat ſibi comparare.

Omnem demùm hujus Sacramenti adminiſtrationem rectam noſſe ſtudebit; atque in hoc miniſterio ita procedat, ut infra præſcribitur.

2. Sacerdos ad audiendam Confeſſionem vocatus, promptum, facilemque ſe præbeat, ac priuſquam ad audiendum accedat, ſi tempus ſuppetat ad hoc miniſterium rectè, ſanctèque obeundum Divinum auxilium piis precibus implorabit.

3. In Eccleſia, non autem in privatis ædibus Confeſſiones audiat, niſi ex cauſa rationabili, quæ cum inciderit, ſtudeat tamen id decenti, & patenti loco præſtare. Sedes in Eccleſia ad ſacras Confeſſiones excipiendas in patenti conſpicuo, & apto Eccleſiæ loco poſitæ, Crate perforatâ inter pænitentem, & Sacerdotem ſint inſtructæ.

4. Pænitens ſi opus fuerit admoneatur, ut quâ decet humilitate mentis, & habitûs accedat flexis genibus, ſigno Crucis ſe muniat, mox Confeſſarius inquirat de illius ſtatu, niſi aliter notus fuerit, & à quanto tempore ſit confeſſus, & an impoſitam pænitentiam adimpleverit? num ritè, atque integrè aliàs confeſſus fuerit? Num conſcientiam ſuam, ut debet, prius diligenter diſcuſſerit?

5. Quod ſi pænitens aliqua cenſurâ, vel caſu reſervato ſit ligatus, à quo ipſe non poſſit abſolvere, non abſolvat, niſi prius obtentâ facultate, à Superiore illo, cui erunt reſervata. Materiam quoque de reſtitutione, ac contractibus communioribus calleat, ac injuſtis detentoribus abſolutionem neget. Si verò Confeſſarius pro perſonarum qualitate cognoverit pænitentem ignorare fidei Chriſtianæ rudimenta, ſi tempus ſuppetat eum breviter inſtruat de articulis fidei, & aliis ad ſalutem cognitu neceſſariis, & ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut poſtmodùm diligenter addiſcat.

6. Tum pænitens Confeſſionem generalem latinâ, vel vulgari lingua dicat, ſcilicet *Confiteor &c.* & ſaltem utatur his verbis: *Confiteor Deo Omnipotenti, & tibi Pater*; peccata ſua exinde confiteatur, adjuvante quotieſcumque opus fuerit Sacerdote, qui confitentem non reprehendat, niſi finita, ut dicetur, confeſſione, neque interpellabit, niſi cum opus fuerit aliquid melius intelligere, proinde fiduciam ei præbeat, & humaniter ſuggerat, ut omnia peccata ſua ritè, & integrè confiteatur, remotâ ſtultâ illâ quorundam verecundiâ, quâ præditi ſuadente diabolo peccata con-

confiteri non audent; ſi pænitens numerum, ſpecies, & circumſtantias peccatorum explicatu neceſſarias non expreſſerit, eum Sacerdos prudenter interroget, ſed caueat, ne curioſis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præſertim juniores utriuſque ſexûs, vel alios, de eo quod ignorant imprudenter interrogans, ne ſcandalum patiantur, indeque peccare diſcant. Demùm audita Confeſſione perpendens peccatorum, quæ ille admiſit magnitudinem, & multitudinem pro eorum gravitate, ac pænitentis conditione opportunas correptiones, ac admonitiones, prout opus eſſe viderit paterna charitate adhibebit, & ad dolorem, & contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius inſtituendam inducet, remediaque peccatorum tradet. Poſtremò ſalutarem, & convenientem ſatisfactionem quantum ſpiritus, & prudentia ſuggerit injungat habita ratione, ſtatûs, conditionis, ſexûs, & ætatis, item diſpoſitionis pænitentium. Videatque ne pro peccatis gravibus leviſſimas pænitentias imponat, ne ſi fortè peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id verò ante oculos habeat, ut ſatisfactio non ſit tantùm ad novæ vitæ remedium, & infirmitatis medicamentum, ſed etiam ad præteritorum peccatorum caſtigationem. Quare curet quantum fieri poteſt, ut contrarias pænitentias peccatis injungat, veluti avaris eleemoſynas, libidinoſis jejunia, vel alias carnis afflictiones, ſuperbis humilitatis officia, deſidioſis devotionis ſtudia. Rariùs autem, vel ſeriùs confitentibus, vel in peccata facilè recidentibus, utiliſſimum fuerit conſulere, ut ſæpè peccata in menſe, vel certis diebus ſolemnibus confiteantur, & ſi expediat communicent, Pænitentias pecuniarias, ſibi ipſi Confeſſarii non applicent, neque à Pænitentibus quidquam tanquam miniſterii ſui præmium petant, vel accipiant. Videat autem diligenter Sacerdos, quando, & quibus conferenda, vel neganda, vel differenda ſit abſolutio, ne abſolvat eos, qui talis beneficii ſunt incapaces, quales ſunt, qui nulla ſigna dant doloris. Qui odia, aut inimicitias deponere, aut aliena ſi poſſunt reſtituere, aut proximam peccandi occaſionem deſerere, aut alio modo peccata relinquere, & vitam in melius emendare nolunt, aut qui publicum ſcandalum dederunt, niſi publicè ſatisfa-

faciant, & ſcandalum tollant; neque eos etiam abſoluat, quorum peccata ſunt Superioribus reſervata.

7. Si verò quis confiteatur in periculo mortis conſtitutus abſolvendus eſt, ab omnibus peccatis, & cenſuris quamvis reſervatis (ceſſat enim tunc temporis omnis reſervatio) ſed prius ſi poteſt cui debet, ſatisfaciat, & ſi periculum euaſerit, aliqua ratione Superiori à quo aliàs eſſet abſolvendus ſe ſiſtere teneatur, & cum primùm poterit coram eo ſe ſiſtat quidquid debet præſtiturus.

8. Quod ſi inter confitendum, vel etiam antequam incipiat cònfiteri, vox, & loquela ægrum deficiat, nutibus, & ſignis conetur, quoad ejus fieri poterit peccata pænitentis cognoſcere, quibus utcumque cognitis, vel etiam ſi confitendi deſiderium ſive per ſe, ſive per alios oſtenderit, abſolvendus eſt.

Meminerit porrò Sacerdos, ægris non eſſe injungendam gravem, aut laborioſam pænitentiam, ſed tantùm illam, quam ſi convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi aliqua oratione, aut ſatisfactione impoſita, & accepta abſolvantur, prout opus fuerit.

9. Hoc principaliter intendat, ut pænitens ad Deum corde ſincero, ac integro convertatur, undè ante abſolutionem eum inducat, ut ex animo peccata omnia deteſtetur, quatenus ſunt offenſa Dei, & doleat ex animo ſuo, quod aliquando Deo diſplicuerit, cum propoſito efficaci in poſterum ea vitandi ob amorem Dei ſuper omnia diligendi.

C A-

CAPUT XV.

De Officio Sacristæ.

1. SACRISTA debet esse fidelis, gravis, laboriosus, exemplaris, sedatus, & sollicitus de apparatu Ecclesiastico, & ornamentis Altarium. Ante omnia autem habeat curam ut Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum singulis hebdomadis renovetur, ac Sacrarium mundum sit, ac clausum omnimodè, continens semper duodecim hostias consecratas. Deinde singulis diebus vestimenta Sacerdotalia, ut puta albas, casulas disponat pro capacitate Sacristiæ, & numero Patrum. Patres autem non alia vestimenta accipiant, nisi quæ tali modo à Sacrista fuerint exposita. Contra facientes, deferat Superiori, Atria templi, & Sacristiæ claudat, ne ornamenta Altarium, & reliquæ res Sacræ, quæ ipsius custodiæ committuntur portis patentibus pereant.

2. Eleemosynas quocumque modo obvenientes fideliter Superiori tradat, Missas in regestro, seu in tabula Sacristiæ describat, ut ad intentionem Benefactorum de tali Sancto, vel Festo dicantur, vel cantentur, servatis tamen rubricis Missalis Romani; idem diligat decorem domûs Dei, Altaria, Imagines, Sacristiam, Chorum, totam Ecclesiam, Cæmeterium, ab omnibus sordibus, pulveribus, ac telis aranearum expurgando, & omnia vasa Ecclesiæ frequenter lavando per se, aut per Ministros ad id deputatos; Aquam verò, quâ corporalia, purificatoria, vasa sacra, & similia purificauerit in Piscinam sanctam ad hunc finem sub Altari præparatam effundet. Hostias item mundas absque ullis maculis intus, vel extra in decenti vase repositas habebit, vinum purum, & recens, aquam recentem, & mundam, in vasis itidem mundis. Res templi in locis accommodatis servabit, & res sacras, vel benedictas, ne putore, aut tineis consumantur custodiet, & excutiet, & ex eis corrosa digeret in cineres, & eosdem in Piscinam sanctam mittet, speciales Imagines Crucifixi pro Altari-

taribus habebit, tabulas ſubter candelabra, vel papyrum craſſam procurabit. Ædificium, vel reſtaurationem aliquam inconſulto Superiore non attentabit, ipſum concernit ſecundùm morem domorum noſtrarum in magnis ſolemnitatibus decorare floribus, & frondibus, cortinis, aliiſque ornamentis tam templum, quàm Altaria ſecundùm diverſitatem temporum. Veſtes tam Sacerdotales, quàm Altarium variabit juxta rubricas Miſſalis. Deſcribet etiam in Cathalogo affixo ad Lavatorium Sacra celebranda ſuo ordine à Presbyteris. Item cujusvis hebdomadæ feſta, & officia; Sæculares autem, ſpecialiter fæminas nunquam intromittet ad Sacriſtiam, niſi fuerint magnæ familiæ, & de licentia ſui Superioris, Benefactorum nomina qualibet hebdomada in regeſtro conſcripta, Prælato præſentabit, ut is in Capitulo hebdomadali commendet eos orationibus, & Sacrificiis Conventualibus. Advenas Presbyteros ad Altare non admittat niſi patentes ſui Sacerdotii, vel obedientiam Superiorum exhibuerint, tabulam Fratrum pro ſervitiis in templo à Superiore ordinatam, vel approbatam curabit obſervari, & pro legitimè occupatis alios ſubminiſtrare, vigilantiæ impensè vacabit, & ſtatutis horis, pro officio Divino, & Miſſis perſolvendis pulſus campanæ dabit; porrò ad Matutinum, Primam, & Veſperas bis pulſet, ita ut primus pulſus ſit brevis, ſecundus verò tam longus, ut à principio illius poſſint conuenire Fratres de omni loco in quocumque fuerint ad Eccleſiam; ſpatium verò quod eſt inter duo ſigna, debet eſſe tam prolixum, ut de neceſſitatibus ſuis valeant ſe expedire Fratres, ſicut & pulſus ipſe ad alias horas. Ut autem ſuo tempore pulſetur, habeat horologium cum excitatorio benè ordinatum; manè, meridiè, & Veſperi pulſum, qui vulgò dicitur pro ſalutatione Angelica non negligat. Demùm poſt examen conſcientiæ ante cubitum, faciat per tres ictus campanæ, ter pulſum ad orationem pro Defunctis. Obligationes perpetuæ Miſſarum, Officiorum, & Anniverſariorum illius Eccleſiæ, nec non caſus Bullæ Cœnæ Domini, & alii Ordinariis reſervati in tabula aliqua deſcribantur, & in patenti loco affigantur, quorum omnium perfectam notitiam tenetur habere, ut alios inſtruat, dum fuerit neceſſe.

3. Theſauri etiam Eccleſiæ, & omnium paramentorum illius

in

in auro, argento, casulis, pluvialibus, & his similibus, duo sint inventaria, unum deponetur in arca, in qua privilegia, & cæteræ Scripturæ Conventûs asservantur, juxta quod Visitator rationem faciet cum Sacrista. Alterum sit penes Sacristam, in quo inscribet ea omnia, quæ fuerunt industria ejus comparata, vel liberalitate Benefactorum donata. Ipse autem laboret, ut apparatus Ecclesiæ sub tempus regiminis ipsius augeatur, & non diminuatur, omnibus affabilem se exhibeat, omnibus æquali affectu sua obsequia impendat, cum Sæcularibus specialiter familiæ nobilioris benignè, & humiliter agat, & prompta suorum obsequiorum alacritate piis desideriis eorum satisfacere, ac demùm gratiam Benefactorum Ecclesiæ conciliare satagat.

4. Ipsius est procurare lumen in Dormitorio, Refectorio tempore hyemis tenebroso, similiter dum Fratres vadunt ad Matutinum, ad Processiones, præsertim Corporis Christi, & Purificationis Beatæ Mariæ Virginis, candelas Fratribus subministrare, carbones in parellam congerere in frigoribus.

5. Præter alia requisita templi, & Altarium, habeat oleum infirmorum pro danda extrema Unctione Fratribus infirmis, quod decenter in vase argenteo asservet in Sacrario, Sepulturam extraneis non concedat, nisi ad consensum Prælati, tempore verò suæ mutationis Successori juxta Inventarium in præsentia duorum Fratrum reddat, Thesaurum, ac omnia paramenta Ecclesiæ, quorum Inventarium unum in Arca Conventûs reponi, alterum autem novo Sacristæ tradi debet subscriptum utrumque ab iis, qui fuerunt præsentes à Priore deputati.

CA-

CAPUT XVI.

De Officio Rectoris Chori.

1. AD officium Cantoris pertinet optimè callere rubricas Missalis, & Breviarii Romani, cantum, & accentum Ordinis, ut juxta præscriptum illius dirigat Chorum, quod si fuerint cantus novi, & difficiles, maximè ubi est usus musicæ figuratæ convocet horâ recreationis post prandium omnes Fratres, & Presbyteros Musicos, cui omninò obtemperare debent, quocumque tempore vocantur ad cantum sub pœna arbitraria Superioris ad probandum, nè in publico loco symphoniæ confusionem faciant. Idem attendet ad Festa majora, & minora, Antiphonas duplicandas, puncta inter Officium Divinum recitandum, vel cantandum servanda, & festinantes reprimat, & ad æqualem cursum cum aliis coarctet.

2. Si verò necessitas exiget, habeat Succentorem, qui eum in cantu adjuvet, & Fratres juniores quolibet die post prandium Choralem cantum, & accentum Ordinis doceat.

3. Idem Cantor curabit apud Superiorem, vt libri benè correcti, & sufficientes quoad Chorum habeantur, attendens quomodo in pulpitum apponantur, quomodo recondantur, quando, & quale *Kyrie eleison*, *Gloria in excelsis*, *Offertorium*, *Sanctus*, & his similia debeant cantari, corrigendo errores in Choro non solùm quoad cantum, & accentum, sed etiam quoad genuflexiones, & inclinationes tempore Officij Divini contingentes in absentia Superioris, negligentes quosvis, multomagis protervos, & contemptores suæ admonitionis deferat Prælato, aut ejus Vicesgerenti.

4. Denique dum tardè surgitur ad Matutinum sive ex errore, sive ex negligentia id contingat, Superiorem commoneat, ut suo tempore hoc, & alias horas canonicas persolvi faciat. Anniversaria, Capitula, Missas celebrandas Fratribus significet, certificatus à Sacrista.

CA-

CAPUT XVII.

De Officio minoris Collegæ destinati ad obsequium Patris Generalis, vel Provincialis.

1. MINOR Collega destinatus obsequio Patris Generalis ordinariè ex Presbyteris ad hoc munus assumi debet, qui sobrietatem, pudicitiam, agilitatem, vigilantiam, & pietatem maximè colat. Et licet interdum Choro, & aliis officiis propter occupationes communes, & assistentiam Prioris Generalis interesse non possit, non tamen Sacrificium Missæ, & meditationem absoluto Divino Officio intermittat.

2. Ad officium minoris Collegæ pertinet visa, & audita Secretario communicare, nec de facili omnia tanquam vera, & indubitata eidem deferat; circa vestes, libros, sigilla officii, sarcinas utriusque, & alia ad officium pertinentia attendat, ut omnia sint integra, & munda.

3. Denique, quæ audierit à Patre Generali, vel Provinciali, & Secretario, profundo silentio celet; hospitium commodum, & honestum in itinere quærat, & omnia in promptu habeat, quæ ad usum quotidianum requiruntur. Eadem de Collega minore destinato ad obsequium Provincialis commendantur.

CAPUT XVIII.

De Hebdomadario.

1. OFFICIUM Hebdomadarii principale eſt, Miſſam Conventualem cantare, aut legere, & pro toto Conventu apud Deum interpellare. Diligenter advertat, nè in Officio Divino tam ad Altare, quàm in Choro errores aliquos committat, ſed ante primas Veſperas, & alias horas prævideat omnia officia, Capitula, Orationes, Evangelia cum Homiliis, & his ſimilia ad evitandam confuſionem.

2. Ejuſdem Officii eſt clara voce, & intelligibili aperto capite (facto ſigno Crucis) ſequentia incipere, & intonare. In Matutinis: *Domine labia mea aperies &c.* In aliis horis: *Deus in adjutorium &c.* Totumque id faciet, quod in Miſſali, & Breviario Romano præſcribitur.

3. Memoriæ ſuæ non confidat, ſed omnia ut abſolutiones, Capitula, & alia quævis ex libro dicat.

4. Ad eundem ſpectat, niſi tunc Prælatus ipſe celebrantem agat, incenſare Altaria in Feſtis ſolemnioribus juxta Ritualia Eccleſiarum. In fine cujuſvis lecturæ vocem aliquantulum extollat, & ultimas ſyllabas protrahat, ut cognoſcatur finiviſſe.

5. Completo Divino Officio libros claudat, & det Acolytho, vel Clerico, qui eos reponat in locis ſuis. Primus ingrediatur, & ultimus exeat Choro; ſequenti autem hebdomada ipſius erit, primam Miſſam celebrare, vel cantare, tertia hebdomadâ celebrabit Miſſas juxta ordinationem Superioris, ac conſuetudinem locorum.

CA-

CAPUT XIX.

De Lectore Chori, & Mensæ.

1. IN omni lectione specialiter in iis, quæ cantari, vel intonari debebunt sive fuerint Evangelia, sive Epistolæ, Capitula, Orationes, & his similia, diligenter invigilent, & attendant Lectores, ut verba singula proferant distinctè, & clarè, non præcipitanter, ut ab omnibus audiri, & intelligi possint, & ne confundantur, tempestivè omnia prævideant, si quæ ignoraverint interrogent, præsertim à Suppriore, & Cantore. In Matutinis precibus, lectiones, Fratres juniores saltem Clerici absolvant, Homilias Hebdomadarii Patres, lectiones quando sunt cantandæ à junioribus incipiendo cantabuntur, ultimam Hebdomadarius absolvet.

2. Quicumque habuerit hoc officium Lectoris in Choro, vel alibi in Conventu ex libro manibus positis punctatim cum mora, seu pausâ, sonora voce, mediocri tamen; distinctè leget, dum petit benedictionem, stans profundam faciet inclinationem, obvertendo priùs faciem ad Altare, & posteà ad Hebdomadarium, nec unquam incipiet lectionem antequam omnes in suis locis sedeant, & omnis strepitus cesset. Interim Superior loci, vel Vicesgerens ipsius attendat, ne quo tumultu auditus aliorum inquietetur.

3. Lector Mensæ, libros pro lectione convenienti horâ ante Mensam, apertos habeat, quando leget attendat, in quo emendetur, & emendatus assurgendo repetat cum omni humilitate, tam diù donec corrigat errorem. Tandem ad signum Prælati finiet lectionem, dicendo: *Tu autem Domine &c.* ut & in collatione vespertina.

4. Cum autem librum incipiet legere præmittat titulum libri, videlicet Caput primum Numerorum, Levitici, *&c.* Si autem

à medio Capituli erit legendum, tum dicat continuatio Capitis de Pænitentia, de Prudentia, &c.

5. Lectiones peculiares pro Festis assignentur à Superiore. Quando extranei aderunt Mensæ designentur Lectores magis idonei, quod observetur etiam in aliis actionibus Ecclesiasticis publicis.

CAPUT XX.

De Officio Procuratoris Conventûs.

1. OMNES Conventus Ordinis nostri habebunt Provisorem unum de medio Fratrum prudentem, temperantem, quietum, non pigrum, nec avarum, qui sit bonæ famæ, & laudabilis vitæ, ejus officii est inquirere diligenter, quid desit Conventui, quoad victum, & amictum Fratribus administrandum, ut tempestivè proprio studio necessitatibus communibus provideat in futura tempora; Subditorum Sæcularium, sive rusticorum, querelas libenter audiat, causas eorum nunquam sine præsentia sui Prælati judicet, nisi ipse aliud ordinet, nec facilè relatis eorum credat, & non nisi auditis partibus Superiorem de contentione eorum informet, ut justa decernat; caveat etiam ne eos insolitis pænis, & oneribus aggravet, ne plus uni, quàm alteri faveat, sit præterea sollicitus de reparatione stillicidiorum Ecclesiæ, & Conventûs, attendat ad culturam, & seminaturam agrorum, sæpiùs cum socio visitet bona Conventûs, ne aliquid detrimenti per negligentiam ipsius Monasterium patiatur.

2. Singulis mensibus rationem exigat ab Officialibus Villarum, Prædiorum, juxta Inventarium rerum mobilium, & immobilium; ipse autem omnes proventus, quacumque viâ, & modo Conventui per manus ejus obvenientes Superiori, aut Depositario fideliter tradat, in quem finem habeat librum sui

Offi-

Officii, in quo exactè describat omnes perceptas, impensas, & debita activa, & passiva, nunquam verò ipse debita contrahat sine expressa licentia Prælati sub pæna carcerum unius hebdomadæ in pane, & aqua.

3. Noverit itidem omnes agros, vineas, prata, piscinas, Sylvas, & his similia cum limitibus eorum descriptis, ut Superiorem de periculo damni, si quod eis immineat tempestivè præmoneat.

4. Et quamvis exemplo Marthæ, cujus Officium gerit, erga multa debeat esse sollicitus pro utilitate Conventûs, tamen rigorem Monasticæ vitæ, & ordinarias mortificationes, silentium, & solitudinem Cellæ non subterfugiat, sed ad eam, sicuti ad portum salutis suæ securum revertatur, dum negotia Conventûs permittunt, ut cum aliis orando, legendo, meditando, evagationes mentis expellat, quas ipsi cura rerum temporalium ingesserat. Quod si fuerit Presbyter, singulis diebus quantùm fieri poterit, Sacrum per se absolvat, vel adminùs audiat, antequam è Monasterio ad negotia peragenda exeat.

5. Nullo modo cum personis externis contra decentiam status religiosi negotiari præsumat.

6. Ad ejusdem Procuratoris curam pertinet familia Conventûs, nè quempiam sine commendatione aliorum de vita, & conversatione honesta suscipiat. Cogat omnes ad audiendam concionem, ad Sacrum diebus Dominicis, & Festivis, solemnioribus autem Festis etiam ad Confessionem, & Sacram Communionem. Sæpiùs de vita, & moribus ipsorum inquirat, & singulos doceat, ut omnes Fratres etiam Conversos cum omni reverentiâ & modestiâ alloquantur, nec omittant communia obsequia Conventûs, propter particularia servitia Fratrum, mercedem itidem debitam habeant suo tempore, & vestes honestas in colore, & factura juxta staturam uniuscujusque. Quando verò aliquis erit dimittendus fiat id cum plena satisfactione, ut non cum infamia, sed cum commendatione Monasterii discedat, aliàs ipse propter mercedem injustè detentam à Confessario absolvi non poterit.

CA-

CAPUT XXI.

De Infirmaria, Infirmario, & Infirmis.

1. VALETUDINARIUM in singulis Conventibus, certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero quoad fieri potest commodissimum esse possit cum suis Officinis, Apotheca Aromataria, ac suppellectili necessaria, atque cum Imaginibus ad devotionem, & patientiam commoventibus. Huic sit contiguum Oratorium pro Missa ab ægrotis audienda, vel celebranda.

2. Frater, vel Superior si per ejus culpam, vel negligentiam Fratrem aliquem mori contigerit, vel si absque Sacramentis, & Religiosis auxiliis, ac assistentiâ decesserit præter pænas à Jure, aut à Constitutionibus Apostolicis statutas, pænis etiam culpæ gravis, arbitrio Generalis, vel Provincialis juxta culpæ, & negligentiæ qualitatem puniantur.

3. Omnes proinde Superiores sufficientem provisionem, & diligentem curam circa Infirmos cujuscumque qualitatis fuerint, habeant, si Infirmus domi non possit habere Medicum mittatur cum socio ad talem locum, ubi de consilio Medici recuperet sanitatem, dummodò periculum majoris infirmitatis non præpediat iter, in quo casu provideat de Medico, vel Chirurgo Superior. Infirmi in principio infirmitatis statim confiteantur, & communicent, solita jejunia non debent frangere, nisi ob gravem infirmitatem. Cura talium Infirmorum committatur alicui Fratri charitativo timenti Deum, & potenti ad sufferendas molestias Infirmorum, sit idem compassivus in eorum necessitatibus, affabilis in verbis, providus, & discretus in procurandis, custodiendis, ministrandis omnibus necessariis, nec nimis parcus, nec prodigus in distribuendis.

4. Ad

4. Ad officium ejus pertinet habere curam omnium, quæ ad infirmariam, & infirmos pertinent, & sine defectu aliquo providere tempestivè ea omnia, quibus obvenientibus casibus ordinariis, vel extra ordinariis possit subvenire. Undè dum quempiam ex Fratribus in templo, vel Refectorio horis debitis viderit non adesse, advertat num aliquâ infirmitate detineatur, ac Superiorem certificet; casu, quo multi Infirmi diversis morbis in Infirmariis detinerentur, habeat Coadjutorem ex mandato Superioris, morbo languentibus semper servitor assistat.

5. Nullus Religiosorum intromittet se in officium Medici, vel Chirurgi, exceptis iis, qui eam artem ante ingressum Religionis in Sæculo exercuerunt, quibus poterit Pater Generalis, vel Provincialis cum Definitoribus eam licentiam concedere, dummodò non interveniat abscissio alicujus membri, neque adustio, excepto casu extremæ necessitatis. Presbyteris, & Clericis, qui cum altero poterunt horas canonicas recitare socius assignetur. Superior sæpiùs visitet Infirmos, maximè periculoso, & gravi morbo laborantes, exhortando eos ad patientiam, contritionem peccatorum, ad Sacramentum Extremæ Unctionis, verbis blandis, & devotis; si verò aliquis Infirmus phrænesi, aut alia aliqua ex causa ratione privetur, & minùs decentia verba, aut signa faceret, quàm conveniat, Superior destinabit paucos, & certos, maximè eos, ad quos habebat confidentiam, ut cum eo conversentur.

6. Infirmi etiam procurent colligere fructum spiritualem ex infirmitatibus corporis. Interiorem patientiam exteriori comprobando, ut verba sacrosancta *Jesus*, *Maria*, nec non alia bonæ ædificationis semper in ore habeant, caventes maximè ne impatientiæ, præsumptionis, aut desperationis, vel infidelitatis laqueis à dæmone irretiantur.

7. Superior habitâ informatione Infirmarii providebit ea omnia, quæ fuerint necessaria ad curam Infirmorum, etiamsi propter defectum domûs, calices, vel quidpiam aliud esset oppignorandum, maximè si infirmitas naturalis fuerit, vel contracta non ex vitio, vel pravâ consuetudine Infirmi. Infirmi autem non debent esse importuni, nec molesti suo Servitori, sed

pro-

provisione factâ, ex patrimonio Christi sint contenti, uti decet pauperes. Infirmarius loquatur modestè, ne Infirmos molestet. Qui ex Infirmis molestus esset aliis, vel Infirmario, aut quidpiam dignum pœnâ faceret, Superior pro tunc reprehendat eum, pœnam verò dissimulet, & suo tempore delinquenti imponat. Ante Completorium, vel post detur Infirmis communis absolutio quotidiè cum aspersione aquæ benedictæ.

8. Dum aliquis ex Infirmis unius Conventûs ad alium mittitur pro faciliori remedio sanitatis, Superior Infirmi subditi sui, omnes sumptus debet facere, & illi Conventui totum restituere quidquid pro Subdito illius Infirmi expendit.

9. Qui ex Superioribus negligentes fuerint in visitandis Infirmis sui Conventûs, vel per negligentiam non providerint Infirmariam, & alia pertinentia ad curam Infirmi, moneantur à Fratribus per Seniorem, quod si se non emendaverint, deferantur ad Patrem Generalem, vel Provincialem, ut acrius reprehendantur in præsentia omnium. Quod si nec tunc se emendaverint, & convicti fuerint, officio suo priventur, quo casu informatio erit requirenda ab Infirmario, & aliquibus Infirmis, tam præteritis, quam præsentibus. Quod si Prior Provincialis, aut quispiam alius Visitator vices ejus gerens convictum de tali negligentia ab officio Prælationis non dimoveret, in Capitulo per Definitorium gravius puniatur.

CAPUT XXII.

De Fratribus Agonizantibus.

1. MORBO ingravescente Infirmus ex mandato Superioris inquiratur diligenter, an teneatur ad restitutionem bonorum, aut famæ? vel an habeat aliquam rem penes se sine scitu Superioris? posteà curet Superior, ut Infirmus eliciat actus Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, finitaque super illum interrogatione ex Rituali Romano, alia faciat pro dispositione subjecti; cùm Infirmus fue-

fuerit in extremis, de die, & nocte habeat ſemper cuſtodes Fratres, quem univerſus Conventus orationibus, & Sacrificiis conabitur adjuvare: Superior autem deſtinabit certos Patres, qui aſſiſtant animæ ſuæ tranſituræ ad patriam, obſervantes præſcripta in Rituali Romano.

2. Si aliquis ex Religioſis, aut Familia Conventûs per negligentiam Superioris moreretur ſine Sacramentis, ſine ulla diſpenſatione Superior talis privetur ſuo officio, & inhabilis denuncietur ad omnes dignitates. In ultimo articulo vitæ Infirmi, ad ſonum campanæ datum per Infirmarium omnes ſine mora, & expectatione quocumque tempore evenerit ad Infirmariam conveniant, ibi cum omni devotione officium præſcriptum recitent pro commendanda anima Agonizantis. Tum per Superiorem abſolutio plenaria Agonizanti ex ſpeciali conceſſione felicis recordationis Martini V. detur.

ABSOLUTIO GENERALIS

Pro Agonizantibus

Ex antiquo Ordinis noſtri Breviario.

DICATUR à Circumſtantibus *Confiteor &c.* poſt quod Superior ſubjungat, *Miſereatur tui Omnipotens Deus &c.* ℟. Amen. *Indulgentiam abſolutionem &c.* ℟. Amen.

Dominus noſter Jeſus Chriſtus per ſuam piiſſimam miſericordiam, & per merita ſuæ digniſſimæ Paſſionis te abſolvat: & Ego authoritate ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, & Beatorum Apoſtolorum ejus Petri, & Pauli, ac authoritate Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſpecialiter Ordini noſtro, & ſingulis Fratribus ejus conceſſa, abſolvo te ab omni ſententia excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, à tranſgreſſione, & negligentia Divinorum præceptorum,

ac ſalubrium ſtatutorum Sanctorum Patrum, Eccleſiæ Dei, nec non Regulæ, & Conſtitutionum Ordinis tui: Et reſtituo te Sacramentis Sanctæ Matris Eccleſiæ, & reintegro te unitati ejuſdem Eccleſiæ: do, & concedo tibi plenam remiſſionem, & indulgentiam peccatorum tuorum, & pœnarum, vigore indulgentiarum, quæ Ordini noſtro fuerunt conceſſæ, quibus pro iiſdem peccatis obnoxius exiſtis, de quibus confeſſus fuiſti, & velles confiteri, ſi eorum memoriam haberes; quantum claves ejuſdem Eccleſiæ ſe extendunt, & gratum ſuerit in oculis Divinæ Majeſtatis: quam remiſſionem, & gratiam Romani Pontifices cenſuerunt interdum per ſpeciale Privilegium perſonis aliquibus impertiri. Quæ quidem remiſſio ſit tibi in augmentum virtutis, & gratiæ, & in acquiſitionem immediatè poſt tuum tranſitum gloriæ æternæ. In nomine Patris, & Filii, ✝ & Spiritûs Sancti. ℟. Amen.

Alia Abſolutio Communis.

DIcatur ut ſupra ab Infirmo *Confiteor &c.* poſt quod ſubjungat Confeſſarius. *Miſereatur tui Omnipotens Deus &c.* ℟. *Amen. Indulgentiam abſolutionem &c.* ℟. *Amen.*

Dominus noſter Jeſus Chriſtus, per ſuam piiſſimam miſericordiam, & merita ſuæ digniſſimæ Paſſionis te abſolvat: & ego authoritate ejuſdem Domini noſtri Jeſu Chriſti, & authoritate Apoſtolorum ejus Petri, & Pauli, nec non authoritate Sacerdotali, quâ ſungor, abſolvo te ab omnibus peccatis tuis, Deo, & mihi modò confeſſis, oblitis, & à circumſtantiis eorundem: qualiter, & quotieſcumque Dominum Deum Creatorem tuum offendiſti, & animam tuam maculaſti; ut ſis abſolutus coram Deo, & Sanctis Angelis ejus. In nomine Patris, & Filii, ✝ & Spiritus Sancti. ℟. Amen.

Quod ſi iſta pœnitentia per me injuncta non eſſet ſufficiens, aut condigna, ſuppleant merita Paſſionis Domini noſtri Jeſu Chriſti, & merita Glorioſiſſimæ Virginis Mariæ, nec non labor, & rigor Ordinis, patientia in adverſis, humilitas iſtius Sanctiſſi-

mæ

mæ Confeſſionis, & omnia bona opera, quæ feciſti, aut quæ proponis facere in ſancta Religione ſint tibi in remiſſionem peccatorum tuorum, & augmentum Divinæ gratiæ. ℟. Amen.

Poſt utramque hanc abſolutionem addat Superior, vel Confeſſarius. Quod ſi hac vice non deceſſeris, reſervo tibi hanc gratiam uſque ad extremum mortis tuæ articulum. Paſſio Domini noſtri Jeſu Chriſti &c. ℟. Amen.

Dominus cuſtodiat introitum tuum, & exitum tuum, ſitque Protector tuus, & Defenſor vitæ, ac mortis tuæ. ℟. Amen.

3. Ubi verò ſpiritus à corpore erit ſeparatus, mortuus induatur per perſonas ad id deſtinatas, habitu, ſcapulari, capucio, præcinctus cingulo, & coopertus cappâ, ſic indutus deportetur ad locum deſtinatum, ubi ponentur candelæ accenſæ cum Cruce, & aqua benedicta, & tunc Superior diſtribuet tempus Conventualibus, quorum bini ſuis horis Pſalterium recitent pro defuncto cum *Requiem æternam &c.* uſque ad horam ſuæ ſepulturæ. Quod ſi quiſpiam moriatur ſubitanea morte ante decurſum vigintiquatuor horarum nequaquam ſepeliatur, interim per Superiorem commendetur anima ipſius Fratribus; ut autem juxta præſcriptum Conſtitutionum ſatisfiat obligationi, obitus defuncti quanto citiùs Conventibus Provinciæ, aliiſque per Superiorem intimetur.

4. Statuimus etiam, ut in Eccleſiis noſtris ſeparata ſepulchra procurentur, in quibus nonniſi magni Benefactores, & Fundatores cum Fratribus deponantur.

5. Res demortui Fratris cedant illi Monaſterio, de cujus fuerat reſidentia ad uſum ei conceſſæ, exceptis veſtibus; quæ poterunt Veſtiario applicari illius Conventûs, in quo eum mors deprehenderit. Item exceptis rebus Prioris Generalis, vel Provincialis, quæ ad officium Succeſſoris pertineant. Idem judicium erit de rebus fugitivorum, condemnatorum ad carceres perpetuos, quod defunctorum.

CAPUT XXIII.

De Receptione Hospitum.

1. QUILIBET Superior Ordinis nostri unum ex Patribus designet, bonis moribus præditum, promptum, & diligentem in servitiis, prudentem in loquela, qui Fratres hospites excipiat, & religiosè sciat se accommodare omnibus, poterit, & Socium habere dum frequentia hospitum id exiget. Porrò hospitium commune quilibet Conventus habeat separatum quantum fieri poterit à Dormitorio Fratrum; in eodem hospitio sint lecti honesti secundùm paupertatem Religiosam, si hospites tardè venerint Præfectus hospitii procurabit ex communi Conventûs dispensâ, & cellario mensam prout Superior ordinaverit; Fratres hospites non discurrant per aliorum Cellas contenti hospitio sibi assignato, & si venerint tempore silentii cum nullo alio loquantur, nisi cum eo, qui fuerit destinatus ad servitium eorum, idque voce submissa.

2. Ad officium Præfecti hospitii pertinet attendere ne quid minùs indecorum, & dissolutum fiat in hospitio, & de his omnibus Superiorem reddet certiorem. Fratres hospites ubi pervenerint ad aliquod Monasterium, exhibeant obedientiam sui Superioris in scriptis expressam Prælato illius Conventûs, & tum per tres dies liberi à Choro, charitativè tractentur, quibus elapsis, subeant onera Conventûs cum aliis ibidem residentibus, nisi negotia aliqua habeant commissa, quæ longiori tempore indigeant. Si sine litteris obedientialibus venerint, detineantur usque ad informationem sui Superioris. Fratres autem hospites sub obedientia Superioris domûs manebunt, & cum Socio deputato ad negotia conficienda mittentur.

3. Prætereà nullus Religiosorum nostrorum cujuscumque dignitatis audeat dormire extra Conventum in iis locis, ubi

Mo-

Monasterium habetur sub pœna carcerum per tres dies in pane, & aqua. Quod si aliquid tale committeret, quod meretur pœnam, damus plenam potestatem Superiori, ut in eum animadvertat secundùm præscripta Constitutionum, non secùs acsi suus subditus esset; si verò Superior non posset absque scandalo pœnitentiam imponere, tum claram, & plenam informationem ipsius legitimo Superiori, vel ipsi Provinciali cum omnibus circumstantiis factum delinquentis aggravantibus transmittat. Homicidæ verò, & alii fugientes ad Claustra nostra propter securitatem vitæ, quantò citiùs expediantur, nec ultra quinque dies detineantur, (ita tamen, ut loci immunitas, & libertas Ecclesiæ non lædatur) nisi per Justitiam, vel Inimicos quærantur, quo casu Superior de consilio aliquot Patrum poterit ipsos celare, dummodò serventur in loco totaliter à Religiosis remoto, ne ullus eos alloquatur sine speciali licentia Superioris.

4. Venientibus de longa via Fratribus pro consuetudine pedes laventur, sine dispendio disciplinæ Religiosæ, à Fratribus, quos Superior destinabit, & dicantur sequentes preces alternatim. In primis:

*Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.*

*Ut cognoscamus in terra viam tuam: * in omnibus gentibus salutare tuum.*

*Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.*

*Lætentur, & exultent gentes: * quoniam judicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.*

*Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes: * terra dedit fructum suum.*

*Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ.*

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

*Ecce quàm bonum, & quàm jucundum: * habitare fratres in unum.*

*Sicut unguentum in capite: * quod descendit in Barbam, Barbam Aaron.*

Quod

*Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.*

*Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem: * & vitam usque in sæculum.*

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

*ECce nunc benedicite Dominum: * omnes servi Domini.*

*Qui statis in domo Domini: * in atriis domûs Dei nostri.*

*In noctibus extollite manus vestras in sancta: * & benedicite Dominum.*

*Benedicat te Dominus ex Sion: * qui fecit cælum, & terram.*

Gloria Patri &c. Sicut erat &c.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster &c.

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*

℟. *Sed libera nos à malo.*

℣. *Suscepimus Deus misericordiam tuam.*

℟. *In medio templi tui.*

℣. *Tu mandasti.*

℟. *Mandata tua custodiri nimis.*

℣. *Tu lavasti pedes Discipulorum tuorum.*

℟. *Opera manuum tuarum ne despicias.*

℣. *Domine exaudi orationem meam.*

℟. *Et clamor meus ad te veniat.*

℣. *Dominus vobiscum.*

℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

ADesto Domine servitutis nostræ officio, qui pedes Apostolorum tuorum lavare dignatus es, ne despicias opera mandatorum tuorum, quæ nobis retinenda præcepisti; ut sicut hìc exteriora abluuntur inquinamenta, sic ante te omnium nostrûm laventur peccata. Qui vivis &c.

Oremus.

DEus, qui Apostolorum tuorum pedes abluens, piique affectûs nobis exemplum præbens charitatis mandatum dedisti, tribue

hue quæsumus; ut obsequiis mandatorum tuorum parentes, de tuo sine fine lætemur aspectu.

OMnipotens sempiterne Deus da nobis fidei, spei, & charitatis augmentum, & ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis. Per Dominum nostrum Jesum Christum &c. ℟. *Amen.*

CAPUT XXIV.

De Officio Bibliothecarii.

1. HABEAT Bibliothecarius Catalogum Librorum omnium ordinatè descriptum, quos etiam bona dispositione in suis locis collocet. Ut in alio loco sint Theologi, Scholastici, Mystici, Concionatores, Casistæ, & in alio Philosophi, Historici, Politici, Rhetores, & alii prophani; ex Indice Librorum prohibitorum discat, qui sint libri, vel suspensi, vel prohibiti, & circa eos servet Decreta Sacræ Congregationis Indicis.

2. Nemini extra Conventum sub privatione vocis activæ, & Passivæ ad duos annos ullum librum ex Bibliotheca concedat sine licentia expressa Prælati, cui rigorosè præcipitur sub pæna proprietariorum ne audeat sine consensu sui Conventûs quosvis libros Bibliothecæ donare, vendere, alienare, vel oppignorare; eidem pænæ ii subjacebunt, qui libros quovis modo acquisitos alienare præsumpserint sine expressa licentia Superioris, quam non debebit concedere, nisi in gravi necessitate, vel evidenti commodo, si scilicet illi vendantur, ut minùs necessarii, & alii magis utiles eadem pecuniâ comparentur. Authores talium alienationum, libros sine licentia Superioris alienatos à Possessoribus malæ fidei recuperabunt, aliàs non absolvendi à Confessariis.

3. Et ut Libri Conventûs ab aliis dignoscantur, Bibliothecarius in primo folio cujusvis Libri faciet inscriptionem talem. Iste liber est N. Conventûs Ordinis Eremitarum Sancti Pauli primi Ere-

Eremitæ, quem dedit, vel comparavit talis N. Extranei ad Bibliothecam non admittantur ſine licentia Prælati, nec ſoli relinquantur ſub pæna diſciplinæ pro qualibet vice; Fratres accipientes aliquos libros ex Bibliotheca propriâ manu ſe ſubſcribant in Regeſtro Bibliothecæ, quo die, & quos Libros acceperint: primâ hebdomadâ poſt Paſcha Librorum dabit rationem Superiori juxta Inventarium Bibliothecæ: id ipſum faciet, dum alter in locum ejus ſuccedet. Quod ſi cui externo aliquos Libros ad uſum conceſſerit de conſenſu Superioris, ſtatim ſcribat in regeſtro diem, perſonam, & tempus, quo liber ſit reddendus; manuſcripta ſi ſint magnorum virorum in loco ſeparato, & convenienti reponantur.

4. Libros, qui rarò aperiri ſolent ſæpiùs purget, & moveat, munditiem in Bibliotheca obſervet, videatque ne aliquibus ſtillicidiis, aut putore loci conſumantur. Superiori loci quotannis in memoriam revocet augmentum Bibliothecæ, cætera quæ ad libros ſpectant, agat cum conſilio Supprioris.

CAPUT XXV.

De Janitore.

1. AD ſonum campanæ Janitor ſit ſollicitus, nec priùs aperiat portam, antequàm per feneſtram videat qualitatem perſonæ venientis, quæ ſi fuerit ejus conditionis, ut non requirat intromiſſionem per feneſtram portæ expediatur modeſtè.

2. Si ex Fratribus aliquis tempore Divini Officii dum dicitur in Choro, tempore Capituli, prandii, aut cænæ, aut etiam ſilentii ad portam vocabitur, nunquam petat licentiam à Superiore pro illo vocando, niſi fuerit urgens neceſſitas. Quòd ſi aliqua fuerit perſona gravis, aut Religioſa cum alacritate, & reverentiâ ad interiorem ambitum Monaſterii, vel aliquem locum honeſtum intromittatur, & ſine mora ſignificet Superiori.

3. Superiores nec faciles ſint ad dandam licentiam introdu-

cen-

cendi Sæculares inter clauſtra Monaſterii, nec ducantur ad hortos Conventûs, multò minùs per totum clauſtrum niſi ſint magni viri.

4. Portæ, & Januæ Monaſterii ſuperfluæ non permittantur, ut in omnibus quieti Fratrum conſulatur, & fama illorum integra apud omnes permaneat; poſt datum ſignum pro ſilentio immediatè porta Monaſterii claudatur, & claves referantur ad Superiorem, in cujus cella ſub cuſtodia debent ſervari tota nocte, niſi aliqua cauſa rationabilis aliud ſuaſerit; quandoque Superior cum Socio videat, an facta ſit firmiter Monaſterii pro nocte clauſura?

5. Porrò Superior loci qui fuerit negligens in ſervanda clauſura portæ, nec ſufficientem Janitorem providerit, in prima viſitatione reprehendatur: in ſecunda officio ſuo privetur; cum fuerit ad menſam Portarius, poterunt etiam Presbyteri ad cuſtodiam portæ in ſignum humilitatis exercendæ deſtinari.

Finito prandio ordinarius Janitor diſtribuet eleemoſynam pauperibus pro poſſibilitate domûs habendo compaſſionem ſupra magis indigentes.

6. Superior curabit attendi, ne familia nocturnis horis vacet compotationi, aut aliis levitatibus parum decentibus, ſcandaloſos faciat dimitti, videat ne aliquis ex Fratribus indiſcretè habens lumen in cella præbeat anſam incendio. Ipſum denique Janitorem frequenter examinabit de induſtria, & fidelitate, & ſi neceſſe fuerit officio privabit.

CAPUT XXVI.

De Archiviis Ordinis, Provinciarum, & Conventuum.

1. PRIMUM Archivium ſit in reſidentia Patris Generalis, in quo ſerventur privilegia Ordinis à Sede Apoſtolica, vel Sacra Cæſarea Majeſtate, aut à piis Regibus toti Ordini conceſſa. Item liber, in quo tranſumpta prædicto-

dictorum contineantur, similiter decisiones Definitoriorum Generalium, si quas fortè supra dubia Constitutionum, vel Provinciarum formabunt, cum subscriptione Patris Generalis, Definitorii, ac Secretarii; porrò prædicta in bona clausura, & in Arca benè obfirmata asserventur sub duabus clavibus, quas designati Patres à Patre Generali penes se habebunt, nec sine licentia ejusdem prædicta ad describendum concedent.

2. Propter periculum autem incendii, aut alicujus vastationis repentinæ, aliud exemplar librorum prædictorum authenticatum habeatur in Monasterio alterius Provinciæ munitiore sub custodia Prioris, & unius Patris senioris illius Conventûs à Patre Generali designati.

3. Ad eundem modum Archivia sua habebunt omnes Provinciæ, & Conventus, in quibus Privilegia Ordinis, acta Capituli, Visitationes particulares, Ordinationes, numerus Fratrum Professorum, tam vivorum, quàm mortuorum, cum descriptione illorum vitæ, reponantur; item descriptiones illorum fundationis cum suis obligationibus, bonorum immobilium, cum suis limitibus, ac rerum templi, denique debitorum, bonorumque mobilium subditorum cum eorum debitis laboribus, ac tributis in libris honestè, firmiterque compositis habeantur, ac in certis, distinctisque loculis sub diligenti custodia in tutis locis conserventur. Quæ omnia Visitatoribus in eorum visitationibus Superiòres præsentare tenebuntur.

CAPUT XXVII.

De Sigillo Ordinis, Provinciarum, ac Conventuum.

1. SIGILLUM Ordinis duplex sit, habens Imaginem Sancti Patris nostri, cui corvus deferat panem, circumcirca sint hæc verba: Sigillum majus, vel minus Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ Officii Generalatûs, vel Provincialatûs.

2. Ma-

2. Majoris usus erit in rebus substantialibus, ut in confirmationibus officialium, Missionibus extra Provinciam, & aliis negotiis majoris momenti, quæ vel authoritatem Generalis, vel robur perpetuum requirunt; minoris autem usus erit in rebus communibus uti litteris ad Fratres, aut sæculares.

3. Unusquisque Conventus habeat Sigillum cum inscriptione circumferentiali, Sigillum Conventûs N. N. nostri Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ.

4. Nullus Fratrum accipiet litteras sine benedictione Superioris, nec alio Sigillo firmabit, quàm ejusdem Superioris sui, sub pæna culpæ Part. 1. Cap. 30. num. 4. præscripta.

5. Permittitur tamen, ut hi, qui constituunt Definitorium Generale, vel Provinciale possint habere Sigilla officiis suis debita, sicut & Procurator Generalis.

CAPUT XXVIII.

De Deposito Ordinis, Provinciarum, & Conventuum.

1. PRo occurrentibus necessitatibus Ordinis omnes Provinciæ in Capitulis Generalibus faciant contributionem pecuniariam determinandam per Patrem Generalem cum suo Definitorio, quæ servetur in loco securo sub tribus clavibus, quarum unam habeat Reverendissimus Pater Generalis, secundam primus Definitor, tertiam Superior loci, nec liceat quidpiam inde accipere cuiquam etiam Patri Generali sine pleno consensu omnium Definitorum in scriptis, quem si dederint, ut aliquid inde accipiatur pro bono communi totius Ordinis, fiat semper id in horum trium præsentia.

2. Officio itidem Patrum Provincialium cum suis Definitoribus incumbet determinare certam summam unicuique Conventui, quæ ad Capitulum Provinciale debet ferri, & noviter

electo Provinciali cum Definitoribus extradi tantùm pro bono totius Provinciæ de consensu Patrum Definitorum.

3. Omnes etiam Conventus habeant suum depositum ad quod tenentur singuli Priores, quotannis certam summam pecuniæ à Patre Provinciali, & Definitoribus determinandam deponere, nec liceat Patribus Prioribus inde aliquid accipere sine consensu Supprioris, & Patris Senioris, quorum singuli habebunt ad dictum depositum diversas claves, ut unus sine altero non possit Arcam depositi aperire; eleemosyna autem obveniens Ecclesiæ in nullum alium usum convertatur, nisi pro paramentis Ecclesiasticis, structurâ, ac reparatione Ecclesiæ. Item notabilia legata Ecclesiarum, & Monasteriorum, quæ offeruntur nullatenus consumantur, sed in bonis immobilibus certis, & securis applicentur de consensu totius Conventûs. Qui secùs fecerint, vel contributionem ut supra descriptum est facere neglexerint, præter privationem officii, careant voce activâ, & passivâ ad triennium.

CAPUT XXIX.

De Visitatione.

1. PRIOR Generalis Ordinem totum bis in suo sexennio, Provincialis Provinciam singulis annis in persona sua, legitimè verò impeditus per commissarios visitet: Superiores autem locorum regimini suorum Monasteriorum sollicitè invigilent, & si quid visitatione peculiari dignum occurrit Provinciali, vel Generali denuntient.

2. Visitator Provinciæ sive alicujus Conventûs à Patre Generali, vel Provinciali substitutus, cum omni diligentia, maturitate, & æquitate munus suum exequatur, ita ut Fratrum culpas juxta Statuta Ordinis corrigat; si aliquam consuetudinem dissonam regulari observantiæ advertet, eam exterminet, & ad debitum vivendi modum, ac majorem devotionem Fratres redigat,

digat, nec ullo modo patiatur in aliquo Conventu etiam minimo, communes cæremonias, & Sanctas Institutiones à quoquam negligi, quæ particulares personas Fratrum concernunt, uti sunt Silentium, Meditationes, Jejunia, Capitula, Confessio, Communio &c.

3. Si contingat Visitatorem Generalem incidere in visitationem Patris Provincialis, ipsum Provincialem certificet de adventu suo, & ut à visitatione illa desistat, admoneat.

4. Primum locum Visitator tenebit cum Secretario suo etiam supra Priorem; functus autem officio suo, si morari illum diutiùs extra actum visitationis contigerit, juxta dignitatem Officii sui locum retinebit. Visitator autem attendere debet ne ullis blanditiis, donis, aut servitiis corrumpatur, nec lautas epulas admittat, sed cum gratiarum actione contentus sit eo quòd sibi honestè apponetur, sic se gerens, ut relinquat Fratribus virtutis exemplum.

5. Antequam inchoet visitationem certificet Superiorem loci, ut omnes Fratres pro certo die domi sint, quos finito de more Sacro ad locum opportunum per sonum Campanæ vocari faciat, ibique facto signo Sanctæ Crucis, dictoque *Benedicite &c.* Si fuerit substitutus litteras missionis suæ exhibeat Patribus, tum præstitâ sibi obedientiâ brevem sermonem faciat de aliqua re spirituali, Fratresque commoneat, ne quis eorum in tam solemni actu dicat res frivolas, & quod non excusabuntur à culpa dum occultabunt ea, quæ manifestanda essent, quæ ipsi per fraternam admonitionem, aut denunciationem secundùm Evangelium coram Superiore suo corrigere non poterant, deindè faciat legi antiquum Statutum Ordinis, quod sequitur.

6. Statuimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, quod nullus Priorum occultas compositiones ante adventum Visitatoris cum Fratribus, vel contra Fratres habere quoquo modo præsumat, unde aliqua ambitionis nota, odia, aut dissensiones oriri valeant. Secùs faciens præter reatum peccati mortalis per triennium careat honore Prælationis, insuper in Capitulo proximè venturo coram universis Fratribus tanquam animarum seductor, aut Prælationis cupidus, durius redarguatur, Fratres etiam subditi con-

tra suum Superiorem, vel alium ex Religione aliquas conspirationes malignas struentes præter læthalem culpam pænâ gravioris culpæ irremissibiliter punientur.

7. Nos itaque Frater N. hujus Provinciæ, vel Conventûs Sancti Pauli primi Eremitæ Visitator, vos omnes, & singulos Patres, & Fratres hujus Conventûs ejusdem Ordinis, ac professionis rogamus, hortamur, & in Domino monemus primò, secundò, tertiò, & vobis in virtute Spiritûs Sancti præcipimus per obedientiam salutarem, quatenus remotis odio, timore, amore, pretio, & precibus nobis inquantum in Domino poteritis, dicatis veritatem in omnibus, de quibus à nobis requisiti, vel interrogati fueritis, & insuper si aliquid notabile scitis, vel audivistis de Venerabili Priore vestro, vel Fratre aliquo, quod tolerari non debeat, nec deceat, illud nobis charitativè reveletis; attendentes ad verba Divi Augustini: in cæteris inveniendis, indicandis, judicandis, convincendisque peccatis diligenter, & fideliter observetur cum dilectione hominum, & odio vitiorum; nec vos judicetis esse malevolos, quando hoc indicatis, magis quippe innocentes non estis, si Fratres vestros, quos indicando corrigere potestis, tacendo perire permittitis.

8. Hæc autem sunt, de quibus unumquemque vestrum à nobis requisitum, & interrogatum esse volumus, atque defacto requirimus, & interrogamus videlicet.

I. An sit aliquis proprietarius in Conventu, vel qui rem sibi collatam celet?

II. An aliquis Fratrum cum scandalo non alloquatur alterum?

III. Si divagationes sæpiùs ex Conventu fiant, an examinentur à Superiore reversi domum de conversatione regulari?

IV. Si aliquis in visitandis mulieribus est frequens, aut cum illis minùs modestè se gerit.

V. An aliqui sint notati de familiaritate personarum sinistræ suspicionis, vel hominum malæ famæ?

VI. Si intus, vel foris sunt potatores, otio dediti, vel ludis utantur prohibitis.

VII. Si aliqui sint assueti jurare, vel turpiter loqui etiam jocosè, unde alii scandalizentur.

VIII. An

VIII. An ſinguli debitè Priori ſuo ſubjiciantur.

IX. Si ſint qui frequenter cum propinquis, conſanguineis, aliiſque ſæcularibus agant, vel ſe eorum negotiis immiſceant?

X. Si Regula, & Conſtitutiones legantur, vel ſi aliquid ex iis, aliiſque ordinationibus, aut Superiorum quorumcumque præceptis, aut ſtatutis contemnatur. Ita ſcilicet, quod nec Prior Fratres ad obſervandum moneat, hortetur, nec tranſgreſſores aliquando, aut raro reprehendat, & corrigat.

XI. An Divinum Officium ſedatè, clarè, punctatim cum debitis inclinationibus, aut circumſtantiis aliis perſolvatur?

XII. An Fratres præſcriptis temporibus confiteantur, communicentve?

XIII. An Miſſæ quatuor in hebdomada à quolibet abſolvantur.

XIV. An obligationibus Fundatorum, aliorumque Benefactorum quo ad omnia ſatisfiat?

XV. Si omnes ad Chorum, Refectorium, aliaque Communitatis officia conveniant.

XVI. An aliquis ſit ſuſpectus de horis non dicendis?

XVII. An Eccleſia, Sacriſtia, Sacræ veſtes, & alia, quæ ad cultum Divinum pertinent, debito, & religioſo modo ſerventur, præcipuè autem Sanctiſſimæ Euchariſtiæ Sacramentum, & ſi lampas die, ac nocte coram illo luceat?

XVIII. Quomodo ſervetur oleum pro infirmis, & reliquiæ Sanctorum?

An, & quomodo ſerviatur infirmis, & eis neceſſaria tribuantur?

XIX. Quomodo Fratres Juniores inſtruantur?

XX. An ſolita jejunia Ordinis ſine cauſa frangantur?

XXI. An ſtrictum ſilentium ſuis horis, ac locis obſervetur?

XXII. Si diebus ſtatutis Capitulum teneatur, & an omnes ad illud veniant?

XXIII. An Superior viſitet ſæpiùs cellas per annum, an ad Matutinum ſurgat, legeſque ſui officii obſervet, alioſque Officiales obſervare faciat?

XXIV. An famuli ſint pacifici, honeſti, vel aliqui minùs neceſſarii?

9. His lectis præcipiat, ne ullus domo ſine licentia ſua egrediatur; poſt dimittat Capitulum, & cum Priore, & Sacriſta viſitet Sanctiſſimum Sacramentum cum debitis cæremoniis, & ſi tum videbitur luſtret Eccleſiam conſiderando an munda, & compoſita ſint omnia, ſi fores Sacriſtiæ, ac templi fortes, ſuis temporibus claudantur. Inſpiciat Confeſſionalia an ſint loco patenti, ſi crates eorum ſtrictæ, & honeſtæ ne locus tanti Sacramenti ſit aliis communis? An Altaria interius vacua, vel aliqua ſint in Eccleſia loca obſcura, in quibus aliquis poſſet abſcondi? Quæ omninò jubeat corrigi; ſimiliter provideant, ne Altaria ſubſint aliquibus contignationibus, vel locis, ubi ambulatur, libros quoque Chori videat, an ſint correcti, vel corroſi? Videat quoque templi fornicem, feneſtras, Sacriſtiæ firmitatem, & munditiem, & ne putore loci paramenta ſolito citiùs corrumpantur; videat etiam memoriam Miſſarum, quæ ex fundatione primæva, vel ſpeciali, aut obventionibus eleemoſynarum, an in patenti ſint, & abſolvantur?

10. Poſt hæc Prior Viſitatori offerat ſcripta nomina, cognomina, ætatem, officia, & gradus ſingulorum, ac conſignet, qui ad teſtimonia, & accuſationes admitti poſſint, Fratremque idoneum deſignet, pro ſervitio Viſitatoris, qui ad Inquiſitionem alios convocet. Idem Pater Prior exhibeat Regulam, Conſtitutiones tam communes, quàm particulares per alios Viſitatores ordinatas illi Conventui, & ſui officii proprias, libros quoque fundationum, expenſarum, proventuum, obligationum, Eccleſiæ, ac Conventûs præſentet. Porrò Inquiſitionem Viſitator inchoabit à Junioribus Fratribus, & deſinet in ipſo Priore, qui de ſingulis meliorem ipſi dabit informationem.

11. Relata à Fratribus per Secretarium Viſitationis notabuntur, in quorum fine (charta alia contegente dicta aliorum) unuſquiſque ſe ſubſcribat, ordinarias autem, & magis frequentes tranſgreſſiones Regulæ, & Conſtitutionum, & à quibus perpetrantur, præcipuè advertat. Cætera hìc diligenter obſerventur poſita infra de proceſſu Regularium judiciali.

12. Per-

12. Peractâ Fratrum visitatione visitabit promptuarium vulgò dispensam Conventûs, & exiget rationem dati, & accepti, & expensarum, quarum sub conscientiæ onere omnes Priores fidelem, & exactam rationem reddere teneantur. Inquiret de debitis, mutuo data, vel accepta pecunia &c. ac in eodem libro pro majori fide prædicta manu propria subscribet, & sigillum suum Visitator apponet. Insuper inquiret an omnia bona ex fundatione provideantur? An in limitibus eorum sit ex aliqua parte defectus? Ordinetque, ut cum certis Patribus si quæ sint deperdita recuperentur, desolata restaurentur.

13. Cellas etiam Fratrum lustrabit omnium, & si quid in eis indecens, pretiosum, superfluum advertet, usui communi applicet; contra murmurantes pænam ferat. Demùm videat alias Conventûs mansiones, præcipuè infirmariam, commune Fratrum hospitium, vestiariam, Bibliothecam; ubi exactè omnia notet, & corrigat, ut suo tempore de bono, vel malo regimine Prioris possit Generalem, vel Provincialem, aut Capitulum informare.

14. Quod si ipse Generalis, vel Provincialis in sua persona visitaverit, statim corriget negligentiam Prioris, & quoad vestiariam Fratrum, Bibliothecam, in illo actu visitationis ordinet taxam certam pro libris quotannis comparandis, ac pro vestitu Fratrum, secundùm eorum indigentiam.

15. Visitator secundùm sapientiam à Deo acceptam poterit particulares ordinationes pro Conventu statuere, prout necessitas exegerit ad meliorem conservationem regularis disciplinæ, quæ inscribantur libro Conventûs, & subscriptione manûs Visitatoris, ac Secretarii muniantur, de quarum observatione dabit testimonium Capitulo Prior, & Discretus illius Conventûs.

16. Cum Generalis, aut Provincialis, vel alius Visitator Monasteria studiorum visitabit, de Studentium progressu periculum faciat, & notabiliter culpabiles à studio illo amoveat, non tamen adeò facile ob ingenii tarditatem, dummodò sint observantes.

17. Finitâ Inquisitione, Capitulum de culpis faciat, præmisso-

missoque sermone ad Fratres moneat, ut se ad pænitentiam humilient. Tum in primis Prior genuflexus dicat suas culpas, nec surgat, quamdiù eum allocutus fuerit Visitator, cæteri Fratres ob reverentiam Prioris stent; substitutus Visitator Priorem deponere non poterit, benè tamen ab officio suspendere, ac regimen Suppriori demandare, donec missa informatione Patri Generali, aut Provinciali, ipsi quid agendum sit determinet; Generalis autem, vel Provincialis habito consilio Patrum illius Conventûs sine Definitorio poterit in visitatione Priores destituere, & alios instituere. Alii Fratres ordine suo, incipiendo à Senioribus spontè culpas suas fateantur, propterea mitiori pænâ plectendi. Qui verò culpas non dixerint, proclamentur, ac graviores pænitentias subeant.

18. Mutatio Fratris ab uno Conventu ad alium si necessitas requiret ex commissione, vel certificatione P. Generalis, aut Provincialis fieri poterit; Visitator antequam pænitentiam injungat exageret culpas, id tamen sine perturbatione animi faciet, ut potiùs videatur per compassionem punire, quàm per indignationem.

19. Inobedientes Visitatori, pænas rebellium à P. Generali, aut Provinciali sustineant, defectus P. Provincialis à Fratribus delatos, nequaquam per Conventus publicet Visitator, sed ipsum suo tempore, vel privatim, vel coram aliquot Capitularibus admoneat, vel si deponendus sit ipsum in Capitulo deponat.

20. Sub fine visitationis jubeat per Secretarium legi monita pro meliori observantia relicta Conventui, simulque pronunciet excommunicationem contra revelantes secreta, & inquirentes, vel propalantes Fratrum accusatores, de quo supra Part. 2. Cap. 12. num. 4. Ultimò fiat confessio, & absolutio prouti habetur Part. 2. Cap. 12. num. 10.

21. Videat autem quilibet Visitator, ne leviter visitationem expediat, sed ut benè, pensatis rebus, circumstantiis, personis, in pace, & tranquillitate Provinciam, seu Conventum relinquat, ac in discessu cum osculo pacis Fratribus vale faciat.

22. Demùm habeant Visitatores à suis Conventibus provisionem ordinariam, sicut & alii Fratres. Pro viatico autem eorum Provincia ipsis provideat.

CA-

CAPUT XXX.

De Processu Judiciali.

1. AD conficiendum processum judicialem tribus modis proceditur, per accusationem, denunciationem, & inquisitionem.

Per accusationem, cùm certus est Accusator, qui tamen contra Prælatum non facilè admittendus est, ne concussis columnis ædificium corruat. Itaque antequam procedatur contra Prælatum examinanda est diligenter persona Accusatoris, an sit integræ famæ? an moveatur aliquo odio, vel passione, & an quæ proponit contra Prælatum habeant aliqua indicia, aut adminicula veritatis? ut quia aliàs in eodem genere mali deliquerit, aut alio modo ejus fama, & existimatio gravetur. Accusator verò contra subditum licet non sine examine sit admittendus ad accusationem, non tamen tanta est adhibenda diligentia, sicut in Accusatore Prælati. Quilibet autem Accusator subscribere debet capita accusationis porrectæ, & nunquam admittendus est ad prosequendam accusationem per Procuratorem, quando Causa fuerit criminalis, & præcipuè si delictum sit grave.

2. Per denunciationem proceditur cùm similiter certus est, qui denunciat delictum Superiori, quam denunciationem Prælatus, seu Judex admittet, si præcedente juxta Sanctum Evangelium Denunciatoris, charitativâ monitione, denunciandus non se correxerit, similiter denunciator se subscribere debet Capitibus denunciationis, sicut Accusator. Etsi ipse non teneatur Processum prosequi, & objecta probare.

3. Per inquisitionem verò proceditur cum fama, & diffamatio non à malevolis, & maledicis, sed à probis, & honestis ortum habet, eaque diffamatio non semel, sed sæpiùs ad aures Superioris pervenerit. Post accusationem, seu denunciationem, vel diffamationem Prælatus, seu Judex super capitibus accusationis,

vel denunciationis, aut diffamationis ad teſtium examen deveniet, à quibus exhibito de veritate dicenda juramento, interrogabit primò generaliter ſuper eorum qualitatibus, & prætereà ſuper prædictis capitibus, notando diem, menſem, & annum, quo ſinguli teſtes fuerunt examinati, demùm curabit, ut iidem Teſtes manu propriâ ſubſcribant ſuas depoſitiones.

4. His peractis citabit accuſatum ſeu denunciatum, aut diffamatum, eumque examinabit diligenter ſuper capitibus prædictis non ſemel, ſed bis, aut ter, cum intervallo tamen, ut ſi mendax fuerit, poſſit ex ipſius depoſitione convinci, aut redargui, & ad veritatem dicendam induci, & ſi opus fuerit ad eum convincendum, aut inducendum ad veritatem fatendam poterit fieri cum eo confrontatio teſtium, quod medium eſt validiſſimum ad convincendos reos, aut ad dicendam veritatem inducendos.

5. Finitis examinibus, & conſtituto rei, danda erit copia ipſi reo depoſitionum teſtium examinatorum, ſine eorum nominibus, cum termino competenti ad faciendas ſuas defenſiones, & ſi delicta ſibi objecta non diluat, eaque ſint probata ſufficienter, vel per rei confeſſionem, aut per teſtes reus fuerit convictus, poterit prævia citatione ad ſententiam deveniri, & reus in pœna ejus delicto debitâ condemnari; ſi verò reus objecta legitimè diluerit, poterit abſolvi, & declarari innocens, & non repertus culpabilis cum clauſula ex hactenus deductis; ſi verò de innocentia rei plenè conſtiterit, poterit ipſe reus abſolvi ſine dicta clauſula, quæ ponitur in ſententiis, cum non plenè fuit innocentia rei probata.

6. Quod ſi de objectis tanta indicia fuerint contra reum, eaque non diluerit, poterit deveniri ad ejus torturam, id eſt: ad acriores afflictiones, juxta exigentiam delicti, & qualitatem indiciorum, ſi fuerint ad eam ſufficientia, & condemnari reus, ſi delictum fuerit confeſſus; ſi verò ſuſtinuerit abſolvi cum clauſula, ex hactenus deductis, ſicut etiam cum eadem clauſula abſolvi poterit, ſi indicia ad torturam non fuerint ſufficientia, omiſsâ omninò purgatione canonicâ propter periculum perjurii tam in ipſo reo, quàm in teſtibus ad purgationem canonicam faciendam inductis.

7. Ebrio-

7. Ebriosos, detractores, passionatos, qui priùs in quinque Capitulis hebdomadalibus per annum moniti fuerint, nec emendati, & qui voce activâ, & passivâ sunt privati noster Judex regularis ad testimonium, vel accusationem non admittat, benè tamen ad informationem dandam admitti possunt.

8. Demùm in processu nostro regulari excludi debent omnes calumniosæ, ac dolosæ delationes, inanesque exceptiones, sed solùm attendenda, quæ ad judicii vim, & essentiam pertinent; omissâque solemnitate Juris, & repulsis tergiversationibus, & frivolis appellationibus, & juxta placitum Bonifacii VIII. sola veritate facti inspecta, decretum ferendum, & à Fratribus suscipiendum, cùm ii ad Ordinem venerint non contendere, sed propriæ voluntati renunciare, pænitentiam agere, pro Christo pati, & laborare. Qui pænitentiam spontè facere recusaverit compelli poterit primò per censuras, illis spretis, per brachium sæculare, semper habito respectu circumstantiæ loci, temporis, ac personæ.

CAPUT XXXI.

De Correptione Culparum.

1. SUb reatu peccati mortalis Superiores tenentur, non tantùm gravioribus, sed etiam levioribus delictis, ex quibus facilè oriri potest dissipatio notabilis disciplinæ regularis, tempestivè obviare. Item contra excessus, ex quibus detrimentum animæ Fratri, vel Ordini infamia provenire potest, etiam ex suspicionibus rationabilibus, aut signis, non expectando mali incendium, inquisitiones faciant, ac inventos juxta statuta regularia puniant; aliàs ipsi ut participes, & causæ malorum cum prævaricatoribus propter negligentias suas graviter punientur.

2. Fratres tanquam filios corripiant ostentantes eis amorem, & quærentes rationem facti, ut discreta sit eorum correptio, & videantur quasi inviti eos punire. Si disciplina, vel alia pæna sit alicui danda, & se Superior subiratum cognoverit, tunc vel sen-

ententiam differat, vel alicui Religioſo gravi vices ſuas committat: Ira enim viri Dei juſtitiam non operatur.

3. Si quis ex Fratribus pænam ex ſuperbia, vel timore, aliave perturbatione ſubire noluerit, eum in Cella includi jubeat, & poſteà ad eum mittat ſeniores, qui blandis perſuaſionibus illum ad pænitentiam inducant, quibus ſi non acquieverit, in carcerem deduci jubeat, & ſi adhuc perſeveret in contumacia, poſt triduum pane, & aquâ veſci præcipiat; & cùm culparum alia ſit levis, alia gravis, vel gravior, vel graviſſima, Superior pœnitentias juxta culpæ qualitatem ad præſcripta infra poſita moderabitur, aliaſque pænas, quas hìc non inveniet taxatas ſecundùm præſentes cum conſilio diſcretorum Patrum taxabit.

§. I.

De Levi Culpa.

1. SI quis ad *Gloria Patri*, ad inchoationem Divini Officii non interfuerit, & terram oſculari omiſerit, ac ad gradus Altaris ſe non inclinaverit.

2. Si quis in Choro malè legendo, vel cantando, non ſtatim ſe coram omnibus terram tangendo, & pectus percutiendo humiliaverit.

3. Si quis in Eccleſia, vel dormitorio, vel in Cella inquietudinis, vel ſonitûs aliquid fecerit.

4. Si quis lectionem ſtatuto tempore non præviderit.

5. Si quis aliter cantare, vel legere præſumpſerit, quod non communis uſus, vel conſenſus probat.

6. Si quis otiosè locutus fuerit, vel egerit.

7. Si quis oculos vagos per plateas, vel villas eundo, ad vanitatem direxerit.

8. Si quis in Vigilia Annuntiationis, vel Nativitatis Domini in principio Capituli Primæ in Choro per negligentiam non adfuerit, ut pronunciatis Redemptionis noſtræ primordiis, gratias agat corde, & corpore Domino Redemptori.

9. Si

9. Si quis de via veniens eâdem horâ si fieri potest benedictionem accipere neglexerit, vel absque ea benedictione plùs unâ horâ moratus fuerit.

10. Si quis temporibus statutis cum aliis lectionem auditurus absfuerit.

11. Si quis Ecclesiæ, vel Altaris ornamenta negligenter tractaverit.

12. Si aliquid utensilium ex desidia fregerit, vel perdiderit.

13. Si quid cibi potusvè effuderit.

14. Si quis in libro aliquo aliis cantantibus legerit.

15. Si liber, in quo legendum est, cujusquam negligentiâ defuerit.

16. Si quis dixerit aliquid, vel egerit, unde Fratres offendantur.

17. Si quis potum, vel cibum sine benedictione sumpserit.

18. Si quis ad Capitulum hebdomadale, vel collationem spiritualem non venerit, vel communi refectioni non interfuerit.

19. Si quis commune mandatum dimiserit.

20. Si quis eorum, qui officiis communibus deputati sunt in aliquo levi negligens fuerit, ut Procurator in interioribus, & exterioribus procurandis, infirmorum custos infirmis custodiendis, & cæteri ut injunctum est eis.

21. Si quis silentium fregerit.

22. Si quis pro victu, aut indumentis, vel alia re murmuraverit.

23. Proclamatis, vel proclamantibus se de supradictis, injungatur unus Psalmus, vel aliquot orationes Dominicales, vel duo Psalmi in Capitulo, aut in medio Refectorii, aut disciplina in Capitulo, vel post Completorium ab ipsomet facienda, aut carentia alicujus ferculi juxta modum, quo excessit, & qualitatem personæ arbitrio Superioris.

§. I.

§. II.

De Gravi Culpa.

GRavis culpa est, si quis Divino non intentus officio vagis oculis, & motu irreligioso levitatem mentis ostenderit.

1. Si quis ad lectionem in Choro dormitaverit.

2. Si quis in Choro ridere præsumpserit.

3. Si quis in quovis loco dissolutè ridens, cachinis, vel ludis, dictis, factis immodestis alios ad ridendum concitaverit.

4. Si quis indumenta, vel alia data Fratri, vel concessa sine ipsius licentia pro se receperit.

5. Si quis in Conventum horâ, quâ venire debet, distulerit.

6. Si quis eum à quo proclamatus fuerit eadem die, quasi se vindicando accusare præsumpserit.

7. Si quis cum juramento sine necessitate aliquid negaverit, vel affirmaverit.

8. Si quis vaniloquium, vel quod gravius est turpem sermonem in usu habuerit.

9. Si quis inhonestè in audientia Sæcularium cum aliquo contenderit.

10. Si Frater cum Fratre, vel extraneo intus, vel foris rixas habuerit, si quis alicui Fratri, vel Sæculari opprobrium dixerit.

11. Si quis mendacium de industria dixisse deprehensus fuerit.

12. Si quis silentium frangere in consuetudinem duxerit.

13. Si quis culpam suam, vel aliorum defenderit.

14. Si quis inter Fratres discordias dicta unius alteri referendo, vel alio modo seminaverit.

15. Si quis in denunciatione sui voce clamorosâ se defenderit, vel cum proclamante contenderit.

16. Si quis minas, maledicta, aut verba irreligiosa in aliquem protulerit.

17. Si

17. Si quis culpam præteritam Fratri pro qua ſatisfecit, improperaverit.

18. Si quis abſque magna neceſſitate jejunia Ordinis fregerit.

19. Si quis aliquam ex horis canonicis recitare omiſerit, ſive in Choro, ſive extra.

20. Si quis ubi fœminæ ſunt, oculos diutiùs fixerit, vel cum aliqua ſuſpiciosè locutus fuerit. Pro hujuſmodi culpis, & ſimilibus dentur jejunia panis, & aquæ, diſciplinæ acriores, & ſequeſtrationes aſſignentur in Cella pro aliquot diebus cum ſubtractione aliquorum ciborum, ſtricta ſilentia per hebdomadam. Comeſtio in terra, vel genuflexio, proſtratio horâ menſæ, præter hoc pſalmi, & veniæ ſecundùm diſcretionem Prioris.

§. III.

De Graviori Culpa.

1. SI quis per contumaciam, vel manifeſtam rebellionem inobediens ſuo Superiori extiterit, vel cum eo intus, vel foris contenderit.

2. Si quis per fas, aut nefas procuraverit, ut ipſe, vel alter eximatur à poteſtate Superioris ſui.

3. Si quis calumniam in Fratres ſtruxerit, ſive in judicio, ſive privatim.

4. Si quis jejunia Eccleſiæ violaverit.

5. Si quis mortale peccatum manifeſtè commiſerit.

6. Si quis ſciens, & volens ſententiam excommunicationis incurrerit.

7. Si quis ſciens ſe eſſe excommunicatum, ſuſpenſumvè celebraverit, vel in ſuis Ordinibus miniſtraverit.

Pro hujuſmodi, & ſimilibus reo injungantur incluſio in acriori loco pœnitentiæ, vel leviori juxta demerita; tamen ſine lecto commodo, ſubtractis etiam aliquibus conſuetis victualibus. Vel extra locum pœnitentiæ jejunia in ſolis leguminibus alterna-

tim in pane, & aqua, vel ſecundario potu. Item diſciplina danda à Priore, & à Patribus, ita ut Sacerdos à ſolis Sacerdotibus, Diaconus à Sacerdotibus, & Diaconis, & ſic deinde non autem è contra verberetur. Item aſſignetur ultimus locus. Comeſtio in terra in medio Refectorii panis nigri, & potûs aquæ, educto ex loco pœnitentiæ ad diſciplinas Capituli hebdomadalis. Proſtratio ante fores templi, vel Refectorii, dum Fratres intrant ad horas, vel ad gratias agendas exeunt, reductoque inde ad locum pœnitentiæ, ſejunctio à Fratribus ita ut nullus Fratrum audeat ſe illi conjungere, vel aliquid ei demandare, nec vocetur ad aliquod officium in Eccleſia, Choro; Menſa ſequeſtrata, ita ut reliquiæ prandii ſui cum aliis non commiſceantur, ut qui culpam perpetrando non erubuit fieri membrum Diaboli, ſequeſtretur à conſortio ovium Chriſti, & ita cognoſcat ſe ſequeſtratum à conſortio aliorum, quòd etiam niſi reſipuerit, removebitur à conſortio Angelorum. His ſuperaddatur privatio vocis activæ, & paſſivæ in ſtricta forma ad aliquot annos.

Ex prædictis autem plura, vel pauciora longius, vel brevius juxta demerita Superior cum conſilio ſeniorum Patrum pœnitenti imponet.

§. IV.

De Graviſſima Culpa.

1. GRaviſſima culpa eſt, ſi quis machinationes, & ſchiſmata ad deſtructionem Ordinis attentaverit.

2. Si quis malignas conſpirationes in Superiores ſuos ſtruxerit.

3. Si quis gravem læſionem alicui incuſſerit.

4. Si quis Confeſſionis ſigillum fregerit.

5. Si quis publicum ſcandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit.

6. Si quis libros ab Eccleſia interdictos, aut etiam obſcænos legerit; iſtiuſmodi pro talibus criminibus cum conſilio Patrum præ-

præter pænas gravioris culpæ privetur capucio, & ſcapulari, ac coronâ: ad diſtrictiorem locum pœnitentiæ detrudatur, retento tamen Breviario, & libris ſpiritualibus, ne pæna temporalis vertatur ſibi in gehennam. Ne tamen talis propter impatientiam ſuam in deſperationem labi poſſit mittat quandoque Superior ad eum Patres ſeniores, qui illum commoneant ad pœnitentiam, provocent ad patientiam, foveant per compaſſionem, & inducant ad emendationem, nec facilè Superior cum prædictis ad interceſſionem Fratrum faciat miſericordiam, niſi magna, & firma ſpes ſubſit illorum emendationis.

§. V.

Obſervanda circa pænas injungendas.

1. Circa pænas ſupradictas hoc inſuper erit obſervandum, ut Fratribus aſſuetis levi culpæ, pæna levis mutetur in gravem, vel prolongetur, verbi gratia, tardè ſæpius veniens ad Chorum flectat diutiùs ad gradus Altaris, donec à Superiore detur ei ſignum, ut ad locum vadat: & aſſuetis graviori, illa mutetur in graviſſimam, ita quòd ſemper aggravatis culpis ratione circumſtantiarum; aggraventur etiam, & pænæ in Conſtitutionibus taxatæ.

2. Pæna gravior, & graviſſima non niſi cum maturiori conſilio Patrum Conventûs per Priorem poteſt dari, eaque in ſcriptis; vel delinquente in loco pœnitentiæ ſervato, petatur informatio à Patre Generali, vel Provinciali.

3. Impoſitæ pænæ à Subditis humiliter acceptentur, nec enim in ſtatu tranquillo Sanctæ Religionis contentiones foveri debent.

4. Cum ſenioribus poteſt Superior quo ad aliquas pænas diſpenſare, verbi gratia, pro ſeſſione, & comeſtione in terra, ut ſuper nudam tabulam in extrema parte menſæ comedat, pro diſciplina flectat, &c. In graviſſima pæna cum nullo cujuſcumque ætatis, & dignitatis fuerit ullo modo erit diſpenſandum.

CAPUT XXXII.

De Quibuſdam Exceſſivis.

§. I.

De Percuſſoribus.

1. SI quis Fratrum animo irato alicui percuſſionem comminatus fuerit, pænam gravioris culpæ per hebdomadam ſuſtinere cogatur; & ſi percuſſerit aliquem Fratrem manu, eandem pænam luat per quindecim dies; ſi verò percuſſerit ligno, aut lapide, vel aliâ re ſine gravi læſione, per menſem eidem graviori pænæ ſubjaceat; idem judicando, ſi extraneum percuſſerit, vel ſe ipſum. Et tantum prædictis pænis addatur, quantum Priori de conſilio Patrum viſum fuerit expedire: juxta qualitatem perſonæ percutientis, percuſſæ, percuſſionis, & ſcandali magnitudinem. Propter gravem læſionem Fratris, vel levem factam in Superiorem, percutiens pænam graviſſimæ culpæ per duos menſes ſuſtineat, & utraque voce per triennium careat, à ſolo P. Generali, vel Provinciali abſolvendus; ſin vulnus lethale inferatur, mors tamen non ſequatur, eandem pænam per ſex menſes abſque ulla diſpenſatione ſuſtineat, & per quinquennium voce careat. Aggraventur iſtæ pænæ etiam penſatis circumſtantiis prout ſupra, ſi autem (quod Deus avertat) uſque ad homicidium aliquis dilaberetur, licet aſſerat ſe primis motibus feciſſe (quos tenetur ex inſtinctu rationis prævidere) talis omninò ſine ulla diſpenſatione perpetuo carceri mancipetur, & ſingulis ſeptimanis ſecundâ, quartâ, & ſextâ feriâ pane, & aquâ ſuſtentetur; frequentans hoc vitium etiam

levi

levi percussione, ad ullum officium ineligibilis habeatur.

2. Percussores Prælatorum cum complicibus, & fautoribus præter expressas pænas, voce utraque perpetuò careant. Arma, sub excommunicatione ipso facto nullus habere præsumat, aut qualiacumque instrumenta offensiva.

§. II.

De Apostatis.

1. QUicumque Fratrum post factam professionem jactando se, seu comminando dicere præsumpserit in audientia aliorum sub quacumque forma verborum, se velle exire de Ordine, vel habitum regularem deponere, aut nostro Ordini detrahere, tam diù in vinculis, aut loco pœnitentiæ detineatur, donec ipsius ausui temerario ipsa vexatio tribuat intellectum. Dentur illi interim libri ad rectificandam conscientiam ædificativi, ac monitores in spiritu lenitatis ipsius correctivi.

2. Apostatæ ex nostris, indispensativè voce activâ, & passivâ, etiam in Capitulis Claustralibus careant. Et qui saltem per integrum mensem divagati fuerint, per quinquennium ad Prælationem inhabiles existant, & primo anno ultimum locum habeant. Conversi verò per quinquennium sint novissimi, donec cum ipsis propter laudabilem conversationem per Capitulum Generale dispensatum fuerit, quod debent habere in scriptis.

3. Apostata, vel fugitivus sive spontè, sive compulsus si redeat, à nullo alio præterquam à P. Generali, vel Provinciali, aut Visitatoribus eorum pro residentia alicujus Conventûs recipi, vel absolvi debebit hoc modo: primò in loco pœnitentiæ per aliquot dies maceretur, post pro absolutione veniat ad Capitulum; & si fuerit in habitu extraneo, eum deponat, regularique habitu indutus usque ad cingulum desuper nudus ingrediatur, virgas in manibus habens, ac se prosternens ante pedes

Præ-

Prælati, humiliter dicat suam culpam, quem Prælatus reprehendat, & charitativè corripiat; ex tunc vapulet ante pedes Prælati, posteà ad pedes aliorum Patrum alternatim dicentium Psalmum, *Miserere*, demùm ab excommunicatione absolvatur formâ sequenti.

Post dictum *Miserere*, cum *Gloria Patri &c.* Prælatus surgat, & aperto capite dicat: *Kyrie eleison &c. Pater noster &c.*

℣. *Et ne nos inducas in tentationem.*
℟. *Sed libera nos à malo.*
℣. *Salvum fac servum tuum Domine.*
℟. *Deus meus sperantem in te.*
℣. *Nihil proficiat inimicus in eo.*
℟. *Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.*
℣. *Esto ei Domine turris fortitudinis.*
℟. *A facie inimici.*
℣. *Domine exaudi orationem meam.*
℟. *Et clamor meus ad te veniat.*
℣. *Dominus vobiscum.*
℟. *Et cum spiritu tuo.*

Oremus.

DEus cui proprium est misereri semper, & parcere: suscipe deprecationem nostram, & hunc famulum tuum, quem sententia excommunicationis constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Christum Dominum nostrum. ℟. *Amen.*

Mox sedeat, & cooperto capite dicat:

DOminus noster Jesus Christus te absolvat, & ego authoritate illius, & Reverendissimi Patris Generalis, vel Admodum Reverendi P. Provincialis, mihi concessâ, absolvo te à vinculo excommunicationis, in quam incurristi, vel incurrere declaratus es propter Apostasiam, vel alterum casum, & restituo te communioni, & unitati fidelium, & Sanctis Ecclesiæ Sacramentis. In nomine Patris, & Filii, & Spiritûs Sancti. ℟. *Amen.*

Post absolutionem pænas designandas gravioris culpæ luat sine dispensatione, saltem per mensem integrum. Tempus Aposta-

ſtaſiæ nunquam ei computetur inter annos Religionis. Si ſecundò, vel tertiò apoſtataverit, pœnæ ſuprapoſitæ ei multiplicentur, & diſpenſatio prolongetur.

4. Quòd ſi cum ſcandalo Ordinem relinquens, inhoneſtè extra vixerit, aut diutiùs permanſerit, juxta qualitatem ſcandali, delictorum moræ, pœna illi augeatur in graviori, & graviſſima culpa præſcripta; de quo verò non conſtat, quòd totaliter Ordinem dimiſerit, ſed tantùm vagus intra, vel extra Provinciam, licèt prætextu adeundi Superiorem in habitu circumierit, diſpenſationem quidem faciliorem ad gratias Ordinis habebit, pœnas tamen gravioris culpæ veris Apoſtatis debitas, & abſolutionem ab excommunicatione ſuſtineat, juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum.

§. III.

De Pœna Proprietariorum.

1. QUi comeſtibilia, aut alia parvi momenti receperit ſine licentia Superioris, prima vice comedat in terra medii Refectorii, pro ſecunda vice diſciplinetur fortiùs, deinceps pro arbitrio Prioris luat.

2. Si verò pecuniam, aut aliquam rem magni momenti, cujus quantitas in Provinciis tam pro caſu reſervato, quàm pro cenſura per Definitorium determinanda eſt, ſine licentia à quocumque habuerit, vel alienaverit, ſive ſit Prælatus, ſive Subditus, à Confeſſario abſolvi non poſſit, niſi priùs illud Superiori præſentaverit, vel alienatum ſi poſſibile fuerit, recuperaverit, deinde præter privationem vocis activæ, & paſſivæ, culpæ gravioris pœnæ per menſem ſubjaceat, quæ augeri, & minui poteſt juxta qualitatem delicti, & quantitatem materiæ.

3. Si verò in morte (quod Deus avertat) Proprietarius inventus quis, ſive ex Subditis, ſive ex Prælatis fuerit, Sacrificium, aut aliquod Officium pro ipſius anima non fiat, & ſepulturâ Eccleſiaſticâ privetur, id tamen fiat præmiſſo conſilio Patrum

trum seniorum. Surripientes præter infamiam duplicatâ pænâ Proprietariorum puniri debent.

§. IV.

De Pæna Excommunicationis.

1. SEquuntur excommunicationes, ex antiquis Rubricis Ordinis in unum locum collectæ. Si qui Priores per contumaciam, vel aliquas frivolas rationes præsumpserint se absentare à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus, vel cessante legitimo impedimento post triginta dies obedientiam suam non exhibuerint legitimo Superiori.

2. Si quis cum diffamatione Ordinis, secretum Capituli extraneis revelare ausus fuerit. Si quis machinatus fuerit schisma in Ordine nostro, puta mutationem Superiorum per extraneas personas, aut subtractionem alicujus Conventûs ab obedientia &c. Si quis iniquo animo, vel malis artibus inquirere præsumpserit de suo accusatore etiam apud Fratres, vel Superiores suos, vel Superiores à Fratribus, vel utrique ab extraneis, vel eum revelare Fratres præsumpserint. Si quis fugerit ex Conventu ausu temerario, etiam ad Superiorem majorem, vel aliquis Ordinem deseruerit, vel aliqui Priores eos receperint pro residentia, vel quis ad alium Ordinem transiêrit, præterquam ad Charthusianos servatâ formâ in Bullis Pontificiis præscripta, si quis rebellis fuerit Superiori suo. Si qui assumpserint novas Domos, vel antiquas deseruerint sine licentia P. Generalis, vel Provincialis.

3. Si quis factiones pro se, vel pro aliis exercuerit in electione P. Generalis, vel Provincialis, vel istiusmodi non denuntiaverit. Si quis per extraneum dignitatem aliquam sibi procuraverit. Si quis bona Ecclesiæ, seu Monasterii dilapidaverit. Si quis ex Fratribus, aut Superioribus aliquo casu negotiationem per se exercuerit: omnes prædictos ipso facto excommunicatos esse

esse decernimus, & declaramus, insuper ad pænas gravioris culpæ luendas adjudicamus.

Contra alia delicta excommunicationis pæna non nisi à solo P. Generali, vel Provinciali, vel cum ipsius licentia debet ferri, eaque ob gravem causam propter contumaciam sub forma sequenti danda in scriptis.

Forma servanda in Excommunicationis Sententia ferenda.

4. POst factum canonicè processum si deveniendum sit ad ferendam sententiam excommunicationis contra Reum, Judex præmissa trinâ monitione canonicâ cum certis intervallis utpote unius, vel plurium dierum, vel etiam horarum si periculum sit in mora hoc modo Sententiam concipere poterit.

Christi nomine invocato. Nos Frater N. Generalis, vel Provincialis, Prior, vel Visitator, vel si ea fuerit delegata. *Nos Frater N. specialiter Delegatus, visis &c. habitoque Priorum N.N. Definitorum, aut Seniorum consilio, Deum præ oculis habentes Christi nomine repetito, per hanc nostram definititivam sententiam, quam in his scriptis ferimus, excommunicamus, & pro excommunicato haberi volumus, & mandamus Fratrem N. N. ob tale delictum*, quod erit omninò exprimendum, *& pro tali denunciari volumus per cædulones seu schedulas, quarum decernimus, & declaramus affixionem in Refectorio, & ad ostium ejus Cellæ*, vel ubi erit solitum. Si verò declaratoria sententia ferenda fuerit, prævia simili citatione cum trina monitione, ut supra ad dicendam causam, quare nam debeat reus declarari incidisse in excommunicationem, sive lata sit à Jure communi, sive à Constitutionibus Religionis, locò verbi *excommunicamus* in hujusmodi Sententia declaratoria debent poni hæc verba: *declaramus Fratrem N. N. incidisse in excommunicationem majorem ob tale delictum*, quod similiter erit exprimendum. In calce porrò cædulonum, seu schedularum ponenda erit hujusmodi clausula: *Amoventes*, *lace-*

lacerantes, aut deturpantes simili vinculo excommunicationis innodamus.

§. V.

De Privatione Vocis, Loci, & Coronæ.

1. QUi privatur voce passivâ per hoc redditur inhabilis ad majora officia in nostro Ordine, minora tamen potest exercere, verbi gratia, Infirmarii, Janitoris &c. Privatus voce activâ suffragium non potest ferre in aliqua consultatione etiam in Capitulo hebdomadali, unde post dictam suam culpam tenetur exire; neque potest fieri accusator, neque testis adversùs Fratrem, potest tamen secretò etiam in visitationibus assumi pro aliqua informatione Inquisitionis alterius, ac rei necessariæ. Privatus voce omnimodâ nullum Fratrem poterit alloqui, nisi priùs à Superiore licentiâ petitâ pro aliqua re necessaria.

2. Nullus Prior audeat Fratrem voce privare, nisi in casibus suprapositis, idque adhibito consilio, & majori consensu Patrum. Hæc enim pæna majoribus Prælatis reservatur, ejusque relaxatio.

3. Privatus loco, ultimum locum occupat in Choro, Capitulo, Refectorio, Sacerdos inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & sic deinceps. Quod si alium occupabit (excepto tardo alterius adventu) suum ipso facto amittat usque ad Capitulum proximum.

4. Qui pænâ erit majore dignus, quàm sit privatio loci, aut gravis culpæ propter suam proterviam, poterit coronâ privari, & ad obsequia infima in Conventu destinari.

§. VI.

§. VI.

De Loco Pœnitentiæ.

1. IN qualibet domo nostra sit aliquis locus pœnitentiæ benè firmatus, honestus tamen, & cum lumine ubi pœnitens possit Horas Canonicas absolvere, & salubria animæ legere, sint ibidem aliquot Imagines compunctivæ, verbi gratia, de quatuor novissimis, aliisque exemplis horribilibus &c. In hunc locum positus debet esse contentus solis leguminibus, & potu tenuiore quamdiù non liberatur; strictior locus debet esse pro illis culpis, quæ ordinariam correctionem Conventualium excedunt Prælatorum, uti sunt scandalosa crimina, enormes percussiones, & quæ ponuntur in gravissima culpa, vel quæ ad se non pertinere cum consilio Patrum Prior judicabit. Ad talem locum missus priùs capucio, & scapulari privetur, quod non nisi liberatus recipiet, ad eundem locum pertinebunt compedes, & ferratæ manellæ propter depravatos coërcendos.

2. Qui in loco pœnitentiæ positum sine licentia Prioris visitabit, vel quod gravius est cibum, potumque ministrabit, vel aliud aliquid pro allevianda, vel excutienda pœnitentia; dimidium pœnæ rei uti dissipator disciplinæ monasticæ sustinere cogatur, ipseque custos loci pœnitentiæ graviore pœnâ pro negligentia, vel reticentia illius facti plectatur.

3. Suspectus de fuga à quocumque Superiore potest conjici in locum pœnitentiæ; qui gravem dedit suspicionem alicujus facinoris, nec ad semiplenam probationem se sufficienter purgavit; potest is in locum pœnitentiæ conjici pro veritate dicenda, vel pro data contra se suspicione.

Pro quolibet peccato mortali scandaloso possunt Superiores etiam locales Fratrem à consortio aliorum sequestrare ad locum pœnitentiæ.

§. VII.

De Pœna Ejectionis.

QUi gravia crimina commiſerit, ſæpèque monitus non deſtiterit, & qui pænitentiam pro illis non acceptaverit, iſtiuſmodi medii anni ſpatio ex conſtitutione fel. record. Innocentii XII. Anno 1694. Die 24. Julii edita, in jejunio, & pænitentiâ probetur in loco pænitentiæ, quo elapſo, ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua pertinacia perſeveraverit, ne contagione peſtifera alios perdat, ejici tandem poſſit; non aliter tamen quàm ab ipſo Priore Generali de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex majoribus alicujus Provinciæ, qui fuerint antea Definitores pro hac cauſa eligendis, qui ſi non adſint, poſſit ſuppleri defectus per alios etiam hac ſpeciali prærogativa non inſignitos. Qui quidem ejectus extra Religionem degens, ſit perpetuò ſuſpenſus ab executione Ordinum, ex decreto Sacræ Congregationis Cardinalium de Regularibus felicis recordationis Urbani Papæ octavi juſſu edito, die 21. Septembris 1624. Idem loci ordinarii juriſdictioni, & obedientiæ, cum illamet ſuſpenſione ſubſit. Proindeque Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur, nec poſſit aliquo modo expulſo litteras teſtimoniales concedere, illum ad Sedem Apoſtolicam rejiciendo, vel aliquam Religionem ingredi jubendo, & in omnibus ſupra dictis, & aliis juxta decretum præfatum procedatur &c.

CA-

CAPUT XXXIII.

De Monitis Generalibus pro Obſervatione Conſtitutionum.

1. AD obviandum ſenſim irrepentibus in Ordinem defectibus, nec non ad promotionem religioſæ perfectionis poſſunt inſuper aliquæ novæ Conſtitutiones præſentibus addi pro toto Ordine cum eadem vi, & robore; non aliter tamen, niſi in Capitulis Generalibus; inſuper aliquæ ordinationes pro recta gubernatione Provinciarum in Provincialibus Capitulis, ac pro bono Conventuum in Viſitationibus eorumdem, quæ omnes hiſce Generalibus accommodentur.

2. Explicatio Generalium Conſtitutionum pertinet ad ſolum Patrem Generalem cum aſſiſtentia ſui Definitorii, quorum is genuinus ſenſus erit acceptandus, in quem major pars Definitorii completi conſenſerit. In ſubitis autem caſibus Provinciarum, declaratio harum Conſtitutionum valebit facta per Patres Provinciales, cum ſuis Definitoriis, ad cujus explicationis executionem Fratres tenebuntur ſub pæna gravioris culpæ tam diù donec deciſio definitiva Patris Generalis, & Definitorii venerit.

3. Diſpenſatio illarum ad auctoritatem ſolius Patris Generalis ſpectat, quæ ſine gravi neceſſitate fieri non debet aliàs pro corruptela reputabitur.

4. Omnes Priores tenebuntur habere in qualibet domo duo ſaltem exemplaria Conſtitutionum Generalium, cum Provincialibus, ac Conventualibus, illasque ut præfertur, publicè faciant legi Fratribus ſub pæna depoſitionis, qualibet feriâ ſecundâ, vel aliâ die per Capitulum Generale, vel Provinciale determinata.

5. Et quia per vigilantiam, aut ſocordiam Superiorum, ut plurimùm profectus, aut defectus Fratrum in Ordinem irrepunt: proinde omnes Superiores in Domino monemus, ut memores

mores ſint rationis, quam in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio invigilent, ut quæ in Regula Divi Patris Auguſtini, ac Conſtitutionibus maximè circa vota Ordinis, Orationem mentalem, Silentium, Capitula hebdomadalia, aliaque Spiritualia exercitia ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad unguem obſerventur; intelligantque ſuper his veluti fundamentis totius Religionis ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, ut verò omnia ordinatè peragantur; appendatur tabula in loco conſpicuo uniuſcujuſque Conventûs, in qua diſtinctè adnotetur, quid ſingulis horis cujuſque diei Frater quilibet præſtare debeat, ut certo quoque ſigno præmonitus majore animi præparatione ſuo muneri ſatisfaciat.

Ad laudem & gloriam Domini noſtri, ac Salvatoris Jeſu Chriſti, ejuſque Sacroſanctæ Genitricis, ſemperque Virginis Mariæ, S. Pauli primi Eremitæ, Sancti Auguſtini, nec non ad Religioſorum vitæ regularis reformationem & ſtabilimentum. Expliciunt Conſtitutiones Auctoritate Apoſtolica reviſæ, emendatæ, & approbatæ, ac juxta mentem ejuſdem S. Sedis reimpreſſæ, nullo apud Impreſſorem exemplari relicto.

FINIS.

I N-

INDEX NOTABILIUM.

Quæ in Constitutionibus continentur per Ordinem Alphabeti.

A

Aucto-

B

C

Cel-

D

E

F

G

Ha-

H

I

L

Mor-

N

O

P

R

S

T

Va-

V

FINIS.